

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2002/C 145 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 34/2002 af 18. marts 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling	1
2002/C 145 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 35/2002 af 25. marts 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner	17
2002/C 145 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 36/2002 af 25. marts 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne	69
2002/C 145 E/04	Fælles holdning (EF) nr. 37/2002 af 15. april 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie ⁽¹⁾	71
2002/C 145 E/05	Fælles holdning (EF) nr. 38/2002 af 15. april 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om affaldsstatistik ⁽¹⁾	85

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

2002/C 145 E/06

Fælles holdning (EF) nr. 39/2002 af 15. april 2002 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet 122

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 34/2002

fastlagt af Rådet den 18. marts 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om forsikringsformidling

(2002/C 145 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forsikrings- og genforsikringsformidlere spiller en central rolle i forbindelse med salget af forsikrings- og genforsikringsprodukter i Fællesskabet.
- (2) Et første skridt for at lette udøvelsen af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser for forsikringsagenter og forsikringsmæglere blev taget med Rådets direktiv 77/92/EØF af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed ⁽⁴⁾.
- (3) Direktiv 77/92/EØF skulle finde anvendelse, indtil forskrifter om samordning af de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler trådte i kraft.
- (4) Kommissionens henstilling 92/48/EØF af 18. december 1991 om forsikringsmæglere ⁽⁵⁾ er stort set blevet fulgt af medlemsstaterne og har bidraget til at sikre indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser om de faglige kvalifikationskrav til forsikringsformidlere og om registrering af dem.
- (5) Der er dog stadig betydelige forskelle mellem medlemsstaternes bestemmelser, hvilket skaber hindringer for mulighederne for at optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling på det indre marked. Direktiv 77/92/EØF bør derfor erstattes med et nyt direktiv.
- (6) Forsikrings- og genforsikringsformidlere bør kunne benytte traktatens bestemmelser om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.
- (7) Forsikringsformidlers manglende mulighed for at udøve deres virksomhed frit i hele Fællesskabet hæmmer det fælles forsikringsmarkeds rette funktion.
- (8) En samordning af medlemsstaternes lovgivning om faglige kvalifikationskrav til og registrering af personer, der optager og udøver forsikringsformidling, kan derfor både bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og til forbedringen af forbrugerbeskyttelsen på dette felt.
- (9) Forskellige typer personer og institutioner, f.eks. agenter, mæglere og kombinerede udbydere af bank- og forsikringsydelser (»bancassurance«), kan formidle tilbud om forsikringsprodukter. Lige behandling af udbydere og forbrugerbeskyttelse forudsætter, at alle disse personer og institutioner er omfattet af dette direktiv.
- (10) Dette direktiv indeholder en definition af »bundne forsikringsformidlere«, som tager hensyn til kendetegnene ved visse markeder i medlemsstaterne, og som har som formål at opstille registreringsbetingelser, der kan anvendes på disse formidlere. Denne definition er ikke til hinder for, at der i medlemsstaterne findes begreber svarende til dette, og som gælder forsikringsformidlere, der handler for og på vegne af et forsikringsselskab under dettes fulde ansvar, men som er bemyndiget til at opkræve præmier eller beløb til kunden i overensstemmelse med de bestemmelser for finansiel garanti, der er opstillet i dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 245.⁽²⁾ EFT C 221 af 7.8.2001, s. 121.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14. november 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 18. marts 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).⁽⁴⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 14. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.⁽⁵⁾ EFT L 19 af 28.1.1992, s. 32.

- (11) Dette direktiv bør finde anvendelse på enhver person, hvis virksomhed består i at levere forsikringsformidlerydelse til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag mod et vederlag enten i form af penge eller i en anden form for aftalt økonomisk fordel, der er knyttet til disse ydelser.
- (12) Anvendelsesområdet bør ikke omfatte personer inden for andre erhverv, f.eks. skatteeksperter eller revisorer, som rådgiver om forsikringsdækning på accessorisk basis i forbindelse med udøvelsen af denne anden erhvervsaktivitet, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller gennemføre en forsikrings- eller genforsikringsaftale og heller ikke erhvervsmæssig administration af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs skadestilfælde eller taksation eller skadesafregning.
- (13) Dette direktiv bør under visse, nøje fastlagte betingelser ikke finde anvendelse på personer, der udøver forsikringsformidling som accessorisk virksomhed.
- (14) Forsikrings- og genforsikringsformidlere bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres bopæl eller hovedkontor, forudsat at de opfylder strenge faglige krav til deres kompetence, gode omdømme, erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet.
- (15) Registreringen bør give forsikrings- og genforsikringsformidlere ret til at udøve deres virksomhed i andre medlemsstater i henhold til principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der har fundet behørig underretning sted mellem de kompetente myndigheder.
- (16) Der er behov for passende sanktioner over for personer, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling uden at være registreret, og over for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som gør brug af ydelser fra ikke-registrerede formidlere eller formidlere, der ikke opfylder de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af dette direktiv.
- (17) Samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder er afgørende for at beskytte forbrugerne og sikre et sundt forsikrings- og genforsikringsformidlererhverv på det indre marked.
- (18) Det er afgørende for forbrugeren at vide, om den formidler, han har med at gøre, yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber eller om produkter, der udbydes af et begrænset antal forsikringsselskaber.
- (19) Dette direktiv bør præcisere forsikringsformidlers pligt til at give kunderne information. En medlemsstat kan i den forbindelse opretholde eller vedtage strengere bestemmelser, der uanset formidlernes bopælssted kan pålægges forsikringsformidlere, som udøver deres forsikringsformidlers virksomhed på dens område, såfremt disse strengere bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) ⁽¹⁾.
- (20) Erklærer formidleren, at han yder rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber, bør han gennemføre en objektiv og tilstrækkelig bred analyse af de på markedet disponible produkter. Derudover bør alle formidlere redegøre for bevæggrundene for den rådgivning, de yder.
- (21) Der er mindre behov for at kræve, at denne information gives, hvis forbrugeren er et selskab, der ønsker genforsikring eller forsikring af kommercielle og industrielle risici.
- (22) Der er behov for hensigtsmæssige og effektive klageprocedurer i medlemsstaterne med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsformidlere og deres kunder, i givet fald ved brug af eksisterende procedurer.
- (23) Uden at dette berører kundernes ret til at indbringe deres sag for domstolene, bør medlemsstaterne tilskynde offentlige eller private udenretslige organer til bilæggelse af tvister til at indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister. Et resultat af dette samarbejde kunne især være at give forbrugeren mulighed for at indgive klage over leverandører, der er etableret i en anden medlemsstat, ved de udenretslige organer i det land, hvor forbrugeren bor. Oprettelsen af FIN-NET giver forbrugerne øget bistand, når de bruger grænseoverskridende tjenester.

(¹) EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

(24) Direktiv 77/92/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for, hvordan fysiske og juridiske personer, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, som udøver forsikringsformidling, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) forsikringsaftalen forudsætter kun viden om den forsikringsdækning, der tilbydes
- b) forsikringsaftalen er ikke en livsforsikringsaftale
- c) forsikringsaftalen omfatter ingen ansvarsdækning
- d) den pågældende person udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv
- e) forsikringen udgør et supplement til det produkt eller den tjenesteydelse, som leveres af en given leverandør, såfremt forsikringen dækker:
 - i) risikoen for totalskade, tab eller beskadigelse af varer leveret af den pågældende leverandør, eller
 - ii) tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse bestilt hos den pågældende leverandør, uanset om forsikringen omfatter livs- eller ansvarsforsikring, forudsat at dækningen er accessorisk i forhold til hoveddækningen vedrørende risici i tilknytning til denne rejse, og
- f) det årlige præmiebeløb ikke overstiger 500 EUR, og forsikringsaftalens løbetid inklusive forlængelser ikke overstiger fem år.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidlere, der leveres i forbindelse med risici og forpligtelser uden for Fællesskabet.

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats lovgivning om udøvelse af forsikringsformidling, via forsikrings- og genforsikringsformidlere, som er etableret i et tredjeland, og som leverer ydelser på denne medlemsstats område ifølge princippet om fri udveksling af tjenesteydelser.

Dette direktiv vedrører hverken forsikringsformidling, der udøves i tredjelande, eller virksomhed, som Fællesskabets forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som defineret i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ⁽¹⁾ og Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ⁽²⁾, udøver i tredjelande via forsikringsformidlere.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »forsikringsselskab«: et selskab, som har modtaget administrativ tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF
- 2) »genforsikringsselskab«: et selskab, bortset fra et forsikringsselskab eller tredjelandforsikringsselskab, hvis hovedvirksomhed er at overtage risici, der afgives af et forsikringsselskab, et tredjelandforsikringsselskab eller andre genforsikringsselskaber
- 3) »forsikringsformidling«: aktivitet, der består i at forelægge, foreslå eller tilrettelægge det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler eller at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde.

Udøves sådan virksomhed af forsikringsselskaber eller af ansatte i forsikringsselskaber, der handler på forsikringsselskabets ansvar, anses det ikke for at være forsikringsformidling.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

⁽²⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

Heller ikke virksomhed, der består i rådgivning om forsikring på accessorisk basis i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsvirksomhed, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller gennemføre en forsikringsaftale eller administration af et forsikringssselskabs skadestilfælde på erhvervmæssigt grundlag eller taksation og skadesafregning, anses for at være forsikringsformidling

- 4) »genforsikringsformidling«: aktivitet, der består i at forelægge, foreslå eller tilrettelægge det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af genforsikringsaftaler eller at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde.

Udøves sådan virksomhed af genforsikringssselskaber eller af ansatte i genforsikringssselskaber, der handler på genforsikringssselskabets ansvar, anses det ikke for at være genforsikringsformidling.

Heller ikke virksomhed, der består i rådgivning om genforsikring på accessorisk basis i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsvirksomhed, når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller gennemføre en genforsikringsaftale eller administration af et genforsikringssselskabs skadestilfælde på erhvervmæssigt grundlag eller taksation og skadesafregning, anses for at være genforsikringsformidling

- 5) »forsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, der mod vederlag optager eller udøver forsikringsformidling
- 6) »genforsikringsformidler«: en fysisk eller juridisk person, der mod vederlag optager eller udøver genforsikringsformidling
- 7) »bunden forsikringsformidler«: enhver person, der formidler forsikringer på vegne af et eller flere forsikringssselskaber, hvis forsikringsprodukterne ikke konkurrerer indbyrdes, men som ikke opkræver præmier eller beløb til kunden, og som udelukkende handler på forsikringssselskabernes ansvar for så vidt angår deres respektive produkter

Ved en bunden forsikringsformidler forstås også en person, der handler på et eller flere forsikringssselskabers ansvar for så vidt angår deres respektive produkter, og som udøver forsikringsformidling i tilknytning til sit hovederhverv, hvis forsikringen udgør et supplement til varer eller tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med dette hovederhverv, og den pågældende person ikke opkræver præmier eller beløb til kunden

- 8) »store risici«: risici som fastsat i artikel 5, litra d), i direktiv 73/239/EØF

- 9) »hjemland«:

- a) hvis formidleren er en fysisk person, den medlemsstat, hvor formidleren har sin bopæl, og hvor han driver virksomhed
- b) hvis formidleren er en juridisk person, den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til denne medlemsstats lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende

- 10) »værtsland«: den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren har en filial eller leverer tjenesteydelser

- 11) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som hver enkelt medlemsstat udpeger i henhold til artikel 6

- 12) »varigt medium«: en indretning, der sætter kunden i stand til at lagre oplysninger, som er sendt til ham personligt, så de er tilgængelige i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

Varigt medium omfatter eksempelvis disketter, CD-ROM'er, DVD'er og harddisken på kundens computer, hvor der er lagret elektronisk post, men omfatter ikke noget internetsted, medmindre dette opfylder kriterierne i definitionen af varigt medium.

KAPITEL II

REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3

Registrering

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal i deres hjemland registreres hos en kompetent myndighed som defineret i artikel 6, stk. 2.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne fastsætte, at forsikrings- og genforsikringssselskaber og andre organer kan samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og i forbindelse med anvendelsen af kravene i artikel 4 på sådanne formidlere. Navnlig kan bundne forsikringsformidlere registreres hos et forsikringssselskab eller en sammenslutning af forsikringssselskaber under en kompetent myndigheds kontrol.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første og andet afsnit på alle de fysiske personer i et selskab, og som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling.

For så vidt angår juridiske personer registrerer medlemsstaten disse og anfører endvidere i registret navnene på de fysiske personer i ledelsen, der er ansvarlige for forsikringsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register for forsikrings- og genforsikringsformidlere, forudsat at de fastlægger kriterier for, hvordan formidlerne skal registreres.

Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes ét kontaktsted, der giver nem og hurtig adgang til oplysninger fra de forskellige registre, der oprettes elektronisk og opdateres løbende. Dette kontaktsted skal desuden indeholde oplysningerne om hver medlemsstats kompetente myndigheder, jf. stk. 1, første afsnit.

3. Medlemsstaterne sikrer, at registreringen af forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, gøres betinget af, at de opfylder de faglige kvalifikationskrav i artikel 4.

Medlemsstaterne sikrer også, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, som ikke længere opfylder disse krav, slettes af registret. Hvis det er nødvendigt, underretter hjemlandet på enhver egnet måde værtslandet om en sådan slettelse af registret.

4. De kompetente myndigheder kan udstede et bevis til forsikrings- eller genforsikringsformidlere, således at alle interesserede parter ved konsultation af de i stk. 2 omhandlede registre kan kontrollere, at formidlerne er behørigt registreret.

Dette bevis skal mindst indeholde de i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger og, hvis det drejer sig om en juridisk person, navnet eller navnene på den eller de fysiske personer, der er nævnt i stk. 1, fjerde afsnit, i nærværende artikel.

Medlemsstaten skal kræve, at beviset returneres til den udstedende kompetente myndighed, når forsikrings- eller genforsikringsformidleren ophører med at være registreret.

5. Registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere skal kunne optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.

6. Medlemsstaterne skal sikre, at forsikringsselskaberne kun benytter forsikrings- og genforsikringsformidlers ydelser fra regi-

strerede forsikrings- og genforsikringsformidlere og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede personer.

Artikel 4

Faglige kvalifikationskrav

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal besidde passende viden og kunnen som fastsat af formidlerens hjemland.

Hjemlandet kan tilpasse kravene til viden og kunnen efter forsikrings- og genforsikringsformidlerens virksomhed og de aftaler, der formidles, særlig hvis formidleren har et andet hovederhverv end forsikringsformidling. I disse tilfælde må formidleren kun udøve forsikringsformidling, hvis en forsikringsformidler, der opfylder betingelserne i denne artikel, eller et forsikringsselskab påtager sig det fulde ansvar for hans handlinger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at forsikringsselskabet i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde skal kontrollere, at de pågældende formidlers viden og kunnen er i overensstemmelse med kravene i første afsnit i nærværende stykke, og om nødvendigt tilbyde sådanne formidlere en uddannelse, der modsvarede kravene i forbindelse med de aftaler, de formidler.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et selskab, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer, at en rimelig del af de personer i ledelsen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for formidling af forsikringsprodukter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, godtgør, at de besidder den viden og kunnen, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver.

2. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have et godt omdømme. De skal som et minimum have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest for så vidt angår alvorlige strafbare handlinger i forbindelse med formueforbrydelser eller anden kriminalitet vedrørende finansielle aktiviteter, og de må ikke tidligere have været erklæret konkurs, medmindre de er blevet rehabiliteret efter national lovgivning.

Medlemsstaterne kan i de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde tillade, at forsikringsselskabet undersøger bundne forsikringsformidlers omdømme.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et selskab, som udøver forsikrings- og genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer imidlertid, at ledelsen i sådanne selskaber og alle ansatte, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, opfylder kravet.

3. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller en anden tilsvarende garanti, der dækker hele Fællesskabets område, mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst 1 000 000 EUR pr. skadestilfælde og på sammenlagt 1 500 000 EUR for alle skadestilfælde i løbet af et år, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen ydes af et forsikrings- eller genforsikrings-selskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikrings- eller genforsikringsformidleren handler eller er bemyndiget til at handle, eller medmindre et sådant selskab har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne mod forsikringsformidlers manglende evne til at overføre præmiebeløbet til forsikrings-selskabet eller til at overføre erstatningsbeløbet eller en bonus til den sikrede.

Disse foranstaltninger skal antage en eller flere af følgende former:

- a) bestemmelser fastsat ved lov eller aftale, hvorefter penge betalt af kunden til formidleren betragtes som værende betalt til selskabet, hvorimod penge betalt af selskabet til formidleren ikke betragtes som værende betalt til kunden, før kunden faktisk modtager dem
- b) et krav til forsikringsformidlere om, at de skal have en finansiell kapacitet, der til enhver tid skal være på 4 % af de samlede modtagne årlige præmiebeløb, dog mindst 15 000 EUR
- c) et krav om, at kundens betroede midler skal overføres via strengt adskilte klientkonti, og at disse konti ikke må benyttes til at fyldestgøre andre kreditorer i tilfælde af konkurs
- d) et krav om, at der skal oprettes en garantifond.

5. Udøvelse af forsikrings- og genforsikringsformidling forudsætter, at de faglige kvalifikationskrav i denne artikel til enhver tid er opfyldt.

6. Medlemsstaterne kan skærpe eller supplere kravene i denne artikel for forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er registreret på deres område.

7. De i stk. 3 og 4 omhandlede beløb revideres regelmæssigt for at tage hensyn til udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Eurostat. Den første revision finder sted fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, og de følgende revisioner finder sted fem år efter den foregående revision.

Der sker en automatisk tilpasning af beløbene, ved at grundbeløbet i euro forhøjes med den procentvise ændring af ovennævnte indeks for perioden fra datoen for dette direktivs ikrafttræden til datoen for den første revision eller fra datoen for den seneste revision til den nye revision og rundes op til nærmeste hele euro.

Artikel 5

Underretning om etablering og levering af tjenesteydelser i andre medlemsstater

1. En forsikrings- eller genforsikringsformidler, der agter at udøve virksomhed for første gang i en eller flere medlemsstater i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser eller bestemmelserne om etableringsfrihed, underretter hjemlandets kompetente myndigheder herom.

Senest en måned efter denne underretning meddeler disse kompetente myndigheder de kompetente myndigheder i de værtslande, der måtte ønske det, at forsikrings- eller genforsikringsformidleren agter at udøve virksomhed, og underretter samtidig den pågældende formidler herom.

Forsikrings- eller genforsikringsformidleren kan påbegynde sin virksomhed en måned efter den dato, hvor han af hjemlandets kompetente myndigheder er blevet underrettet om den meddelelse, der er omhandlet i andet afsnit. Formidleren kan dog påbegynde sin virksomhed straks, hvis værtslandet ikke ønsker at blive underrettet herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, om de ønsker at blive underrettet i overensstemmelse med stk. 1. Kommissionen underretter derpå de øvrige medlemsstater herom.

3. Værtslandets kompetente myndigheder kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for på passende måde at offentliggøre, hvilke betingelser der af samfundsmæssige hensyn stilles for udøvelse af forsikringsformidling på værtslandets område.

Artikel 6

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som har til opgave at sikre gennemførelsen af dette direktiv. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt i den nationale lovgivning eller anerkendt af en offentlig myndighed, som udtrykkeligt har beføjelse hertil efter den nationale lovgivning. De må ikke være forsikrings- eller genforsikringselskaber.

3. De kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for at fremme et tæt samarbejde mellem dem, så de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

Artikel 7

Sanktioner

1. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for enhver person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling uden at være registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2.

2. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for forsikringselskaber eller genforsikringselskaber, der benytter forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2.

3. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke opfylder de bestemmelser, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

4. Dette direktiv berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område, som strider mod love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget af samfundsmæssige hensyn. Dette omfatter ret til at forhindre forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der overtræder bestemmelserne, i at påbegynde yderligere virksomhed på dets område.

5. Enhver truffen forholdsregel, hvorved der pålægges sanktioner eller fastsættes begrænsninger for en forsikrings- eller

genforsikringsformidlers virksomhed, skal være behørigt begrundet og skal meddeles den pågældende formidler. Enhver sådan forholdsregel skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvor den er truffet.

Artikel 8

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder for at sikre, at dette direktiv anvendes korrekt.

2. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er blevet pålagt en sanktion, jf. artikel 7, stk. 3, eller som er blevet omfattet af en forholdsregel, jf. artikel 7, stk. 4, som vil kunne føre til sletning af registret over disse formidlere. Desuden kan en kompetent myndighed efter anmodning fra en anden kompetent myndighed udveksle enhver relevant oplysning med denne.

3. Enhver, der modtager eller videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, har tavshedspligt som fastsat i artikel 16 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) ⁽¹⁾ og i artikel 15 i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) ⁽²⁾.

Artikel 9

Klage

Medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer, hvorved kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsformidlere.

Artikel 10

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Medlemsstaterne tilskynder til, at der indføres hensigtsmæssige, effektive udenretslige klage- og bilæggelsesprocedurer i forbindelse med tvister mellem forsikringsformidlere og kunder, hvor det er hensigtsmæssigt ved brug af eksisterende organer.

2. Medlemsstaterne tilskynder disse organer til at samarbejde om bilæggelse af grænseoverskridende tvister.

⁽¹⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF.

KAPITEL III

INFORMATIONSKRAV FOR FORSIKRINGSFORMIDLERE*Artikel 11***Forsikringsformidlerens informationspligt**

1. Inden indgåelse af enhver ny forsikringsaftale og om nødvendigt i forbindelse med ændring eller fornyelse af aftalen skal en forsikringsformidler mindst give kunden information om følgende:

- a) navn og adresse
- b) hvilket register han er optaget i, og hvordan det kan kontrolleres, at han er registreret
- c) om han har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i et bestemt forsikrings-selskab
- d) om et bestemt forsikringsselskab eller moderselskabet til et bestemt forsikringsselskab har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i forsikringsformidlerselskabet
- e) de i artikel 9 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsformidlere, samt i givet fald de i artikel 10 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer.

Desuden skal forsikringsformidleren i forbindelse med den aftale, der tilbydes, meddele kunden:

- i) om han yder rådgivning på basis af forpligtelsen i stk. 2 til at foretage en objektiv analyse, eller
- ii) om han har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber. I så fald skal han også meddele kunden navnene på disse forsikringsselskaber, eller
- iii) om han ikke har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber og ikke yder rådgivning på basis af forpligtelsen i stk. 2 til at foretage en objektiv analyse. I så fald skal han også meddele kunden navnene på de forsikringsselskaber, han kan benytte og faktisk benytter.

2. Hvis forsikringsformidleren meddele kunden, at han yder rådgivning på basis af en objektiv analyse, er han forpligtet til at yde denne rådgivning på grundlag af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at han er i stand til at anbefale en forsikringsaftale, der opfylder kundens behov.

3. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, formulerer forsikringsformidleren, navnlig på basis af kundens egne oplysninger, som et minimum kundens krav og behov og begrundet samtidig den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsaftale. Disse oplysninger afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsaftale, der foreslås.

4. Forsikringsformidlere, der udøver virksomhed i forbindelse med forsikring af store risici, er ikke forpligtet til at give den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede information; det samme gælder genforsikringsformidlere.

5. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser om strengere krav til den i stk. 1 omhandlede information, forudsat at disse bestemmelser er forenelige med fællesskabsretten.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de bestemmelser, de opretholder eller indfører som omhandlet i første afsnit.

For på enhver hensigtsmæssig måde at skabe en høj grad af gennemsigtighed sikrer Kommissionen, at de oplysninger, den modtager om medlemsstaternes bestemmelser, også gøres tilgængelige for forbrugere og forsikringsformidlere.

*Artikel 12***Informationskrav**

1. Enhver form for information til kunderne i henhold til artikel 11 skal gives:

- a) på papir eller på et andet varigt medium, der er til rådighed og tilgængeligt for kunden
- b) på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunden
- c) på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor forpligtelsen indgås, eller ethvert andet sprog, som aftales mellem parterne.

2. Uanset stk. 1, litra a), kan den i artikel 11 omhandlede information gives mundtligt, når kunden anmoder om det, eller når øjeblikkelig dækning er nødvendig. I dette tilfælde skal informationen gives til kunden i overensstemmelse med stk. 1 umiddelbart efter indgåelsen af forsikringsaftalen.

3. I tilfælde af telefonsalg skal forudgående information, som gives til kunden, være i overensstemmelse med fællesskabsreglerne for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Desuden skal informationen gives til kunden i overensstemmelse med stk. 1 umiddelbart efter indgåelsen af forsikringsaftalen.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Ret til domstolsprøvelse

Medlemsstaterne sikrer, at alle afgørelser, der træffes over for en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller et forsikrings-selskab i henhold til de love og administrative bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med dette direktiv, kan prøves ved domstolene.

Artikel 14

Ophævelse af direktiv

Direktiv 77/92/EØF ophæves med virkning fra den dato, der er anført i artikel 15, stk. 1.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Denne meddelelse skal indeholde en oversigt over, hvilke nationale bestemmelser der svarer til bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) To år efter dette direktivs ikrafttræden.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 22. september 2000 forelagde Kommissionen sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsmæglingsvirksomhed ⁽¹⁾. Forslaget byggede på artikel 47, stk. 2, og artikel 55 i traktaten.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 14. november 2001 ⁽²⁾.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 30. maj 2001 ⁽³⁾.
3. Den 26. november 2001 nåede Rådet til politisk enighed ⁽⁴⁾ med henblik på senere vedtagelse af en fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251, stk. 2.
4. Rådet vedtog sin fælles holdning i henhold til artikel 251, stk. 2, i traktaten, den 18. marts 2002.

II. FORMÅL

Formålet med forslaget er at virkeliggøre det indre marked for tjenesteydelser og samtidig bidrage til en høj grad af forbrugerbeskyttelse. Registrerede forsikringsformidlere vil takket være bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser kunne optage og udøve virksomhed i hele Fællesskabet under tilsyn af myndighederne i deres hjemland. Desuden indeholder forslaget bestemmelser om, hvilke oplysninger der skal meddeles kunderne.

Det hedder i forslaget, at en fysisk eller juridisk person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling, skal registreres på grundlag af visse mindstekrav, navnlig krav om faglig viden og godt omdømme.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING I DOK. 5462/02

1. Generelt

Den fælles holdning følger Kommissionens forslag, men medtager også nogle af Europa-Parlamentets ændringsforslag. Dette er gjort for at tage hensyn til bestemte formidlers status. Derfor er begrebet »bunden forsikringsformidler« (artikel 2, nr. 7) blevet defineret, og forsikringsselskaber er blevet tildelt en mere væsentlig rolle i forbindelse med registreringen af disse personer og kontrollen af deres faglige viden og kunnen. Desuden fastslås det i den fælles holdning, at det kun er navnene på visse personer i forsikringsformidlers ledelse (juridiske personer), der skal anføres i registret (artikel 3, stk. 1). Spørgsmålet om formidlere fra tredjelande er også blevet afklaret (artikel 1, stk. 3). Bestemmelsen om erhvervsansvarsforsikring og garanti (artikel 4, stk. 3) er blevet ændret i overensstemmelse hermed, og der er indsat et samlet loft på 1 500 000 EUR for alle skadestilfælde i løbet af et år.

Rådet har indsat en særlig bestemmelse om udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder (artikel 7a, nu artikel 8) for at gøre det lettere at slette navnet på personer, der er blevet pålagt visse sanktioner, fra de nationale registre. Der er desuden indsat en særlig bestemmelse om telefonsalg (artikel 11, stk. 3, nu artikel 12, stk. 3). Endelig er bestemmelserne om informationskrav (artikel 10, stk. 1-3, nu artikel 11, stk. 1-3) blevet uddybet, så kunderne nyder godt af en større gennemsigtighed.

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 245.

⁽²⁾ EFT C ...

⁽³⁾ EFT C 221 af 7.8.2001, s. 121.

⁽⁴⁾ EFT C ...

2. Europa-Parlamentets ændringer

Rådet har accepteret flere af Parlamentets ændringer. Substansen i de fleste af dem er blevet accepteret, selv om den nøjagtige ordlyd ikke er fulgt. Nogle af ændringerne har dog ikke kunnet accepteres.

2.1. Følgende ændringer foreslået af Europa-Parlamentet er blevet accepteret og indarbejdet i Rådets tekst (dok. 5462/02)

Ændring 4, betragtning 12 (nu betragtning 14)

Tilføjelse af »bopæl« i denne betragtning er velbegrundet.

Ændring 56, artikel 4, stk. 4, litra a)

Tilføjelse af bestemmelser fastsat ved aftale (med henblik på forbrugerbeskyttelse) følger retstraditionen i nogle af medlemsstaterne.

2.2. Følgende ændringer foreslået af Europa-Parlamentet er blevet medtaget med ændringer i den foreslåede affattelse:

Ændring 1, betragtning 10

En tilføjelse om, at den blotte formidling af generelle oplysninger om forsikring ikke skal være omfattet, skal ses i sammenhæng med de langt mere præcise ændringer, som nu er foretaget i betragtning 12, artikel 2, nr. 3, sidste afsnit, og artikel 2, nr. 4, sidste afsnit.

Ændring 5, betragtning 13a (ny)

Spørgsmålet om oprettelse af flere registre i medlemsstaterne og ét kontaktsted, der giver adgang til oplysningerne, er blevet afklaret i den ændrede affattelse af artikel 3, stk. 2. Efter principperne om EF-lovgivningens affattelse skal en sådan bestemmelse indsættes i artiklerne og ikke i betragtningerne.

Ændring 7, artikel 1, stk. 2, litra a)

Ideen med ændringen var at forbedre ordlyden af dette litra, så simple aftaler, der ikke forudsætter noget specialiseret kendskab til forsikringsvirksomhed som sådan, ikke omfattes. Rådets tekst giver en positiv ordlyd med samme indhold og forekommer mere præcis end Kommissionens forslag.

Ændring 8 og 49, artikel 1, stk. 2, litra b)

Substansen i denne ændring er omhandlet i litra e) i det samme stykke, hvor den logisk set hører hjemme. Sidste del af teksten »basiskontrakter, som indgår i det almindelige udbud« har ikke kunnet accepteres, da den ikke føjer noget til listen over undtagelseskriterierne i stk. 2, navnlig litra b), c) og e).

Ændring 9, artikel 1, stk. 2, litra c)

Formålet med denne ændring er tilsyneladende at tage højde for rejseforsikring, der omfatter en vis accessorisk ansvarsdækning. Hele dette spørgsmål har nu fået en mere præcis affattelse i stk. 2, litra e).

Ændring 11, artikel 1, stk. 2, litra e)

Formålet med ændringen er at omfatte alle former for risici, der typisk er knyttet til en rejse. Rådet finder dog, at dets egen affattelse er klarere på det punkt.

Ændring 15, artikel 2, nr. 3

Rådet har ikke villet medtage alle de tilfælde, hvor en person giver oplysninger, men har ønsket at udelukke rådgivning på accessorisk basis mere udtrykkeligt end i Parlamentets tekst. Det meget generelle udtryk »give oplysning om . . .« er udeladt, og et nyt afsnit om »rådgivning om forsikring på accessorisk basis« er blevet indsat for at præcisere definitionen af forsikringsformidling. Det er unødvendigt at henvise til elektroniske hjælpemidler på dette sted, da det er aktiviteten og ikke salgsmetoden, der skal beskrives her. Elektronisk forsikringsformidling hører klart med til direktivets anvendelsesområde, og den sidste del af ændringen er derfor ikke nødvendig.

Ændring 16, artikel 2, nr. 4

Se begrundelserne under ændring 15.

Ændring 17, artikel 2, nr. 6a (nyt) (nu nr. 7)

Rådet har medtaget en definition af »bunden forsikringsformidler« for at præcisere anvendelsesområdet for bestemmelserne om denne type formidler, navnlig med hensyn til registrering og forsikringsselskabers rolle ved kontrol af formidlerens faglige kunnen. Kommissionens forslag indeholder ikke en sådan definition.

Ændring 21, artikel 2, nr. 10 (nu nr. 12)

Den åbne liste over »varige medier« er medtaget med ubetydelige ændringer i affattelsen (»eksempelvis«), der giver større præcision.

Ændring 23, artikel 3, stk. 1a (nyt)

Indholdet i Europa-Parlamentets ændring er blevet indarbejdet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit. Rådet foretrækker imidlertid affattelsen »under en kompetent myndigheds kontrol« i stedet for »på en kompetent myndigheds ansvar«, da pligten til at føre kontrol også indebærer ansvar.

Ændring 24, artikel 3, stk. 2 (nu stk. 3)

Indholdet i første del af ændringen er medtaget i den nye affattelse af artikel 3, stk. 3, og artikel 4. Ændringens sidste punktum, der har til formål at indføre en tidsbegrænsning for registreringen på tre år, vil skabe et meget tungt system, som Rådet har ment vil være udgiftskrævende og vanskeligt at administrere i praksis.

Ændring 26, artikel 3, stk. 4

Selv om en detaljeret liste er nyttig, er offentliggørelse af den detaljerede liste ikke obligatorisk i Kommissionens forslag. Bestemmelserne skal desuden ses i forbindelse med let adgang til det centrale kontaktsted.

Ændring 27, artikel 3, stk. 5

De spørgsmål, der drejer sig om direktivets geografiske anvendelsesområde, nemlig forsikringsformidling, der udøves uden for EU, omhandles nu i en ændring til artikel 1, stk. 3.

Ændring 29, artikel 4, stk. 1, afsnit 3

Indholdet i denne ændring er medtaget, idet artikel 4, stk. 1, er blevet gennemgribende omredigeret. Beskrivelsen af forsikringsselskabernes rolle ved kontrol af de faglige kvalifikationskrav er desuden mere præcis i Rådets affattelse end i den foreslåede ændring.

Ændring 30, artikel 4, stk. 2, afsnit 1

Rådet finder det for rigoristisk at udelukke fysiske personer på grundlag af »indledning af insolvensbehandling på noget tidspunkt«. »Konkurserklæring« er langt mere præcist og mere velbegrundet. Desuden følger den fælles holdning ændringen, idet der kræves en ren straffeattest for så vidt angår formueforbrydelser, men det tilføjes, at der skal være tale om alvorlige strafbare handlinger.

Ændring 37, artikel 10, stk. 1, indledning (nu artikel 11)

Kriteriet »indgåelse« af en aftale er indført i artikel 10, stk. 1, efter forslag fra Parlamentet. Rådet foretrækker imidlertid »enhver ny forsikringsaftale« som et generelt udtryk.

Ændring 44, artikel 11, stk. 2 (nu artikel 12 med et nyt stk. 3)

Spørgsmålet om mundtlig information og telefonisk kommunikation er nu blevet afklaret ved hjælp af to forskellige stykker, som også tager hensyn til forbrugerbeskyttelsesaspektet og svarer til bestemmelserne om telefonsalg i den fælles holdning vedrørende direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

- 2.3. Følgende ændringer foreslået af Europa-Parlamentet er ikke blevet accepteret og er ikke indarbejdet i Rådets tekst:

Ændring 52, betragtning 10a

Spørgsmålet er løst mere klart ved en ændring af artikel 1, stk. 2, litra e).

Ændring 6, artikel 1, stk. 2, indledning

Rådet har konstateret, at det vil give praktiske problemer, hvis visse personer ikke omfattes af direktivets faglige kvalifikationskrav (registrering, kompetent myndigheds kontrol), samtidig med at de er underlagt informationskrav, fordi det vil kunne vanskeliggøre håndhævelsen og desuden ikke afspejler idéen i Kommissionens oprindelige forslag.

Ændring 10, artikel 1, stk. 2, litra d)

Rådet mener ikke, at primær indkomst er et anvendeligt kriterium, f.eks. i forbindelse med pensionister og studerende, som ikke skal være omfattet af direktivets krav.

Ændring 12, artikel 1, stk. 2, litra f)

Efter en bred drøftelse har Rådet foretrukket at undtage forsikringsaftaler, som kan fornyes, men hvis løbetid ikke overstiger fem år. Kravet svarer nu bedre til de andre undtagelser, navnlig i litra e). Til gengæld må forsikringsaftalens årlige præmiebeløb ifølge dette litra ikke overstige 500 EUR mod tidligere 1 000 EUR.

Ændring 57 og 48, artikel 1, stk. 2a (nyt)

Med denne ændring ville der blive indført en ny liste over typer af forsikringsaftaler og formidlere, som ikke skulle være omfattet af direktivets anvendelsesområde. Nogle af disse punkter er imidlertid dækket af den nuværende artikel 1, stk. 2, forudsat at de fastsatte betingelser er opfyldt (rejseforsikringspakker og visse forsikringsaftaler vedrørende dyr). Visse andre af de omtalte aktiviteter og personer bør imidlertid medtages, fordi det ellers vil berøre salget af forsikringsprodukter, hvor store risici er involveret.

Ændring 19, artikel 2, nr. 6b (nyt)

Direktivet vil blive mere uoverskueligt, hvis der indsættes en definition af »forsikringsformidler-agent«. Spørgsmålet om forsikringsformidlers medarbejdere tages desuden allerede op i den nye affattelse af artikel 3 og 4.

Ændring 18, artikel 2, nr. 6c (nyt)

Rådet foretrækker ikke at indføre særlige bestemmelser for »bankformidlet forsikringsvirksomhed«. Dette skønnes at være unødvendigt, da hovedparten af de berørte aktiviteter klart hører under direktivets anvendelsesområde. Desuden er den foreslåede definition ret usmidig og tager ikke højde for forskellige former for bankformidlet forsikring. I forbindelse med bankformidlet forsikring kan bestemmelserne i artikel 3 og 4 (f.eks. artikel 3, stk. 1, andet afsnit) imidlertid også have relevans.

Ændring 20, artikel 2, nr. 8, litra a)

Ændringen drejer sig om tilfælde, hvor bopælen er forskellig fra forretningsstedet. Efter Rådets opfattelse er der i praksis ikke meget behov for en sådan sondring. Desuden er ændringens ordlyd ikke befordrende for klarheden, da den endog vil kunne indebære, at der opereres med to hjemlande. Den definition, Rådet anvender, er derimod i overensstemmelse med lignende definitioner i direktiverne om finansielle tjenesteydelser.

Ændring 22, artikel 2a (ny)

Se begrundelsen under ændring 18.

Ændring 25, artikel 3, stk. 2a (nyt)

Se begrundelsen under ændring 19.

Ændring 31, artikel 4, stk. 3

Udtrykket »en anden tilsvarende garanti« forekommer klart nok. Som Europa-Parlamentets ændring er affattet, vil den kunne fortolkes som en begrænsning af forsikringsformidlers erhvervsansvar. Det kan ikke være målet at gøre bestemmelserne om formidlers pligtforsømmelse mere fleksible og mindre strenge.

Ændring 32, artikel 4a (ny)

Rådet har ikke fundet en generel bestemmelse om beskyttelse af erhvervede rettigheder påkrævet. De nationale kompetente myndigheder skal under alle omstændigheder gennemføre registreringskrav.

Ændring 34, artikel 5, stk. 3a (nyt)

Automatisk offentliggørelse af listen bør ikke være obligatorisk; det bør kun være en mulighed for de nationale myndigheder.

Ændring 54, artikel 8

I overensstemmelse med Kommissionens forslag har Rådet foretrukket at lade de nærmere enkeltheder i gennemførelseskravene være op til medlemsstaterne.

Ændring 36, artikel 9, stk. 1 (nu artikel 10)

Den foreslåede ændring forekommer at egne sig bedre til en betragtning. Hvis den indsættes i artiklerne som foreslået af Parlamentet, vil det ændre henstillingen til en forpligtelse.

Ændring 38, artikel 10, stk. 1, litra b) (nu artikel 11)

Informationskravene er blevet helt omredigeret og tilpasset i et separat afsnit efter stk. 1, litra e). Rådet er desuden af den opfattelse, at den pågældende type af information bør gives under alle omstændigheder og ikke kun på kundens anmodning. Ellers vil det blive vanskeligt at nå forslagets formål, som jo netop er, at kunderne skal informeres for derved at sikre gennemsigtigheden.

Ændring 55, artikel 10, stk. 1, litra d) (nu artikel 11)

Se begrundelsen under ændring 38.

Ændring 40, artikel 10, stk. 1, litra e) (nu artikel 11)

Rådet har foretrukket ikke at indføre konkret forpligtelse til at nævne de ansvarlige, da det er domstolene, der skal tage endelig stilling til spørgsmålet.

Ændring 41 og 60, artikel 10, stk. 2 (nu artikel 11)

Rådet har foretrukket at følge Kommissionens forslag og undgå at sætte en norm for »bedst mulig rådgivning« for formidleren, da det ville blive for kompliceret at gennemføre.

Ændring 42, artikel 10, stk. 3 (udgår) (nu artikel 11)

Kravet om formulering af kundernes behov er blevet præciseret i den fælles holdning, ved at der er indsat en henvisning til produktets kompleksitet og kundens egne oplysninger. Efter denne ændring indeholder stykket nu generelle krav om produktspecifik information, som der skal tages hensyn til, tillige med andre retlige krav.

Ændring 43, artikel 10, stk. 4 (nu artikel 11)

Substansen i denne ændring dækkes i tilstrækkeligt omfang i definitionerne i artikel 1, hvorefter visse typer af aktiviteter er undtaget.

Ændring 45, artikel 11a (ny)

Ifølge ændringen skal personer, der ikke er registreret, og som ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, opfylde nogle informationskrav. Ændringen omhandler således personer, som ikke er omfattet af direktivets normale anvendelsesområde. Derudover vil den være yderst vanskelig for medlemsstaterne at gennemføre i praksis, idet de personer, den handler om, ikke er underlagt kontrol. Rådet har foretrukket at følge Kommissionens oprindelige forslag på dette område.

3. Væsentlige nye elementer i den fælles holdning i forhold til Kommissionens forslag

Artikel 1, stk. 3 — Formidlere fra tredjelande

Præciseringen af direktivets anvendelse over for tredjelande er med til at gøre gennemførelsen lettere. Desuden medtages substansen i Europa-Parlamentets ændring 27.

Artikel 1, stk. 2, litra e) — Undtagelse af visse typer af accessorisk forsikring

Det er blevet præciseret, at visse former for forsikringsdækning ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, hvilket imødekommer nogle af de berørte parters betænkeligheder, f.eks. udbydere af rejseforsikring. Desuden medtages principperne i Europa-Parlamentets ændring 8, 9 og 11.

Artikel 2, nr. 7 — Definition af »bunden forsikringsformidler«

For at præcisere direktivets anvendelsesområde og forklare kravene i artikel 3 og 4 om forsikrings-selskabers rolle ved registrering og kontrol er det nødvendigt at definere »bunden forsikringsfor-midler«. Derved anerkendes forsikrings-selskabernes ansvar for beskyttelse af forbrugeren.

Artikel 3, stk. 2 — Forskellige registre og et centralt kontaktsted

Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register; men et centralt kontaktsted skulle kunne sikre, at andre myndigheder og/eller kunderne får let adgang til oplysninger. Dette krav vil på én gang opfylde ønsket om enkle informationsstrømme og tage højde for forskellige nationale traditioner og allerede eksisterende kompetencer.

Artikel 4, stk. 3 — Samlede minimumsbeløb for ansvarsforsikring

Rådet har indført et samlet minimumsbeløb for ansvarsforsikring på 1 500 000 EUR for alle skadestilfælde i løbet af et år.

Artikel 10, stk. 5 (nu artikel 11, stk. 5) — Nationale informationskrav

Bestemmelsen er en præcision af, at der kan indføres strengere krav på nationalt plan; men det kræves samtidig, at nationale bestemmelser meddeles Kommissionen. Bestemmelserne kan forenes med de enkelte medlemsstaters ønsker uden at lægge hindringer i vejen for den frie markedsføring af forsikringsprodukter. Denne bestemmelse og den tilsvarende betragtning er i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i andre retsakter om finansielle tjenesteydelser.

Artikel 11, stk. 3 (nu artikel 12, stk. 3) — Telefonsalg

Rådet har indsat en præcisering af direktivets anvendelse på telefonsalg i overensstemmelse med direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

4. **Konklusion**

Den fælles holdning, som Rådet har vedtaget enstemmigt, gør det endnu mere påkrævet at få en bindende lovgivningsmæssig ramme for forsikringsformidling og en veldefineret ordning for forbrugerbeskyttelse på området. Samtidig er den et forsøg på at undgå, at systemet bliver unødigt kompliceret for de berørte parter.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 35/2002

fastlagt af Rådet den 25. marts 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/. . ./EF om ændring af direktiv 97/68/EF af . . . om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner

(2002/C 145 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

dingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

(4) Selv om direktiv 97/68/EF i første omgang kun omfattede visse motorer med kompressionstænding, fremgår det af betragtning 5 i nævnte direktiv, at der påregnedes en senere udvidelse af direktivets gyldighedsområde til også at omfatte navnlig benzinmotorer.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

(5) Emissionerne fra små gnisttændingsmotorer (benzinmotorer) i forskellige typer maskiner medvirker betydeligt til velkendte luftkvalitetsproblemer, både nuværende og kommende, især ozondannelse.

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

(6) Strenge miljøkrav til emissionerne fra små gnisttændingsmotorer i USA viser, at det er muligt at nedbringe emissionerne betydeligt.

ud fra følgende betragtninger:

(7) Når der ikke findes fællesskabslovgivning, er det muligt at markedsføre motorer med en teknologi, der miljømæssigt er gammeldags, hvilket er en trussel for Fællesskabets luftkvalitetsmålsætninger, og at vedtage national lovgivning på området, hvilket kan skabe hindringer for samhandelen.

(1) Auto Oil II-programmet havde til formål at udpege omkostningseffektive strategier, hvormed Fællesskabets luftkvalitetsmålsætninger kan opfyldes. Kommissionen nåede ved sin gennemgang af Auto Oil II-programmet til den konklusion, at der er behov for yderligere foranstaltninger til løsning af især problemerne med ozon og partikelemission. Nyligt arbejde med etablering af nationale emissionslofter har vist, at der er behov for yderligere foranstaltninger, hvis luftkvalitetsmålsætningerne i fællesskabslovgivningen skal opfyldes.

(2) Der er trinvis indført strenge krav til emissionen fra vej køretøjer, og det er allerede besluttet, at kravene skal skærpes yderligere. Mobile ikke-vejgående maskiners relative bidrag til forureningen bliver derfor større og større.

(8) Direktiv 97/68/EF stemmer nøje overens med den tilsvarende amerikanske lovgivning, og en fortsat overensstemmelse vil være til gavn for både erhvervslivet og miljøet.

(3) Ved direktiv 97/68/EF ⁽⁴⁾ er der indført emissionsgrænseværdier for forurenende luftarter og partikler fra forbræn-

(9) De europæiske virksomheder har behov for en vis frist for at kunne opfylde emissionskravene, især de fabrikanter, der endnu ikke driver handel på verdensplan.

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 31.

⁽²⁾ EFT C 260 af 17.9.2001, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2. oktober 2001 (EFT C 87 E af 11.4.2002), Rådets fælles holdning af 25. marts (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Europa-Parlamentets afgørelse af . . . (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/63/EF (EFT L 227 af 23.8.2001, s. 41).

(10) I direktiv 97/68/EF er der fulgt et tottrinsprincip for motorer med kompressionstænding. Det samme er tilfældet for de amerikanske bestemmelser for gnisttændingsmotorer. Det havde været muligt at benytte et ettrinsprincip i fællesskabslovgivningen, men derved ville området have været uden regulering i endnu 4 til 5 år.

- (11) For at opnå den nødvendige fleksibilitet til verdensomspændende tilpasning indføres der adgang til undtagelser, som skal vedtages efter komitologiproceduren.
- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (13) Direktiv 97/68/EF bør ændres i overensstemmelse med ovenstående —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 97/68/EF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) ottende led »markedsføring« affattes således:

— »markedsføring« første tilførsel til markedet mod betaling eller gratis af en motor med henblik på distribuering og/eller anvendelse i Fællesskabet«

b) følgende led tilføjes:

— »udskiftningsmotor« en fabriksny motor, der erstatter motoren i en maskine, og som leveres udelukkende til dette formål

— »håndbåret motor« en motor, der opfylder mindst en af følgende betingelser:

a) motoren skal benyttes i et redskab, som bæres af operatøren hele tiden under udførelsen af dets tilsigtede funktioner

b) motoren skal benyttes i et redskab, som skal anvendes i flere positioner, f.eks. op og ned eller til siden, for at udføre sine tilsigtede funktioner.

c) motoren skal benyttes i et redskab, hvis samlede vægt inklusive motor (uden væsker) ikke overstiger 20 kg, og som tillige udviser mindst et af følgende kendetegn:

i) operatøren er nødt til enten at støtte eller bære udstyret hele tiden, mens det udfører sine tilsigtede funktioner

ii) operatøren er nødt til enten at støtte udstyret eller holde det i den rigtige retning hele tiden, mens det udfører sine tilsigtede funktioner

iii) motoren skal benyttes i en generator eller en pumpe

— »ikke-håndbåret motor« en motor, der ikke er omfattet af definitionen af en håndbåret motor

— »håndbåret motor til erhvervmæssig brug, som benyttes i flere positioner« en håndbåret motor, der opfylder betingelserne i både litra a) og b) i definitionen af en håndbåret motor, og for hvilken motorfabrikanten til den godkendende myndigheds tilfredshed har godtgjort, at en emissionsholdbarhedstid for kategori 3 (i henhold til punkt 2.1 i bilag IV, tillæg 4), finder anvendelse på denne motor

— »emissionsholdbarhedstid« det antal timer, der ifølge bilag IV, tillæg 4, skal benyttes til at bestemme forringelsesfaktorerne

— »små motorfamilier« gnisttændingsmotorfamilier med en samlet årlig produktion på under 5 000 enheder

— »små fabrikker af gnisttændingsmotorer« fabrikker med en samlet årlig produktion på under 25 000 enheder.«

2) Artikel 4 ændres således:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) I første punktum erstattes »bilag VI« med »bilag VII«.

ii) I andet punktum erstattes »bilag VII« med »bilag VIII«.

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) I litra a) erstattes »bilag VIII« med »bilag IX«.

ii) I litra b) erstattes »bilag IX« med »bilag X«.

c) I stk. 5 erstattes »bilag X« med »bilag XI«.

3) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne skal acceptere de typegodkendelser og i givet fald de tilsvarende godkendelsesmærker, der er opført i bilag XII, som værende i overensstemmelse med dette direktiv.«

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

4) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften »Tidsplan« erstattes af »Tidsplan — motorer med kompressionstænding«.
- b) I stk. 1 erstattes »bilag VI« med »bilag VII«.
- c) I stk. 2 foretages følgende ændringer:
- i) »bilag VI« erstattes med »bilag VII«.
- ii) »punkt 4.2.1 i bilag I« erstattes med »punkt 4.1.2.1 i bilag I«.
- d) I stk. 3 foretages følgende ændringer:
- i) »bilag VI« erstattes med »bilag VII«.
- ii) »punkt 4.2.3 i bilag I« erstattes med »punkt 4.1.2.3 i bilag I«.
- e) I stk. 4, første afsnit, ændres »markedsføring af fabriksnye mobile ikke-vejgående motordrevne maskiner samt salg eller brug af fabriksnye motorer« til: »markedsføring af motorer«.

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Tidsplan — Gnisttændingsmotorer

1. INDELING I KLASSER

I dette direktiv inddeles gnisttændingsmotorer i følgende klasser:

Hovedklasse S: Små motorer med nettoeffekt ≤ 19 kW

Hovedklasse S opdeles i to kategorier:

H: Motorer til håndbårne maskiner

N: Motorer til ikke-håndbårne maskiner

Klasse/kategori	Slagvolumen (cm ³)
Håndbårne motorer	
Klasse SH:1	< 20
Klasse SH:2	≥ 20 < 50
Klasse SH:3	≥ 50
Ikke-håndholdte motorer	
Klasse SN:1	< 66
Klasse SN:2	≥ 66 < 100
Klasse SN:3	≥ 100 < 225
Klasse SN:4	≥ 225

2. MEDDELELSE AF TYPEGODKENDELSER

Medlemsstaterne må ikke efter den ... (*) nægte typegodkendelse af en type eller familie af gnisttændingsmotorer eller nægte at udstede det i bilag VII beskrevne dokument og må ikke stille andre typegodkendelseskrav med hensyn til luftforurenende emissioner fra mobile ikke-vejgående maskiner med monteret motor, hvis kravene i dette direktiv med hensyn til emissionerne af forurenende luftarter er opfyldt.

3. TYPEGODKENDELSER TRIN 1

Medlemsstaterne skal nægte typegodkendelse af en motortype eller en motorfamilie samt udstedelse af det i bilag VII beskrevne dokument, og nægte enhver anden form for typegodkendelse af en mobil ikke-vejgående maskine, hvori en motor er monteret senere end ... (*), hvis motoren ikke opfylder kravene i dette direktiv, og når emissionen af forurenede luftarter fra motoren ikke opfylder grænseværdierne i tabellen i punkt 4.2.2.1 i bilag I.

4. TYPEGODKENDELSER TRIN II

Medlemsstaterne skal nægte typegodkendelse af en motortype eller en motorfamilie samt udstedelse af de i bilag VII beskrevne dokumenter, og nægte enhver anden form for typegodkendelse af en mobil ikke-vejgående maskine med monteret motor:

efter 1. august 2004 for motorer i klasse SN:1 og SN:2

efter 1. august 2006 for motorer i klasse SN:4

efter 1. august 2007 for motorer i klasse SH:1, SH:2 og SN:3

efter 1. august 2008 for motorer i klasse SH:3

hvis motoren ikke opfylder kravene i dette direktiv, og når emissionen af forurenede luftarter fra motoren ikke opfylder grænseværdierne i tabellen i punkt 4.2.2.2 i bilag I.

5. MARKEDSFØRING: MOTORPRODUKTIONSDATOER

Bortset fra maskiner og motorer bestemt til eksport til tredjelande tillader medlemsstaterne 6 måneder efter den dato, der er anført i stk. 3 og 4 for den pågældende kategori, kun markedsføring af motorer, uanset om de allerede er monteret i en maskine, hvis de opfylder kravene i dette direktiv.

(*) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

6. VALGFRI UDSÆTTELSE AF GENNEMFØRELSEN

Medlemsstaterne kan dog for hver kategori udsætte datoerne i stk. 3, 4 og 5 i to år for motorer, der er fremstillet inden de nævnte datoer.«

6) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kravene i artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 9, stk. 4, og artikel 9a, stk. 5, gælder ikke:

— motorer til anvendelse i forsvaret

— motorer, der er undtaget i henhold til stk. 1a og 2.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. En udskiftningsmotor skal opfylde de grænseværdier, som den erstattede motor skulle opfylde, da den oprindeligt blev markedsført. Påskriften »UDSKIFTNINGSMOTOR« fastgøres med en mærkat på motoren eller indsættes i instruktionsbogen.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Kravene i artikel 9a, stk. 4 og 5, udskydes i tre år for små fabrikanter af motorer.

4. For små motorfamilier op til maksimalt 25 000 enheder erstattes kravene i artikel 9a, stk. 4 og 5, af de tilsvarende trin I-krav, forudsat at de forskellige motorfamilier alle har forskellige slagvolumen.«

7) Artikel 14 og 15 erstattes af følgende artikler:

»Artikel 14

Tilpasning til den tekniske udvikling

Ændringer, der er påkrævede for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling, vedtages, med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, 2.1-2.8 og 4, af Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 2.

Artikel 14a

Procedure for undtagelser

Kommissionen undersøger eventuelle tekniske vanskeligheder i forbindelse med overholdelse af trin II-kravene for visse former for anvendelse af motorerne, navnlig mobile maskiner, i hvilke der er monteret motorer af klasse SH:2 og SH:3. Hvis Kommissionen i sine undersøgelser konsta-

terer, at visse mobile maskiner, navnlig håndbårne motorer til erhvervsmæssig brug, som benyttes i flere positioner, af tekniske årsager ikke kan overholde disse tidsfrister, forelægger den efter proceduren i artikel 15, stk. 2, senest den 31. december 2003 en rapport ledsaget af passende forslag til undtagelsesbestemmelser med en maksimal varighed på fem år for sådanne maskiner.

Artikel 15

Udvalg

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Tilpasning til den Tekniske Udvikling af Direktiverne om Fjernelse af Tekniske Hindringer for Handelen med Motorkøretøjer, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF (*), jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 3 måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

8) Følgende bilagsfortegnelse indsættes foran bilagene:

»BILAGSFORTEGNELSE

BILAG I: Anvendelsesområde, definitioner, symboler og forkortelser; mærkning af motoren, specifikationer og prøvning, specifikationer for vurdering af produktionens overensstemmelse og parametre til bestemmelse af motorfamilien, valg af stammotor

BILAG II: Oplysningsskemaer

Tillæg 1: Hovedspecifikationer for (stam)motoren

Tillæg 2: Hovedspecifikationer for motorfamilien

Tillæg 3: Hovedspecifikationer for en motortype i motorfamilien

BILAG III: Prøvningsforskrifter — motorer med kompressionstænding

Tillæg 1: Måle- og prøvetagningsmetoder

Tillæg 2: Kalibrering af analyseapparatet

Tillæg 3: Dataevaluering og beregninger

BILAG IV: Prøvningsforskrifter — gnisttændingsmotorer

Tillæg 1: Måle- og prøvetagningsmetoder

Tillæg 2: Kalibrering af analyseapparatet

Tillæg 3: Dataevaluering og beregninger

Tillæg 4: Forringelsesfaktorer

BILAG V: Tekniske specifikationer for det referencebrændstof, der skal anvendes ved afprøvninger i forbindelse med godkendelsesproceduren og til kontrol af produktionens overensstemmelse

BILAG VI: System til analyse og prøveudtagning

BILAG VII: Typegodkendelsesattest

Tillæg 1: Prøvningsresultater for motorer med kompressionstænding

Tillæg 2: Prøvningsresultater for gnisttændingsmotorer

Tillæg 3: Udstyr og tilbehør, som skal monteres med henblik på prøvning til bestemmelse af motoreffekt

BILAG VIII: Nummereringssystem for godkendelsesattester

BILAG IX: Fortegnelse over typegodkendelser af motorer/motorfamilier

BILAG X: Fortegnelse over producerede motorer

BILAG XI: Datablad for typegodkendte motorer

BILAG XII: Anerkendelse af alternative typegodkendelser«

9) Bilagene ændres som anført i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Kommissionen forelægger senest den ... (*) en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet og, hvis det er hensigtsmæssigt,

et forslag vedrørende de potentielle omkostninger og fordele samt gennemførligheden:

- a) med hensyn til at nedbringe partikelemissionen fra små gnisttændingsmotorer, navnlig for så vidt angår totaktsmotorer. Rapporten skal omfatte:
 - i) en vurdering af sådanne motorers bidrag til partikelemissionen, og hvorledes de foreslåede emissionsreduktioner kunne medvirke til at forbedre luftkvaliteten og mindske indvirkningerne på helbredet
 - ii) prøvninger, målemetoder og -udstyr, som kunne anvendes til at påvise partikelemissioner fra små gnisttændingsmotorer ved typegodkendelse
 - iii) arbejde og konklusion inden for rammerne af partikelmåleprogrammet
 - iv) udviklingen inden for prøvningsmetoder, motorteknologi, rensning af udstødning samt højere standarder for brændstof og motorolie og
 - v) omkostningerne ved at nedbringe partikelemissionen fra små gnisttændingsmotorer og omkostningseffektiviteten af enhver foreslået foranstaltning
- b) med hensyn til at nedbringe emissionen fra fritidskøretøjer, herunder snescootere og gokarter, der ikke er omfattet i øjeblikket
- c) med hensyn til at nedbringe emissionen af forurenende luftarter og partikler fra små motorer under 18 kW med kompressionstænding
- d) med hensyn til at nedbringe emissionen af forurenende luftarter og partikler fra lokomotivmotorer med kompressionstænding. Der bør udarbejdes en prøvningsmetode til at måle sådanne emissioner.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG

1) Bilag I ændres således:

a) Første punktum i punkt 1 »ANVENDELSESOMRÅDE« affattes således:

»Dette direktiv finder anvendelse på motorer, der skal monteres i mobile ikke-vejgående maskiner, og hjælpemotorer, der er monteret i køretøjer til person- og godstransport ad vej.«

b) Punkt 1, A, B, C, D og E affattes således:

»A. er beregnet til og egnet til at bevæge sig eller blive fremdrevet på jorden på eller uden for vej og har enten:

i) en motor med kompressionstænding og en nettoeffekt, jf. punkt 2.4, på mindst 18 kW og højst 560 kW⁽⁴⁾, som kører med vekslende hastighed og ikke med én konstant hastighed.

Maskiner, hvis motorer ... (resten uændret indtil

— mobilkraner.) eller

ii) en motor med kompressionstænding og en nettoeffekt, jf. punkt 2.4, på mindst 18 kW og højst 560 kW, som kører med konstant hastighed.

Maskiner, hvis motorer falder ind under denne definition, omfatter, men er ikke begrænset til:

— kompressorer

— elaggregater med varierende belastning, bl.a. til køle- og svejseanlæg, finder først anvendelse fra den 31. december 2006

— vandingspumper

— plænepleje, flishuggere, snerydningsudstyr og fejmaskiner

eller

iii) en benzindrevet gnisttændingsmotor, hvis nettoeffekt, jf. punkt 2.4, er højst 19 kW.

Maskiner, hvis motorer falder ind under denne definition, omfatter, men er ikke begrænset til:

— plæneklippere

— kædesave

— elgeneratorer

— vandpumper

— buskryddere.

Direktivet gælder ikke følgende anvendelser:

B. skibe

C. jernbanelokomotiver

D. luftfartøjer

E. fritidskøretøjer, f.eks.

- snescootere
- ikke-vejgående motorcykler
- terrængående køretøjer.«

c) Punkt 2 ændres således:

— I fodnote 2 i punkt 2.4 tilføjes følgende:

»... undtagen for luftkølede motorer med ventilatoren monteret direkte på krumtapakslen (jf. bilag VII, tillæg 3).«

— I punkt 2.8 tilføjes følgende led:

»— For motorer, der skal prøves efter G1-cyklussen, er mellemhastigheden 85 % af den maksimale mærkehastighed (jf. punkt 3.5.1.2 i bilag IV).«

— Følgende punkter tilføjes:

»2.9. *Justerbar parameter* en anordning, et system eller et konstruktionselement, der er fysisk stilbart og kan indvirke på emissionen eller motorens præstationer under emissionsprøvningen eller normal drift.

2.10. *Efterbehandling*, at udstødningsgasserne ledes gennem en anordning eller et system for at opnå en kemisk eller fysisk ændring af gasserne, inden de ledes ud til atmosfæren.

2.11. *Gnisttændingsmotor* en motor, der fungerer efter princippet med gnisttænding.

2.12. *Hjælpeanordning til emissionskontrol* en anordning, der følger motorens driftsparametre med henblik på at regulere en eller flere komponenter i emissionskontrollsystemet.

2.13. *Emissionskontrollsystem* en anordning, et system eller et konstruktionselement, der kontrollerer eller begrænser emissionen.

2.14. *Brændstofsysteem* samtlige komponenter, der medvirker ved dosering og blanding af brændstoffet.

2.15. *Hjælpeomotor* en motor, der er monteret i eller på et motorkøretøj, men ikke er med til at drive køretøjet fremad.

2.16. *Sekvenslængde* tidsrummet fra ophør af hastigheden og/eller drejningsmomentet i den foregående sekvens eller i prækonditioneringsfasen til begyndelsen af den efterfølgende sekvens. Sekvenslængden indbefatter tid til ændring af hastighed og/eller drejningsmoment samt til indledende stabilisering i hver sekvens.«

— Punkt 2.9 bliver punkt 2.17, og punkt 2.9.1-2.9.3 bliver punkt 2.17.1-2.17.3.

d) Punkt 3 ændres således:

— Punkt 3.1. affattes således:

»3.1. Motorer med kompressionstænding, der er godkendt i henhold til dette direktiv, skal være påført:«

— I punkt 3.1.3 foretages følgende ændring:

»bilag VII« ændres til »bilag VIII«.

— Følgende punkt indsættes:

»3.2. Gnisttændingsmotorer, som er godkendt i henhold til dette direktiv, skal være påført:

3.2.1. Motorfabrikantens fabriksmærke eller firmabetegnelse

3.2.2. EF-typegodkendelsesnummer som beskrevet i bilag VIII.«

— Punkt 3.2-3.6 bliver punkt 3.3-3.7

— I det nye punkt 3.7 ændres »bilag VI« til »bilag VII«.

e) Punkt 4 ændres således:

- Følgende overskrift indsættes: »4.1. Motorer med kompressionstænding«.
- Punkt 4.1 bliver punkt 4.1.1, og henvisningen til punkt 4.2.1 og 4.2.3 erstattes med en henvisning til punkt 4.1.2.1 og 4.1.2.3.
- Punkt 4.2 bliver punkt 4.1.2, og heri ændres »bilag V« til »bilag VI«.
- Punkt 4.2.1 bliver punkt 4.1.2.1. Punkt 4.2.2 bliver punkt 4.1.2.2, og heri ændres »punkt 4.2.1« til »punkt 4.1.2.1«. Punkt 4.2.3-4.2.4 bliver punkt 4.1.2.3-4.1.2.4.

f) Følgende punkt indsættes:

»4.2. **Gnisttændingsmotorer**

4.2.1. *Almindelige forhold*

Alle dele, der kan have indflydelse på emissionen af forurenende luftarter, skal være udformet, konstrueret og anbragt således, at motoren under normale driftsforhold og uanset eventuelle vibrationer opfylder forskrifterne i dette direktiv.

Fabrikanten skal træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre effektiv begrænsning af de nævnte emissioner i henhold til dette direktiv i hele motorens levetid og ved normal brug, jf. forskrifterne i bilag IV, tillæg 4.

4.2.2. *Specifikationer for emission af forurenende stoffer*

Forurenende luftarter afgivet af den til prøvning indleverede motor måles efter metoderne i bilag VI (under brug af eventuelt efterbehandlingsudstyr).

Andre systemer eller analysatorer kan godkendes, forudsat at de giver tilsvarende resultater som følgende referencesystemer:

- for forurenende luftarter målt i ufortyndet udstødningssgas, det i bilag VI, figur 2, viste system
- for forurenende luftarter målt i den fortyndede udstødningssgas i et totalstrømsfortyndingssystem, det i bilag VI, figur 3, viste system.

4.2.2.1. Emissionerne af kulmonoxid, kulbrinter, kvælstofoxider samt kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen må for trin I ikke overstige de i nedenstående tabel angivne værdier:

Trin I

Klasse	Kulmonoxid (CO) (g/kWh)	Kulbrinter (HC) (g/kWh)	Kvælstofoxider (NO _x) (g/kWh)	Sum af kulbrinter og kvælstofoxider HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

- 4.2.2.2. I trin II må emissionen af kulmonoxid og emissionen af kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen ikke overstige de i nedenstående tabel angivne værdier:

Trin II ⁽¹⁾

Klasse	Kulmonoxid (CO) (g/kWh)	Sum af kulbrinter og kvælstofoxider HC + NO _x (g/kWh)
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

NO_x-emissionen må i ingen af motorklasserne overstige 10 g/kWh.

- 4.2.2.3. Uanset definitionen af »håndbåret motor« i artikel 2 i dette direktiv skal totaktsmotorer til snekastere kun opfylde SH:1-, SH:2- eller SH:3-krav.

⁽¹⁾ Jf. bilag 4, tillæg 4: Forringelsesfaktorer.«

- g) Punkt 6.3.-6.9. erstattes af følgende punkter:

»6.3. De enkelte cylindres slagvolumen, inden for 85 % og 100 % af det største slagvolumen i motorfamilien.

6.4. Luftindtag

6.5. Brændstoftype:

- diesel
- benzin

6.6. Forbrændingskammerets type/konstruktion

6.7. Ventiler og porte — arrangement, størrelse og antal

6.8. Brændstofsistem:

for diesel:

- pumpeindsprøjtning
- ledningspumpe
- fordelerpumpe
- enkeltelement
- enkeltindsprøjtning

for benzin:

- karburator
- indirekte indsprøjtning
- direkte indsprøjtning

6.9. Forskellige systemer:

- udstødningsrecirkulation (EGR)
- vandindsprøjtning/-emulsion

- luftindblæsning
- ladeluftkøling
- tændingstype (kompression, gnist)

6.10. Efterbehandling af udstødningsgassen:

- oxidationskatalysator
- reduktionskatalysator
- trevejskatalysator
- termisk reaktor
- partikelfilter«

2) Bilag II ændres således:

a) I tabellen i tillæg 2 foretages følgende ændringer:

I tredje og sjette linje ændres »Afgivet brændstofmængde pr. takt (mm³)« til: »Afgivet brændstofmængde pr. takt (mm³) for dieselmotorer, brændstofførsel (g/h) for benzinmotorer«.

b) Tillæg 3 ændres således:

- Overskriften til punkt 3 affattes således:

»3. BRÆNDSTOFTILFØRSEL TIL DIESELMOTORER«

- Følgende punkter indsættes:

»4. BRÆNDSTOFTILFØRSEL TIL BENZINMOTORER

- 4.1. Karburator:
- 4.1.1. Fabrikat(er):
- 4.1.2. Type(r):
- 4.2. Indirekte indsprøjtning: singlepoint- eller multipointindsprøjtning:
- 4.2.1. Fabrikat(er):
- 4.2.2. Type(r):
- 4.3. Direkte indsprøjtning:
- 4.3.1. Fabrikat(er):
- 4.3.2. Type(r):
- 4.4. Brændstofførsel (g/h) og luft/benzin-blandingsforhold ved mærkehastighed og med helt åbent gasspjæld«

- Punkt 4 bliver punkt 5, og følgende punkter tilføjes:

»5.3. System til variabel ventilindstilling (hvis til stede og hvor indsugning og/eller udstødning)

5.3.1. Type: kontinuert eller on/off

5.3.2. Kamvinkel ved faseskift«

— Følgende punkter tilføjes:

- »6. PORTKONFIGURATION
 - 6.1. Placering, størrelse og antal
- 7. TÆNDINGSSYSTEM
 - 7.1. Tændspole
 - 7.1.1. Fabrikat(er):
 - 7.1.2. Type(r):
 - 7.1.3. Antal:
 - 7.2. Tændrør
 - 7.2.1. Fabrikat(er):
 - 7.2.2. Type(r):
 - 7.3. Tændmagnet
 - 7.3.1. Fabrikat(er):
 - 7.3.2. Type(r):
 - 7.4. Fortænding
 - 7.4.1. Statisk fortænding i forhold til stemplets topstilling (krumtappens drejning i grader):
 - 7.4.2. Evt. fortændingskurve: «

3) Bilag III ændres således:

- a) Titlen affattes således: »PRØVNINGSFORSKRIFTER FOR MOTORER MED KOMPRESSIØNSTÆNDING«
- b) Punkt 2.7 ændres således: »bilag VI« ændres til »bilag VII«, og »bilag IV« ændres til »bilag V«.
- c) Punkt 3.6 ændres således:

— Punkt 3.6.1 og 3.6.1.1 affattes således:

»3.6.1. Specifikationer for udstyr i henhold til bilag I, punkt 1A:

3.6.1.1. Specifikation A: For motorer, der er omfattet af bilag I, punkt 1A i), skal følgende cyklus bestående af 8 sekvenser ⁽¹⁾ følges ved anvendelse af dynamometer på den testede motor: (skemaet uændret).

⁽¹⁾ Identisk med prøvningscyklus C1 i udkast til ISO-standard 8178-4.«

— Følgende punkt indsættes:

»3.6.1.2. Specifikation B: For motorer, der er omfattet af bilag I, punkt 1A, ii), skal følgende cyklus bestående af 5 sekvenser ⁽¹⁾ følges ved anvendelse af dynamometer på den testede motor:

Sekvens nr.	Motorhastighed	Belastning	Vægtningsfaktor
1	Mærkehastighed	100	0,05
2	Mærkehastighed	75	0,25
3	Mærkehastighed	50	0,3
4	Mærkehastighed	25	0,3
5	Mærkehastighed	10	0,1

Belastningstallene er procentværdier af det drejningsmoment, der svarer til basismærkeeffekten, der defineres som den maksimale effekt, der er til rådighed under en sekvens med variabel effekt, som kan køres i et ubegrænset antal timer om året mellem de fastsatte vedligeholdelsesintervaller og under nærmere angivne ydre forhold, idet der foretages vedligeholdelse som foreskrevet af fabrikanten ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Identisk med prøvningscyklus D2 i ISO-standard 8178-4: 1996(E).

⁽²⁾ Definitionen af basismærkeeffekt fremgår tydeligere af figur 2 i ISO 8528-1:1993(E).
8528-1: 1993(E).«

— Punkt 3.6.3 affattes således:

»3.6.3. Prøvningssekvens

Prøvningssekvensen påbegyndes. Rækkefølgen ved udførelse af prøverne skal svare til sekvensnumrene (stigende rækkefølge) ved den ovenfor beskrevne prøvningscyklus.

I de enkelte sekvenser i den pågældende prøvningscyklus ...« (resten uændret)

d) Tillæg 1, punkt 1, ændres således:

I punkt 1 og 1.4.3 ændres »bilag V« til »bilag VI«.

4) Følgende bilag indsættes:

»BILAG IV

METODE TIL PRØVNING AF GNISTTÆNDINGSMOTORER

1. INDLEDNING

1.1. I dette bilag beskrives metoden til bestemmelse af emissioner af forurenende luftarter og partikler fra de prøvede motorer.

1.2. Ved prøvningen skal motoren være anbragt i prøvebænk og tilsluttet et dynamometer.

2. PRØVNINGSBETINGELSER

2.1. Prøvningsbetingelser for motoren

Den absolutte temperatur (T_a) af motorens indsugningsluft måles ved motorens luftindtag i kelvin, det tørre atmosfæretryk (p_s) måles i kPa, og parameteren f_a bestemmes efter følgende anvisninger:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right)^{1,2} \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,6}$$

2.1.1. Prøvningens gyldighed

For at prøvningen kan anses for gyldig, skal parameteren f_a være:

$$0,93 \leq f_a \leq 1,07$$

2.1.2. Motorer med ladeluftkøling

Temperaturen af kølemediet og temperaturen af ladeluften skal registreres.

2.2. Motorens luftindtag

Prøvemotorens luftindtagssystem skal være forsynet med en forsnævring, der højst afviger 10 % fra den af fabrikanten angivne øvre grænse for et nyt luftfilter ved driftsbetingelser, der af fabrikanten angives at svare til maksimal luftindstrømning for den pågældende motormontering.

For små gnisttændingsmotorer (< 1 000 cm³ slagvolumen) skal anvendes et system, der er repræsentativt for den monterede motor.

2.3. Motorens udstødningssystem

Prøvemotorens udstødningssystem skal give et modtryk, der inden for 10 % svarer til den af fabrikanten foreskrevne øvre grænse ved driftsomstændigheder svarende til den deklarerede maksimaleffekt for den pågældende motormontering.

For små gnisttændingsmotorer (< 1 000 cm³ slagvolumen) skal anvendes et system, der er repræsentativt for den monterede motor.

2.4. Kølesystem

Kølesystemets kapacitet skal være tilstrækkelig til at holde motorens driftstemperatur på den af fabrikanten angivne normalværdi. Denne bestemmelse finder anvendelse på enheder, som skal afmonteres, for at effekten kan måles, f.eks. ventilatoren, når denne må afmonteres for at skaffe adgang til krumtapakslen.

2.5. Smøreolie

Smøreolien skal opfylde fabrikantens forskrifter for den pågældende motor og dens påtænkte anvendelse. Fabrikanten skal anvende motorsmøremidler, som er repræsentative for dem, der fås i handelen.

Specifikationerne for den ved prøvningen anvendte smøreolie skal registreres i punkt 1.2 i bilag VII, tillæg 2, for gnisttændingsmotorer og forelægges sammen med prøvningsresultaterne.

2.6. Indstillelige karburatorer

Motorer med karburator med begrænset justeringsmulighed skal afprøves ved begge yderpunkter af justeringsmuligheden.

2.7. Prøvningsbrændstof

Der skal anvendes det i bilag V specificerede referencebrændstof.

Oktantal og massefylde af det ved prøvningen anvendte referencebrændstof skal registreres i punkt 1.1.1 i bilag VII, tillæg 2, for gnisttændingsmotorer.

For totaktsmotorer skal brændstof/smøreolieforholdet være det af fabrikanten anbefalede. Olieprocenten i brændstof/smøremiddelblandingen anvendt i totaktsmotorer og brændstoffets resulterende massefylde skal angives i punkt 1.1.4 i bilag VII, tillæg 2, for gnisttændingsmotorer.

2.8. Bestemmelse af dynamometerets indstilling

Emissionsmålinger baseres på ukorrigeret bremseeffekt. Udstyr, som kun er nødvendigt til betjening af maskinen, og som kan monteres på denne, afmonteres under prøvningen. For udstyr, som ikke er afmonteret, bestemmes den optagne effekt med henblik på beregning af dynamometerindstillingen, bortset fra motorer, hvor sådant udstyr indgår som en integreret del af motoren (f.eks. ventilatoren på luftkølede motorer).

Modstanden ved motorens luftindtag og modtrykket i udstødningsrøret indstilles på motorer, hvor sådan indstilling er mulig, svarende til de af fabrikanten angivne øvre grænser i overensstemmelse med punkt 2.2 og 2.3. De maksimale værdier af drejningsmomentet ved de foreskrevne prøvningshastigheder bestemmes ved forsøg, således at drejningsmomentet til de foreskrevne prøvningssekvenser kan beregnes. For motorer, der ikke er beregnet til at skulle arbejde ved forskellige omdrejningshastigheder med største drejningsmoment, skal det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastighederne angives af fabrikanten. Motorens indstilling beregnes for hver prøvningssekvens ved hjælp af formlen:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

hvor:

S er dynamometerets indstilling (kW)

P_M er den maksimale observerede eller angivne effekt ved prøvningshastigheden under prøvningsbetingelserne (jf. tillæg 2 til bilag VII) (kW)

P_{AE} er den angivne samlede effekt, der optages af alt udstyr, som er monteret med henblik på prøvningen (kW) og ikke er foreskrevet i tillæg 3 til bilag VII

L er den foreskrevne drejningsmomentprocent for den pågældende prøvningssekvens.

Hvis forholdet

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

kan størrelsen af P_{AE} kontrolleres af den tekniske tjeneste, der meddeler typegodkendelse.

3. PRØVEKØRSEL

3.1. Montering af måleudstyret

Instrumenter og prøveudtagningssonder skal være monteret som foreskrevet. Anvendes et totalstrøms-system til fortynding af udstødningsgassen, skal udstødningsrøret være tilsluttet systemet.

3.2. Start af fortyndingssystem og motor

Fortyndingssystemet og motoren startes og varmes op, indtil alle temperatur- og trykværdier har stabiliseret sig ved fuld belastning og mærkehastighed (punkt 3.5.2).

3.3. Indstilling af fortyndingsforholdet

Det totale fortyndingsforhold skal være mindst fire.

For systemer reguleret af koncentrationen af CO_2 eller NO_x skal fortyndingsluftens koncentration af CO_2 eller NO_x måles ved begyndelsen og slutningen af hver prøvning. For fortyndingsluftens baggrundskoncentration af CO_2 eller NO_x må forskellen mellem værdierne før og efter prøvning højst være henholdsvis 100 ppm og 5 ppm.

Anvendes et analysesystem med fortynding af udstødningsgassen, bestemmes de relevante baggrundskoncentrationer ved opsamling af fortyndingsluft i en prøvesæk gennem hele prøvningssekvensen.

Baggrundskoncentrationen kan måles kontinuert (uden prøveopsamlingsæk) i mindst tre punkter — ved begyndelsen, ved slutningen og nær midten af prøvningscyklussen — og gennemsnittet beregnes. På fabrikantens begæring kan baggrundsmålinger udelades.

3.4. Kontrol af måleapparatet

Analysatorerne til emissionsbestemmelse skal være nulstillet og kalibreret.

3.5. Prøvningscyklus

3.5.1. Udstyrsspecifikation c) i henhold til bilag I, punkt 1A iii)

Ved prøvningen følges nedenstående prøvningscyklusser for anvendelse af dynamometeret på prøvemotoren for den pågældende maskintype:

cyklus D⁽¹⁾: Motorer med konstant hastighed og intermitterende belastning, såsom generatorer

cyklus G1: Ikke-håndbårne maskiner ved mellemhastighed

cyklus G2: Ikke-håndbårne maskiner ved mærkehastighed

cyklus G3: Håndbårne maskiner.

⁽¹⁾ Identisk med prøvningscyklus D2 i ISO-standard 8168-4: 1996(E).

3.5.1.1. Prøvningssekvenser og vægtningsfaktorer

Cyklus D											
Sekvens nr.	1	2	3	4	5						
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning ⁽¹⁾ %	100	75	50	25	10						
Vægtningfaktor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1						

Cyklus G1											
Sekvens nr.						1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning %						100	75	50	25	10	0
Vægtningfaktor						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Cyklus G2											
Sekvens nr.	1	2	3	4	5						6
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning %	100	75	50	25	10						0
Vægtningfaktor	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Cyklus G3											
Sekvens nr.	1										2
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning %	100										0
Vægtningfaktor	0,85 ⁽²⁾										0,15 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Belastningstillene er angivet som procent af drejningsmomentet svarende til den primæreffekt, der er til rådighed under en sekvens med varierende effekt og kan afgives i et ubegrænset antal timer årligt mellem de angivne vedligeholdelsesterminer og under de angivne omgivelsesbetingelser, når vedligeholdelse udføres som foreskrevet af fabrikanten. En bedre illustration af begrebet primæreffekt findes i fig. 2 i ISO norm 8528-1: 1993(E).

⁽²⁾ Til trin I kan anvendes 0,90 og 0,10 i stedet for hhv. 0,85 og 0,15.

3.5.1.2. Valg af passende prøvningscyklus

Kendes motortypens primære anvendelse, kan prøvningscyklussen vælges ud fra eksemplerne i punkt 3.5.1.3. Er motorens primære anvendelse usikker, bør valg af prøvningscyklus ske på grundlag af motorens specifikationer.

3.5.1.3. Eksempler (ikke udtømmende):

Typiske eksempler gældende for:

Cyklus D:

Generatorer med intermitterende belastning, herunder generatorer på skibe og tog (ikke til fremdrift), køleanlæg, svejseanlæg

Gaskompressorer.

Cyklus G1:

For- og bagmonterede motorer til plæneklippere

Golfvogne

Oprydningstvogne til plæner

Rotor- og cylinderplæneklippere, som føres af en gående

Snerydningsmateriel

Affaldskværne.

Cyklus G2:

Transportable generatorer, pumper, svejseanlæg og trykluftkompressorer,

kan også omfatte plæne- og haveudstyr, som arbejder ved motorens mærkehastighed.

Cyklus G3:

Blæsere

Kædesave

Hækklippere

Transportable savværker

Roterende havefræsere

Sprøjteapparater

Kanttrimmere med snor

Vakuumbudstyr.

3.5.2. Klargøring af motoren

Motoren og systemet varmes op ved maksimal motorhastighed og største drejningsmoment for at stabilisere motorens driftsparametre efter fabrikantens anvisninger.

Bemærkning: Hensigten med opvarmningsperioden er desuden at undgå, at resultaterne påvirkes af belægnings i udstødningssystemet fra en tidligere prøvning. Derudover kræves mellem testpunkterne en stabiliseringsperiode, der tjener til at mindske testpunkternes indbyrdes påvirkning til det mindst mulige.

3.5.3. Prøvningssekvens

Prøvningscyklusserne G1, G2 og G3 udføres efter stigende sekvensnummer i den pågældende cyklus. Prøvetagningen skal vare mindst 180 s. Koncentrationen af udstødningsemission måles og registreres i det mindste de sidste 120 s af den pågældende prøvetagningstid. For hvert målepunkt skal sekvensen være tilstrækkelig lang til, at motoren er termisk stabil før påbegyndelse af prøvetagningen. Varigheden af den pågældende sekvens skal registreres og angives i rapporten.

- a) For motorer, som prøves med dynamometerhastighedskontrol: I hver sekvens i prøvningscyklussen skal den foreskrevne hastighed holdes med en nøjagtighed på $\pm 1\%$ af mærkehastigheden, dog ikke nøjagtigere end $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, med undtagelse af normal tomgang, som skal være inden for de af fabrikanten angivne tolerancer. Det foreskrevne drejningsmoment skal holdes således, at gennemsnittet over måleperioden er inden for $\pm 2\%$ af det største drejningsmoment ved prøvningshastigheden.
- b) For motorer, som prøves med dynamometerbelastningskontrol: I de enkelte sekvenser af prøvningscyklussen skal den foreskrevne hastighed efter den indledende overgangsperiode holdes med en nøjagtighed på $\pm 2\%$ af mærkehastigheden, dog ikke under $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, men skal under alle omstændigheder være inden for $\pm 5\%$, bortset fra normal tomgang, som skal være inden for de af fabrikanten angivne tolerancer.

I hver sekvens af prøvningscyklussen, hvor det foreskrevne moment er mindst 50 % af det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastigheden, skal det specificerede gennemsnitlige drejningsmoment gennem datafangstperioden holdes inden for $\pm 5\%$ af det foreskrevne drejningsmoment. I de sekvenser af testcyklussen, hvor det foreskrevne moment er mindre end 50 % af det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastigheden, skal det specificerede gennemsnitlige drejningsmoment gennem datafangstperioden holdes inden for $\pm 10\%$ af det foreskrevne drejningsmoment, dog ikke under $\pm 0,5 \text{ Nm}$.

3.5.4. Analysatoreernes respons

Analysatoreernes målinger optegnes med båndskriver eller måles med et tilsvarende dataoptegningssystem, idet udstødningsgassen føres gennem analysatorerne i det mindste i de sidste 180 s af hver sekvens. Anvendes prøveudtagning i sæk til måling af fortyndet CO og CO₂ (se tillæg 1, punkt 1.4.4), skal der indsamles i en prøvesæk i de sidste 180 s af hver sekvens, og sækkens indhold analyseres og registreres.

3.5.5. Motorens tilstand

Motorens hastighed og belastning, indsugningsluftens temperatur og brændstofstrømmen måles i hver sekvens, efter at motoren er stabiliseret. Alle yderligere data, som er nødvendige til beregningerne, optegnes (jf. tillæg 3, punkt 1.1 og 1.2).

3.6. Efterkontrol af analysatorerne

Efter emissionsprøven gentages kontrollen med anvendelse af en nulstillingsgas og samme kalibreringsgas. Prøveresultatet godtages, hvis forskellen mellem de to målinger er under 2 %.

Tillæg 1

1. MÅLE- OG PRØVEUDTAGNINGSMETODER

Forurenende luftarter afgivet af den til prøvning indleverede motor måles efter metoderne i bilag VI. I metoderne i bilag VI beskrives de anbefalede systemer til analyse af forurenende luftarter (punkt 1.1).

1.1. Specifikation af dynamometer

Der anvendes et motordynamometer med passende specifikationer til at udføre den i bilag IV, punkt 3.5.1, angivne prøvningscyklus. Ved hjælp af instrumenterne til måling af drejningsmoment og hastighed skal akseleffekten kunne bestemmes inden for de givne grænser. Supplerende beregninger kan være nødvendige.

Måleudstyrets nøjagtighed skal være tilstrækkelig til at sikre, at de i figurene i punkt 1.3 angivne maksimumstolerancer ikke overskrides.

1.2. Brændstofstrøm og total fortyndet gasstrøm

Til måling af den brændstofstrøm, som indgår i beregningen af emissioner (tillæg 3), anvendes brændstof-flowmetre med den i punkt 1.3 foreskrevne nøjagtighed. Anvendes et fortyndingssystem af totalstrøms-typen, måles den totale fortyndede udstødningsgasstrøm (G_{TOTW}) med en fortrængningspumpe (PDP) eller kritisk venturi (CFV) — bilag VI, punkt 1.2.1.2. Nøjagtigheden heraf skal være i overensstemmelse med forskrifterne i bilag III, tillæg 2, punkt 2.2.

1.3. Nøjagtighed

Alle måleinstrumenters kalibrering skal kunne føres tilbage til nationale (internationale) standarder og være i overensstemmelse med forskrifterne i tabel 2 og 3.

Tabel 2

Tilladelig afvigelse af instrumenter til måling af motorrelaterede parametre

Nr.	Emne	Tilladelig afvigelse
1	Motorhastighed	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumsværdi, idet den største værdi gælder
2	Drejningsmoment	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumsværdi, idet den største værdi gælder
3	Brændstofforbrug ^(a)	$\pm 2\%$ af motorens maksimumsværdi
4	Luftforbrug ^(a)	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumsværdi, idet den største værdi gælder

^(a) De i dette direktiv beskrevne beregninger af emissioner fra udstødningsgas bygger i nogle tilfælde på andre måle- og/eller beregningsmetoder. Da de samlede tolerancer for beregningen af emissioner fra udstødningen er begrænset, må der for visse parametre gælde lavere grænser for de værdier, der tillades indsat i de pågældende udtryk, end de tilladte tolerancer i ISO 3046-3.

Tabel 3

Tilladelig afvigelse af instrumenter til måling af andre nødvendige parametre

Nr.	Emne	Tilladelig afvigelse
1	Temperatur ≤ 600 K	± 2 K absolut
2	Temperatur ≥ 600 K	$\pm 1\%$ af aflæsning
3	Udstødningsgastryk	$\pm 0,2$ kPa absolut
4	Vakuum i indsugningsmanifold	$\pm 0,05$ kPa absolut
5	Atmosfæretryk	$\pm 0,1$ kPa absolut
6	Andre tryk	$\pm 0,1$ kPa absolut
7	Relativ fugtighed	$\pm 3\%$ absolut
8	Absolut fugtighed	$\pm 5\%$ af aflæsning
9	Strøm af fortyndingsluft	$\pm 2\%$ af aflæsning
10	Fortyndet udstødningsgasstrøm	$\pm 2\%$ af aflæsning

1.4. Bestemmelse af gassens komponenter

1.4.1. Generel beskrivelse af analysatorerne

Analysatorernes måleområde skal være passende til den foreskrevne nøjagtighed af bestemmelsen af koncentrationen af udstødningsgassens komponenter (punkt 1.4.1.1). Det anbefales at benytte analysatorerne således, at den målte koncentration er mellem 15 % og 100 % af fuldt skalaudslag.

Dog kan måling af værdier under 15 % af fuldt skalaudslag godtages, når fuldt skalaudslag er 155 ppm (eller ppmC) eller derunder, eller der benyttes udlæsningssystemer (datamater eller dataloggere), som har tilstrækkelig nøjagtighed og opløsningsevne ved værdier under 15 % af fuldt skalaudslag. I så fald foretages ekstra kalibreringer, der sikrer, at kalibreringskurverne er nøjagtige — tillæg 2, punkt 1.5.5.2.

Udstyrets elektromagnetiske kompatibilitet skal være således, at yderligere fejl mindskes til det mindst mulige.

1.4.1.1. Nøjagtighed

Analysatorens afvigelse fra det nominelle kalibreringspunkt må intet sted i måleområdet, bortset fra nulpunktet, afvige mere end $\pm 2\%$ af aflæsningen, og i nulpunktet ikke mere end $\pm 0,3\%$ af fuldt skalaudslag. Nøjagtigheden bestemmes i henhold til kalibreringsforskrifterne i punkt 1.3.

1.4.1.2. Repeterbarhed

Repeaterbarheden skal være således, at 2,5 gange standardafvigelsen af ti gentagne målinger på en given kalibreringsgas ikke er over $\pm 1\%$ af måleområdets øverste værdi for måleområder over 100 ppm (eller ppmC), og ikke over $\pm 2\%$ af måleområdet for måleområder under 100 ppm (eller ppmC).

1.4.1.3. Støj

Apparatets top-til-top respons på nulstillingsgas og kalibreringsgas må i et vilkårligt 10 sekunders interval ikke overstige 2 % af fuldt skalaudslag i noget måleområde.

1.4.1.4. Nulpunktsforskydning

Ved nulpunktsrespons forstås gennemsnitsresponsen, herunder støj, på en nulstillingsgas inden for et tidsrum på 30 sekunder. Nulpunktsforskydningen skal inden for en periode på 1 time være mindre end 2 % af fuldt skalaudslag i det laveste anvendte måleområde.

1.4.1.5 Forskydning af relativ respons

Ved relativ respons forstås gennemsnitsrespons, inklusive støj, på en kalibreringsgas inden for et tidsrum på 30 sekunder. Forskydningen af den relative respons må i løbet af en time ikke være over 2 % af fuldt skalaudslag i det laveste anvendte måleområde.

1.4.2. Tørring af gassen

Udstødningsgassen kan måles på enten våd eller tør basis. Anordningen til gastørring, der er frivillig, skal have minimal indvirkning på koncentrationen af de målte luftarter. Der må ikke anvendes kemiske tørremidler til fjernelse af vand i prøven.

1.4.3. Analytatorer

De måleprincipper, der skal anvendes, er beskrevet i punkt 1.4.3.1 til 1.4.3.5. En detaljeret beskrivelse af målesystemerne findes i bilag VI.

Luftarterne analyseres ved hjælp af de i det følgende angivne analytatorer. For ikke-lineære analytatorer tillades brug af lineariseringskredse.

1.4.3.1. Bestemmelse af kulmonoxid (CO)

Kulmonoxid-analysatoren skal være et ikke-dispersivt infrarødabsorptionsapparat (NDIR).

1.4.3.2. Bestemmelse af kuldioxid (CO₂)

Kuldioxid-analysatoren skal være et ikke-dispersivt infrarødabsorptionsapparat (NDIR).

1.4.3.3. Bestemmelse af ilt (O₂)

Iltanalysatoren skal have enten paramagnetisk detektor (PMD), zirkoniumdioxidsensor (ZRDO) eller elektrokemisk sensor (ECS).

Bemærkning: Zirkoniumdioxidsensorer anbefales ikke ved høje koncentrationer af HC og CO, som de optræder i gnisttændingsmotorer med mager forbrænding. Elektrokemiske sensorer skal være kompenseret for interferens fra CO₂ og NO_x.

1.4.3.4. Bestemmelse af kulbrinter (HC)

Til direkte udtagning af gasprøver skal kulbrinteanalysatoren være forsynet med opvarmet flammeiondetektor (HFID); detektor, ventiler, rørforbindelser osv. skal være opvarmet således, at der holdes en gastemperatur på $463 \text{ K} \pm 10 \text{ K}$ ($190 \text{ °C} \pm 10 \text{ °C}$).

Til fortyndede gasprøver skal kulbrinteanalysatoren have enten opvarmet flammeiondetektor (HFID) eller flammeiondetektor (FID).

1.4.3.5. Bestemmelse af kvælstofoxider (NO_x)

Måles der på tør basis, skal kvælstofoxid-analysatoren have enten kemiluminiscensdetektor (CLD) eller opvarmet kemiluminescensdetektor (HCLD) med NO₂/NO-konverter. Måles der på våd basis, skal der anvendes en HCLD med konverter, hvis temperatur holdes over 328 K (55 °C), forudsat at resultatet af vanddæmpningsprøven (bilag III, tillæg 2, punkt 1.9.2.2) er tilfredsstillende. For både CLD og HCLD skal prøvetagningsledningens vægtemperatur holdes på mellem 328 K og 473 K (55 °C til 200 °C) frem til konverteren ved tør måling, og frem til analysatoren ved våd måling.

1.4.4. Prøveudtagning til bestemmelse af forurenende luftarter

Såfremt udstødningsgassens sammensætning påvirkes af nogen form for efterbehandlingssystem, skal prøveudtagning finde sted neden for denne anordning.

Prøveudtagningssonden til udstødningsgas placeres på lydpotens trykside, men så langt fra motorens udstødningsport som muligt. For at sikre fuldstændig blanding af udstødningsgassen inden prøveudtagningen kan et blandekammer eventuelt indsættes mellem lydpotens afgang og prøveudtagningssonden. Blandekammerets indvendige rumfang skal være mindst 10 gange den afprøvede motors slagvolumen og være af omtrent samme højde, bredde og dybde, dvs. omtrent terningformet. Blandekammeret skal være så lille, som det er praktisk muligt, og skal tilkøbles så tæt som muligt på motoren. Udstødningsledningen, som fører fra blandekammer eller lydpotte, skal være ført mindst 610 mm forbi prøveudtagningssonden og skal være af tilstrækkelig størrelse til at give minimalt modtryk. Temperaturen af blandekammerets indvendige overflade skal holdes over udstødningsgassernes dugpunkt; en minimumtemperatur på 338 °K (65 °C) anbefales.

Om ønsket kan alle komponenter bestemmes direkte i fortyndingstunnelen eller ved opsamling i en sæk og efterfølgende måling af koncentrationen i prøvesækken.

Tillæg 2

1. KALIBRERING AF ANALYSEAPPARATURET

1.1. Indledning

Hver analysator skal kalibreres, så ofte det er nødvendigt for at opfylde nøjagtighedskravene i denne norm. Til kalibrering af de i tillæg 1, punkt 1.4.3, nævnte analysatorer anvendes den i nærværende punkt beskrevne kalibreringsmetode.

1.2. Kalibreringsgasser

For alle anvendte kalibreringsgasser skal holdbarhedsperioden overholdes.

Kalibreringsgassens udløbsdato, som er angivet af fabrikanten, skal registreres.

1.2.1. Rene gasser

Renhedskravene til gasserne er givet ved nedenstående grænser. Følgende gasser skal være til rådighed ved prøven:

— rensat kvælstof (urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, ≤ 0,1 ppm NO)

— rensat ilt (renhed > 99,5 % vol O₂)

— brint-helium blanding (40 ± 2 % brint, resten helium), urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 400 ppm CO₂

— rensat syntetisk luft (urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, ≤ 0,1 ppm NO) (iltindhold 18-21 % vol).

1.2.2. Kalibrerings- og nulstillingsgasser

Gasblandinger med følgende kemiske sammensætning skal være til rådighed:

- C_3H_8 og rensed syntetisk luft (se punkt 1.2.1)
- CO og rensed kvælstof
- NO_x og rensed kvælstof (indholdet af NO_2 i denne kalibreringsgas må ikke være over 5 % af NO -indholdet)
- CO_2 og rensed kvælstof
- CH_4 og rensed syntetisk luft
- C_2H_6 og rensed syntetisk luft.

Bemærkning: Andre kombinationer af gasser er tilladt, forudsat at gasserne ikke reagerer indbyrdes.

Den faktiske koncentration i en kalibreringsgas må ikke afvige mere end ± 2 % fra den nominelle. Alle koncentrationer for kalibreringsgasser skal angives på volumenbasis (% v/v eller ppm v/v).

De til kalibrering anvendte gasblandinger kan også fremstilles med præcisionsblandere (gasdeleapparater) ved fortynding med rensed N_2 eller rensed syntetisk luft. Blanderens nøjagtighed skal være således, at koncentrationen af fortyndede kalibreringsgasser er nøjagtig inden for $\pm 1,5$ %. Denne nøjagtighed forudsætter, at de til blanding anvendte primærgasser kendes med en nøjagtighed med en afvigelse på højst 1 %, som kan føres tilbage til nationale eller internationale gasstandarder. Efterprøvningen udføres ved et skalaudslag på mellem 15 og 50 % af fuldt skalaudslag for hver kalibrering, hvor der anvendes en blandeenhed.

Blanderen kan om ønsket kontrolleres med et instrument, der i sig selv er lineært, f.eks. ved hjælp af NO-gas med en CLD. Instrumentets kalibreringskonstant justeres med kalibreringsgassen tilsluttet direkte til instrumentet. Blanderen kontrolleres ved de anvendte indstillinger, og den nominelle værdi sammenholdes med instrumentets måleværdi. Forskellen skal i hvert punkt være inden for 0,5 % af den nominelle værdi.

1.2.3. Kontrol for interferens fra ilt

Kontrolgasser for iltinterferens skal indeholde propan med $350 \text{ ppmC} \pm 75 \text{ ppmC}$ kulbrinte. Koncentrationen bestemmes efter samme tolerancer som for kalibreringsgas ved kromatografisk bestemmelse af totalt kulbrinteindhold plus urenheder eller ved dynamisk blanding. Der anvendes kvælstof som hovedfortyndingsstof og ilt for resten. Til prøvning af benzindrevne motorer anvendes følgende blanding:

- O_2 -interferenskoncentration: Resten
- 10 (9 til 11): Kvælstof
- 5 (4 til 6): Kvælstof
- 0 (0 til 1): Kvælstof

1.3. Betjening af analysatorer og prøveudtagningssystem

Ved betjening af analysatorer skal fabrikantens anvisninger for start og betjening følges. Minimumskravene i punkt 1.4 til 1.9 skal overholdes. Til laboratorieinstrumenter som gaskromatografi og højtryksvæskrokromatografi (HPLC) finder kun punkt 1.5.4 anvendelse.

1.4. Tæthedsprøve

Systemet skal gennemgå en tæthedsprøve. Sonden fjernes fra udstødningssystemet, og dens ende tilproppes. Analysatorens pumpe startes. Efter den indledende stabilisering skal alle flowmetre vise nul. Hvis ikke, kontrolleres prøveudtagningsledningerne, og fejlen rettes.

I den afprøvede del af systemet tillades på vakuumsiden en utæthed svarende til højst 0,5 % af gasstrømmen under drift. Størrelsen af gasstrømmene under drift kan skønnes ud fra størrelsen af strømmen gennem analyseapparat og omlædningsforbindelse.

I stedet kan systemet udpumpes til et vakuum på mindst 20 kPa (80 kPa absolut tryk). Efter en indledende stabiliseringsperiode må trykstigningen δp (kPa/min) i systemet ikke være over:

$$\delta p = p/V_{\text{sys}} \times 0,005 \times fr$$

hvor:

V_{sys} = systemvolumen (l)

fr = systemgennemstrømning (l/min)

En alternativ metode er at indføre en trinvis ændring af koncentrationen i begyndelsen af prøveudtagningsledningen ved at skifte fra nulstillings- til kalibreringsgas. Hvis der efter et tilstrækkeligt tidsrum aflæses lavere koncentration end den tilførte koncentration, tyder det på kalibreringsfejl eller utæthed.

1.5. Kalibreringsmetode

1.5.1. Instrumenter

Til kalibrering af instrumenter og kontrol af kalibreringskurve anvendes standardgasser. Gasstrømnings-hastigheden skal være den samme som ved udtagning af prøve af udstødningsgassen.

1.5.2. Opvarmningstid

Opvarmningstiden er den af fabrikanten angivne. Angives ingen opvarmningstid, anbefales en opvarmningstid på mindst to timer for analysatorerne.

1.5.3. NDIR- (infrarødabsorptions-) og HFID- (opvarmet flammeionisations-) analytator

NDIR-analysatoren indstilles om nødvendigt, og HFID-analysatorens forbrændingsflamme optimeres (punkt 1.9.1).

1.5.4. GC og HPCL

Begge instrumenter skal være kalibreret i overensstemmelse med god laboratoriskik og fabrikantens anbefalinger.

1.5.5. Optegning af kalibreringskurver

1.5.5.1. Almindelige retningslinjer

- a) Der kalibreres i hvert af de sædvanligt anvendte måleområder.
- b) Analysatorerne for CO-, CO₂-, NO_x- og HC nulstilles med rensset syntetisk luft (eller kvælstof).
- c) De pågældende kalibreringsgasser tilføres analysatorerne, værdierne registreres, og kalibreringskurverne optegnes.
- d) For alle måleområder bortset fra det nederste område optegnes kalibreringskurven på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), der skal være jævnt fordelt. For instrumentets nederste måleområde optegnes kalibreringskurven på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), som fordeles med halvdelen af punkterne placeret under 15 % af fuldt skalauslag på analysatoren og resten over 15 % af fuldt skalauslag. I alle områder skal den højeste nominelle koncentration svare til mindst 90 % af fuldt skalauslag.
- e) Kalibreringskurven beregnes ved hjælp af mindste kvadraters metode. Det tilnærmede udtryk kan være lineært eller ikke-lineært.
- f) Kalibreringspunkternes afstand fra den tilnærmede kurve, som er bestemt ved mindste kvadraters metode, må højst være $\pm 2\%$ af aflæsningen, dog $\pm 0,3\%$ af fuldt skalauslag hvis denne afstand er større.
- g) Om nødvendigt gentages kontrollen af nulstillingen, og kalibreringen gentages.

1.5.5.2. Alternative metoder

Hvis det godtgøres, at tilsvarende nøjagtighed kan opnås med anden teknologi (f.eks. computer, elektronisk styring af måleområde), er brug af sådanne metoder tilladt.

1.6. Efterprøvning af kalibreringen

Før hver bestemmelse efterprøves hvert af de normalt anvendte måleområder på følgende måde:

Kalibreringen kontrolleres ved hjælp af en nulstillingsgas samt en kalibreringsgas med en nominel koncentration på over 80 % af fuldt skalaudslag i det pågældende måleområde.

Afviger den fundne værdi for de to betragtede punkter ikke over $\pm 4\%$ af fuldt skalaudslag fra den deklarerede referenceværdi, kan indstillingsparametrene ændres. I modsat fald skal kalibreringsgassen kontrolleres eller en ny kalibreringskurve optegnes som angivet i punkt 1.5.5.1.

1.7. Kalibrering af sporgasanalysator til bestemmelse af udstødningsgasstrøm

Analysatoren til bestemmelse af sporgaskoncentrationen skal kalibreres ved hjælp af standardgassen.

Kalibreringskurven optegnes på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), som fordeles med halvdelen af punkterne placeret mellem 4 % og 20 % af fuldt skalaudslag på analysatoren, og resten mellem 20 % og 100 % af fuldt skalaudslag. Kalibreringskurven beregnes ved hjælp af mindste kvadraters metode.

Kalibreringskurven må højst afvige $\pm 1\%$ af fuldt skalaudslag fra den nominelle værdi i hvert kalibreringspunkt i området fra 20 % til 100 % af fuldt skalaudslag. Den må endvidere højst afvige $\pm 2\%$ af aflæsningen fra den nominelle værdi i området fra 4 % til 20 % af fuldt skalaudslag. Analysatoren nulstilles og kalibreres for prøvningen ved hjælp af en nulstillingsgas samt en kalibreringsgas med en nominel koncentration på over 80 % af fuldt skalaudslag på analysatoren.

1.8. Kontrol af NO_x-konverterens virkningsgrad

Virkningsgraden af konverteren, som anvendes til konvertering af NO₂ til NO, kontrolleres som anført i punkt 1.8.1 til 1.8.8 (fig. 1 i bilag III, tillæg 2).

1.8.1. Prøveopstilling

Med den i bilag III, fig. 1, viste prøveopstilling og nedenstående fremgangsmåde kan konverterens virkningsgrad kontrolleres med en ozonisator.

1.8.2. Kalibrering

CLD- og HCLD-apparaterne kalibreres i det mest anvendte arbejdsområde efter fabrikantens anvisninger ved hjælp af nulstillings- og kalibreringsgas (NO-indholdet deri skal være ca. 80 % af arbejdsområdet, og NO₂-koncentrationen i gasblandingen under 5 % af NO-koncentrationen). NO_x-analysatoren skal være stillet på NO, således at kalibreringsgassen ikke går gennem konverteren. Den målte koncentration registreres.

1.8.3. Beregning

NO_x-konverterens virkningsgrad beregnes af følgende udtryk:

$$\text{Virkningsgrad (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

hvor:

a = NO_x-koncentrationen i henhold til punkt 1.8.6

b = NO_x-koncentrationen i henhold til punkt 1.8.7

c = NO-koncentration i henhold til punkt 1.8.4

d = NO-koncentration i henhold til punkt 1.8.5.

1.8.4. Ilttilførsel

Gennem en T-samling tilføres kontinuerligt ilt eller nulstillingsluft til gasstrømmen, indtil den viste koncentration er ca. 20 % lavere end den kalibreringskoncentration, der er anført i punkt 1.8.2 (Analysatoren skal være indstillet på NO).

Den målte koncentration (c) registreres. Ozonisatoren skal være ude af funktion under hele processen.

1.8.5. Aktivering af ozonisatoren

Ozonisatoren aktiveres nu, således at den danner tilstrækkelig ozon til at nedsætte NO-koncentrationen til ca. 20 % (ikke under 10 %) af den kalibreringskoncentration, der er angivet i punkt 1.8.2. Den målte koncentration (d) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO).

1.8.6. NO_x-funktion

NO-analysatoren stilles derefter om på NO_x, således at gasblandingen (bestående af NO, NO₂, O₂ og N₂) nu ledes gennem konverteren. Den angivne koncentration (a) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO_x).

1.8.7. Deaktivering af ozonisatoren

Ozonisatoren deaktiveres nu. Den i punkt 1.8.6 beskrevne gasblanding ledes gennem konverteren og til detektoren. Den målte koncentration (b) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO_x).

1.8.8. NO-funktion

Når der er skiftet om til NO, og ozonisatoren er deaktiveret, afbrydes også tilførslen af ilt eller syntetisk luft. Den af analysatoren målte NO_x-værdi må højst afvige $\pm 5\%$ fra den, der er målt i henhold til punkt 1.8.2 (Analysatoren skal være indstillet på NO).

1.8.9. Kontrollhyppighed

Konverterens virkningsgrad kontrolleres en gang om måneden.

1.8.10. Krav til virkningsgraden

Konverterens virkningsgrad må ikke være under 90 %; en virkningsgrad på 95 % må dog stærkt tilrådes.

Bemærkning: Hvis der med analyseenheden indstillet på det mest anvendte område ikke ved hjælp af ozonisatoren kan opnås en reduktion fra 80 % til 20 % i overensstemmelse med punkt 1.8.5, anvendes det højeste område, som giver denne reduktion.

1.9. Justering af flammeionisationsdetektoren (FID)

1.9.1. Optimering af detektorens respons

HFID-enheden skal justeres som angivet af instrumentets fabrikant. Til at optimere responsen i det mest anvendte måleområde anvendes en kalibreringsgas bestående af propan i luft.

Med brændstof- og luftstrømme indstillet i henhold til fabrikantens anvisninger tilføres der analysatoren en kalibreringsgas på 350 ± 75 ppmC. Responsen på en given brændstofførsel bestemmes ud fra forskellen mellem responsen på kalibreringsgas og responsen på nulstillingsgas. Brændstofførslen indstilles på trinvis højere og lavere værdier end fabrikantens specifikation. Kalibrerings- og nulpunktsrespons ved de pågældende værdier af brændstofførslen registreres. Forskellen mellem kalibrerings- og nulpunktsrespons afbildes i kurveform, og brændstofførslen indstilles, så den svarer til kurvens »fede« side. Denne indstilling af strømningshastigheden må betragtes som indledende og kan kræve yderligere optimering afhængigt af resultaterne af kontrollen af kulbrinte-responsfaktoren og iltinterferensen efter punkt 1.9.2 og 1.9.3.

Opfylder responsfaktorerne for iltinterferens eller kulbrinter ikke følgende specifikationer, justeres luftstrømmen trinvis opad og nedad i forhold til fabrikantens specifikationer, og punkt 1.9.2 og 1.9.3 gentages for hver strømningshastighed.

1.9.2. Responsfaktorer for kulbrinter

Analyseapparatet kalibreres ved hjælp af propan i luft og rensat syntetisk luft som angivet i punkt 1.5.

Responsfaktorerne skal bestemmes, når en analyseenhed idriftsættes samt efter større serviceeftersyn. Responsfaktoren (R_f) for en given kulbrinte er forholdet mellem C1-udslaget på FID-detektoren og gaskoncentrationen i cylinderen, angivet i ppm C1.

Prøvegassen skal have en koncentration, der giver en respons på ca. 80 % af fuldt skalaudslag. Koncentrationen skal være bestemt med en nøjagtighed på $\pm 2\%$ i forhold til en gravimetrisk standard, regnet i volumenenheder. Desuden skal gascylinderen være konditioneret i 24 timer ved en temperatur på 298 K ($25\text{ }^\circ\text{C}$) $\pm 5\text{ K}$.

Nedenfor er angivet, hvilke prøvegasser der skal anvendes, og det anbefalede område for responsfaktoren:

- metan og rensat syntetisk luft: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$
- propylen og rensat syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$
- toluen og rensat syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

Værdierne er angivet i forhold til responsfaktoren (R_f) på 1,00 for propan og rensat syntetisk luft.

1.9.3. Kontrol af iltinterferens

Kontrol af iltinterferens skal finde sted, når en analysator idriftsættes samt efter hovedserviceintervallerne. Der vælges et område, hvor kontrolgasserne for iltinterferens falder i de øverste 50 %. Under prøven skal ovntemperaturen være indstillet som krævet. Iltinterferensgasserne er specificeret i punkt 1.2.3.

- a) Analysatoren nulstilles.
- b) Analysatoren kalibreres med 0 % iltblandingen til benzindrevne motorer.
- c) Kontrollen af nulpunktsresponsen gentages. Hvis den har ændret sig med mere end 0,5 % af fuldskalaværdien, gentages underpunkt (a) og (b).
- d) 5 % og 10 % kontrolgasser for iltinterferens tilføres.
- e) Kontrollen af nulpunktsresponsen gentages. Hvis den har ændret sig med mere end $\pm 1\%$ af fuldskalaværdien, gentages prøvningen.
- f) Iltinterferensen (% O_2I) beregnes for hver af blandingerne i trin (d) på følgende måde:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm C} = \frac{A}{D}$$

hvor:

A = kulbrintekoncentration (ppm C) i den i underpunkt b) anvendte kalibreringsgas

B = kulbrintekoncentration (ppm C) i de i underpunkt d) anvendte gasser til kontrol af iltinterferens

C = analysatorrespons

D = procent af analysatorens fuldskalarespons som følge af A.

- g) Iltinterferensen (% O_2I) skal inden prøvning være under $\pm 3\%$ for alle de foreskrevne kontrolgasser for iltinterferens.
- h) Er iltinterferensen over $\pm 3\%$, justeres luftstrømmen trinvis i opad- og nedadgående retning i forhold til fabrikantens specifikationer, idet punkt 1.9.1 gentages for hver strømningshastighed.

- i) Er iltinterferensen større end $\pm 3\%$, skal luftstrømmen først justeres, hvorefter brændstofstrømmen ændres og derefter prøvegasstrømmen, idet punkt 1.9.1 gentages for hver ny indstilling.
- j) Er iltinterferensen stadig større end $\pm 3\%$, skal analysator, FID-brændstof eller brænderluft repareres eller udskiftes før prøvning. Dette punkt gentages derefter, når udstyr eller gasser er repareret eller udskiftet.

1.10. Interferens med CO-, CO₂-, NO_x- og O₂-analysatorer

Målingerne kan på flere måder påvirkes ved interferens fra andre gasser end den målte. Positiv interferens forekommer i NDIR- og PMD-enheder, hvor den interfererende gas giver samme virkning som den målte, blot i mindre grad. Negativ interferens forekommer ligeledes i NDIR-enheder, når den interfererende gas udvider absorptionsbåndet for den målte gas, samt i CLD-enheder, når den interfererende gas dæmper strålingen. Den i punkt 1.10.1 og 1.10.2 angivne interferenskontrol foretages inden første idriftsættelse af en analysator samt efter hovedserviceintervallerne, dog mindst en gang årligt.

1.10.1. Interferenskontrol for CO-analysator

Vand og CO₂ kan interferere med CO-analysatorens resultater. En CO₂-kalibreringsgas med en koncentration svarende til 80 til 100 % af fuldt skalaudslag i det højeste måleområde, som anvendes ved prøvningen, gennembobles derfor i vand ved rumtemperatur, og analysatorens respons registreres. For måleområder på 300 ppm eller derover må responsen ikke være over 1 % af fuldt skalaudslag og for måleområder under 300 ppm ikke over 3 ppm.

1.10.2. Kontrol af dæmpning af NO_x-analysatoren

De to gasser, der kan indvirke på analysatorer af typen CLD (og HCLD), er CO₂ og vanddamp. Disse gassers dæmpning er proportional med deres koncentration, hvorfor der kræves forsøgsteknikker, som bestemmer dæmpningen ved de højeste forventede koncentrationer under prøvningen.

1.10.2.1. Kontrol af dæmpning fra CO₂

En CO₂-kalibreringsgas med en koncentration på 80 til 100 % af fuldt skalaudslag i det højeste arbejdsområde ledes gennem NDIR-analysatoren, og CO₂-værdien registreres som A. Derefter fortyndes den ca. 50 % med NO-kalibreringsgas og ledes gennem NDIR- og (H)CLD-enheden, og CO₂- og NO-målingen registreres som henholdsvis B og C. Der lukkes for CO₂-tilførslen, og kun NO-kalibreringsgassen ledes gennem (H)CLD-enheden; NO-værdien registreres som D.

Dæmpningen, som ikke må være over 3 % af fuldt skalaudslag, beregnes på følgende måde:

$$\% \text{ CO}_2 \text{ dæmpning} = \left[1 - \left(\frac{(C \times A)}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

hvor:

A = ufortyndet CO₂-koncentration, målt med NDIR, %

B = fortyndet CO₂-koncentration, målt med NDIR, %

C = fortyndet NO-koncentration, målt med CLD, ppm

D = ufortyndet NO-koncentration, målt med CLD, ppm

Der kan anvendes alternative metoder til fortynding og kvantitativ bestemmelse af CO₂- og NO-kalibreringsgasserne, således dynamisk opblanding.

1.10.2.2. Kontrol af dæmpning fra vand

Denne kontrol anvendes kun ved måling af våde gaskoncentrationer. Ved beregningen af dæmpning fra vand tages hensyn til fortyndingen af NO-kalibreringsgassen med vanddamp og tilpasning af blandingens vanddampkoncentration til den, der forventes under prøvningen.

En NO-kalibreringsgas med en koncentration på 80 til 100 % af fuldt skalaudslag i det højeste måleområde ledes gennem (H)CLD-analysatoren, og NO-værdien registreres som D. NO-kalibreringsgassen gennembobler vand ved rumtemperatur og føres gennem (H)CLD, og NO-indholdet registreres som C. Vandtemperaturen bestemmes og registreres som F. Blandingens mætningsdamptryk, som svarer til temperaturen F af gennemboblingsbadet, bestemmes og registreres som G. Blandingens vanddampkoncentration (i %) beregnes på følgende måde:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

og registreres som H. Den forventede koncentration (i vanddamp) af fortyndet NO-kalibreringsgas beregnes således:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

og registreres som D_e .

Dæmpningen fra vand, som ikke må være over 3 %, beregnes på følgende måde:

$$\% \text{ H}_2\text{O dæmpning} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

hvor:

D_e = forventet fortyndet NO-koncentration (ppm)

C = fortyndet NO-koncentration (ppm)

H_m = maksimal vanddampkoncentration

H = faktisk vanddampkoncentration (%)

Bemærkning: Det er vigtigt, at den til denne kontrol anvendte NO-kalibreringsgas indeholder mindst muligt NO_2 , da dæmningsberegningerne ikke tager hensyn til NO_2 opløst i vand.

1.10.3. Interferens med O_2 -analysatoren

PMD-analysatorens respons på andre gasser end ilt er forholdsvis lille. Iltækvivalenter for sædvanlige komponenter i udstødningsgas er vist i tabel 1.

Iltækvivalenter

Gas	O_2 -ækvivalent %
Kuldioxid (CO_2)	- 0,623
Kulmonoxid (CO)	- 0,354
Kvælstofoxid (NO)	+ 44,4
Kvælstofdioxid (NO_2)	+ 28,7
Vand (H_2O)	- 0,381

Den observerede iltkoncentration korrigeres efter følgende formel, hvis der skal foretages målinger med høj præcision:

$$\text{Interferens} = \frac{(\text{Ækvivalent } \% \text{ O}_2 \times \text{Obs. konc.})}{100}$$

1.11. Intervaller for kalibrering

Kalibrering af analysatorerne som angivet i punkt 1.5 skal finde sted mindst hver tredje måned, samt hver gang der udføres reparationer eller ændringer, som kan påvirke kalibreringen.

Tillæg 3

1. DATAEVALUERING OG BEREGNINGER

1.1. Evaluering af forurenende luftarter

Til vurdering af emissionen af forurenende luftarter beregnes gennemsnits aflæsningen for de sidste 120 sekunder af hver prøvningssekvens, og gennemsnitskoncentrationerne (konc) af HC, CO, NO_x og CO₂ i hver sekvens bestemmes af gennemsnits aflæsningen på kurvebladet og de tilhørende kalibreringsdata. Anden form for registrering kan anvendes, forudsat at den sikrer tilsvarende datafangst.

Den gennemsnitlige baggrundskoncentration (konc_d) kan bestemmes enten af koncentrationerne i sækkene med fortyndingsluft eller ved kontinuerlig bestemmelse (uden sæk) af baggrundskoncentrationen i forbindelse med tilhørende kalibreringsdata.

1.2. Beregning af emissionen af forurenende luftarter

De i prøvningsrapporten angivne endelige resultater for partikelemissioner beregnes i følgende trin.

1.2.1. Korrektion for tør/våd gas

Koncentrationer, der ikke er målt på våd basis, omregnes til våd basis:

$$\text{konc (våd)} = k_w \times \text{konc (tør)}$$

For ufordyndet udstødningssgas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [tør]} + k_{w2}}$$

hvor α er brændstoffets H/C forhold.

H₂-koncentrationen i udstødningen beregnes:

$$\text{H}_2 \text{ [tør]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [tør]} \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}{\% \text{ CO [tør]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}$$

Faktoren k_{w2} beregnes:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

med H_a indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

For den fortyndede udstødningssgas:

For våd CO₂-bestemmelse:

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [våd]}}{200} \right) - k_{w1}$$

eller, for tør CO₂-bestemmelse:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]}}{200}} \right)$$

hvor α er brændstoffets H/C forhold.

Faktoren k_{w1} beregnes af følgende ligninger:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

hvor:

H_d = er fortyndingsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft)

H_a = er indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft)

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ konc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm konc}_{\text{CO}} + \text{ppm konc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

for fortyndingsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Faktoren k_{w1} beregnes af følgende ligninger:

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ konc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm konc}_{\text{CO}} + \text{ppm konc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

hvor:

H_d = er fortyndingsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft)

H_a = er indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft)

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ konc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm konc}_{\text{CO}} + \text{ppm konc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

For indsugningsluften (hvis denne er forskellig fra fortyndingsluften):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

Faktoren k_{w2} beregnes af følgende ligning:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold i g vand pr. kg tør luft.

1.2.2. Fugtighedskorrektion for NO_x

Da NO_x -emissionen afhænger af den omgivende luft, skal NO_x -koncentrationen ganges med faktoren K_{H1} , idet fugtindholdet tages i betragtning:

$$K_{H1} = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \quad (\text{for 4-takts motor})$$

$$K_{H1} = 1 \quad (\text{for 2-takts motor})$$

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold i g vand pr. kg tør luft.

1.2.3. Beregning af emissionens massestrøm

For hver prøvningssekvens beregnes emissionens massestrømme $\text{Gas}_{\text{masse}}$ (g/h) således:

a) For den ufortyndede udstødningsgas ⁽¹⁾:

$$G_{\text{Gasmasse}} = \frac{MW_{\text{Gas}}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 [\text{våd}] - \% \text{ CO}_{2\text{luft}}) + \% \text{ CO} [\text{våd}] + \% \text{ HC} [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

hvor:

G_{FUEL} (kg/h) er massestrømmen af brændstof

MW_{Gas} (kg/kmol) er molvægten for den enkelte gas som angivet i tabel 1.

Tabel 1

Molvægt

Gas	MW_{Gas} (kg/kmol)
NO _x	46,01
CO	28,01
HC	$MW_{\text{HC}} = MW_{\text{FUEL}}$
CO ₂	44,01

— $MW_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmol) er molvægten for et brændstof med H/C forholdet α og O/C forholdet β ⁽²⁾;

— CO_{2luft} er indsugningsluftens CO₂-koncentration (som sættes til 0,04 %, hvis den ikke måles).

b) For den fortyndede udstødningsgas ⁽³⁾:

$$G_{\text{Gasmasse}} = u \times \text{konc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

hvor:

— G_{TOTW} (kg/h) er massestrømmen af fortyndet udstødningsgas på våd basis, som, når der anvendes fuldstrømsfortyndingssystem, bestemmes efter bilag III, tillæg 1, punkt 1.2.4

— konc_c er koncentrationen, korrigeret for baggrund:

$$\text{konc}_c = \text{konc} - \text{konc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

med

$$\text{DF} = \frac{13,4}{\% \text{ konc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm konc}_{\text{CO}} + \text{ppm konc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Koefficienten u er angivet i tabel 2.

Tabel 2

Værdier af koefficienten

Gas	u	konc
NO _x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000479	ppm
CO ₂	15,19	%

⁽¹⁾ For NO_x skal koncentrationen ganges med fugtighedskorrektionsfaktoren K_H (fugtighedskorrektionsfaktor for NO_x).

⁽²⁾ I ISO 8178-1 angives en mere fuldstændig formel til bestemmelse af brændstoffets molvægt (formel 50 i kapitel 13.5.1 b). I formlen tages ikke kun hensyn til H/C og O/C forholdet, men også andre mulige komponenter i brændstoffet som svovl og kvælstof. Da gnisttændingsmotorerne i direktivet imidlertid afprøves med en benzin (anført som referencebrændstof i bilag V), som sædvanligvis kun indeholder kul og brint, anvendes den forenklede formel.

⁽³⁾ For NO_x skal koncentrationen ganges med fugtighedskorrektionsfaktoren K_H (fugtighedskorrektionsfaktor for NO_x).

Værdierne af koefficienten u er baseret på en molvægt af den fortyndede udstødninggas på 29 (kg/kmol); for HC er værdien af u baseret på et gennemsnitligt C/H forhold på 1:1,85.

1.2.4. Beregning af specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver individuel komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

hvor $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Når udstyr som kølerventilator eller blæser er monteret med henblik på prøvningen, skal den optagne effekt lægges til resultatet, dog ikke for motorer, på hvilke sådant udstyr er en integreret del af motoren. Effekten af ventilator eller blæser bestemmes ved de hastigheder, som anvendes ved prøvningerne, enten ved beregning ud fra standardspecifikationerne eller ved praktiske prøver (tillæg 3 til bilag VII).

De i ovenstående beregning anvendte vægtningsfaktorer og antal prøvningssekvenser n er angivet i bilag IV, punkt 3.5.1.1.

2. EKSEMPLER

2.1. Data for ufortyndet udstødninggas fra en 4-takts gnisttændingsmotor

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 3), foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser med brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 3

Forsøgsdata for en 4-takts gnisttændingsmotor

Sekvens		1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	min ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Effekt	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Belastning (%)	%	100	75	50	25	10	0
Vægningsfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Atmosfæretryk	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Lufttemperatur	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Relativ luftfugtighed	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Absolut luftfugtighed	g _{H2O} /kg _{luft}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO tør	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x våd	ppm	726	1 541	1 328	377	127	85
HC våd	ppmC1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ tør	% v/v	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Brændstofmassestrøm	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
Brændstoffets H/C-forhold α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Brændstoffets O/C-forhold β		0	0	0	0	0	0

2.1.1. Tør/våd korrektionsfaktor k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd basis k_w beregnes, for at tørre CO- og CO₂-målinger kan omregnes til våd basis:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [tør]} + k_{w2}}$$

hvor:

$$\text{H}_2 \text{ [tør]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [tør]} \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}{\% \text{ CO [tør]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}$$

og

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\ 000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [tør]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\ 000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [våd]} = \text{CO [tør]} \times k_w = 60\ 995 \times 0,872 = 53\ 198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [våd]} = \text{CO}_2 \text{ [tør]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \text{ \% Vol.}$$

Tabel 4

Våde CO- og CO₂-værdier efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2	3	4	5	6
H ₂ tør	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
k_{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
k_w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO våd	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ våd	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2. C-emissioner

$$\text{HC}_{\text{masse}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [våd]} - \% \text{ CO}_{2\text{luft}}) + \% \text{ CO [våd]} + \% \text{ HC [våd]}\}} \times \% \text{ konc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\ 000$$

hvor:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{masse}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\ 000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Tabel 5

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
HC _{masse}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3 NO_x-emissionFørst beregnes fugtighedskorrektionsfaktoren K_H for NO_x-emission:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Tabel 6

Fugtighedskorrektionsfaktor K_H for NO_x-emission ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Derefter beregnes NO_{xmasse} (g/h):

$$NO_{xmasse} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$NO_{xmasse} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\,000 = 39,717 \text{ g/h}$$

Tabel 7

NO_x-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
NO _{xmasse}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4 CO-emission

$$CO_{masse} = \frac{MW_{CO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2masse} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\,000 = 6\,126,806 \text{ g/h}$$

Tabel 8

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{masse}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5 CO₂-emission

$$CO_{2masse} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times G_{FUEL} \times 1\,000$$

$$CO_{2masse} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\,000 = 6\,126,806 \text{ g/h}$$

Tabel 9

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO ₂ masse	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver enkelt komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{masse}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 10

Emission (g/h) og vægtningsfaktor ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
HC _{masse}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _x masse	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{masse}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO ₂ masse	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Effekt P _i	kW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Vægtningsfaktor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2 084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6 126,81 \times 0,090 + 4 884,74 \times 0,200 + 4 117,20 \times 0,290 + 2 780,66 \times 0,300 + 2 020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2. Data for ufortyndet udstødningsgas fra en 2-takts gnisttændingsmotor

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 11) foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser ved brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 11

Forsøgsdata for en 2-takts gnisttændingsmotor

Sekvens		1	2
Motorhastighed	min ⁻¹	9 500	2 800
Effekt	kW	2,31	0
Belastning (%)	%	100	0
Vægtningsfaktor	—	0,9	0,1
Atmosfæretryk	kPa	100,3	100,3
Lufttemperatur	°C	25,4	25
Relativ luftfugtighed	%	38,0	38,0
Absolut luftfugtighed	g _{H2O} /kg _{luft}	7,742	7,558
CO tør	ppm	37 086	16 150

Sekvens		1	2
NO _x våd	ppm	183	15
HC våd	ppmC1	14 220	13 179
CO ₂ tør	% v/v	11,986	11,446
Brændstofmassestrøm	kg/h	1,195	0,089
Brændstoffets H/C-forhold α	—	1,85	1,85
Brændstoffets O/C forhold β		0	0

2.2.1. Tør/våd korrektionsfaktor k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd k_w basis beregnes, for at tørre CO- og CO₂-målinger kan omregnes til våd basis:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [tør]} + k_{w2}}$$

hvor:

$$H_2 \text{ [tør]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [tør]} \times (\% \text{ CO [tør]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}{\% \text{ CO [tør]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [tør]})}$$

$$H_2 \text{ [tør]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [våd]} = \text{CO [tør]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [våd]} = \text{CO}_2 \text{ [tør]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \text{ \% Vol}$$

Tabel 12

våde CO- og CO₂-værdier efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2
H ₂ tør	%	1,357	0,543
k _{w2}	—	0,012	0,012
k _w	—	0,874	0,887
CO våd	ppm	32 420	14 325
CO ₂ våd	%	10,478	10,153

2.2.2. HC-emission

$$HC_{\text{masse}} = \frac{MW_{\text{HC}}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [våd]} - \% \text{ CO}_{2\text{luft}}) + \% \text{ CO [våd]} + \% \text{ HC [våd]}\}} \times \% \text{ konc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

hvor:

$$MW_{\text{HC}} = MW_{\text{FUEL}}$$

$$MW_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$HC_{\text{masse}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Tabel 13

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
HC _{masse}	112,520	9,119

2.2.3. NO_x-emissionFaktoren K_H til korrektion af NO_x-emissionen er lig 1 for totaktsmotorer:

$$NO_{xmasse} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$NO_{xmasse} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\ 000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Tabel 14

NO_x-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
NO _{xmasse}	4,800	0,034

2.2.4. CO-emission

$$CO_{masse} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{masse} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\ 000 = 517,851 \text{ g/h}$$

Tabel 15

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
CO _{masse}	517,851	20,007

2.2.5. CO₂-emission

$$CO_{2masse} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [\text{våd}] - \% CO_{2\text{luft}}) + \% CO [\text{våd}] + \% HC [\text{våd}]\}} \times \% \text{ konc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2masse} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\ 000 = 2\ 629,658 \text{ g/h}$$

Tabel 16

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
CO _{2masse}	2 629,658	222,799

2.2.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kwh) beregnes for hver enkelt komponent således:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (G_{S_{masse_i}} \times WF_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times WF_i)}$$

Tabel 17

Emission (g/h) og vægtningsfaktor i to prøvningssekvenser

Sekvens		1	2
HC _{masse}	g/h	112,520	9,119
NO _x _{masse}	g/h	4,800	0,034
CO _{masse}	g/h	517,851	20,007
CO ₂ _{masse}	g/h	2 629,658	222,799
Effekt P _i	kW	2,31	0
Vægtningfaktor WF _i	—	0,85	0,15

$$HC = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3. Data for fortyndet udstødningsgas fra en 4-takts gnisttændingsmotor

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 18) foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser med brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 18

Forsøgsdata for en 4-takts gnisttændingsmotor

Sekvens		1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Effekt	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Belastning (%)	%	100	75	50	25	10	0
Vægtningfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Atmosfæretryk	kPa	980	980	980	980	980	980
Indsugningslufttemperatur (°)	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Indsugningsluftens relative fugtindhold (°)	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Indsugningsluftens absolutte fugtighed (°)	g _{H2O} /kg _{luft}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO tør	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x våd	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC våd	ppm C1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ tør	% v/v	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO tør (baggrund)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x våd (baggrund)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC våd (baggrund)	ppm C1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ tør (baggrund)	% v/v	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040

Sekvens		1	2	3	4	5	6
Massestrøm fort. udst.gas G_{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
Brændstoffets H/C forhold α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Brændstoffets O/C forhold β		0	0	0	0	0	0

(¹) Betingelserne for fortyndet luft er de samme som for indsuigningsluft.

2.3.1. Tør/våd korrektionsfaktor k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd basis k_w beregnes, for at tørre CO- og CO₂-målinger kan omregnes til våd basis.

For den fortyndede udstødningsgas:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 [\text{tør}]}{200}} \right)$$

hvor:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{konc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm konc}_{\text{CO}} + \text{ppm konc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO [våd]} = \text{CO [tør]} \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{våd}] = \text{CO}_2 [\text{tør}] \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Tabel 19

Våde CO- og CO₂-værdier for fortyndet udstødningsgas efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k_{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k_w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO våd	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ våd	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

For fortyndingsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

hvor faktoren k_{w1} er den samme som den, der allerede er beregnet for den fortyndede udstødningsgas.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO [våd]} = \text{CO [tør]} \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 [\text{våd}] = \text{CO}_2 [\text{tør}] \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,0421 \text{ % Vol}$$

Tabel 20

Våde CO- og CO₂-værdier for fortyndingsluften ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO våd	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ våd	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2. HC-emission

$$HC_{\text{masse}} = u \times \text{konc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

hvor:

U = 0,000478 fra tabel 2

$$\text{konc}_c = \text{konc} - \text{konc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{konc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$$

$$HC_{\text{masse}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$$

Tabel 21

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
HC _{masse}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3. NO_x-emissionFaktoren K_H til korrektion af NO_x-emissionen beregnes af:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Tabel 22

Fugtighedskorrektionsfaktor K_H for NO_x-emission ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
K _H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$NO_{x\text{masse}} = u \times \text{konc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

hvor:

U = 0,001587 af tabel 2

$$\text{konc}_c = \text{konc} - \text{konc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{konc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$$

$$NO_{x\text{masse}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$$

Tabel 23

NO_x-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
NO _{xmasse}	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4. CO₂-emission

$$\text{CO}_{\text{masse}} = u \times \text{konc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

hvor:

$u = 0,000966$ af tabel 2

$\text{konc}_c = \text{konc} - \text{konc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$

$\text{konc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620$ ppm

$\text{CO}_{\text{masse}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001$ g/h

Tabel 24

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{masse}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5. CO₂-emission

$$\text{CO}_{2\text{masse}} = u \times \text{konc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

hvor:

$u = 15,19$ af tabel 2

$\text{konc}_c = \text{konc} - \text{konc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$

$\text{konc}_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842$ % Vol

$\text{CO}_{2\text{masse}} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9\,354,488$ g/h

Tabel 25

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{2masse}	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kwh) beregnes for hver enkelt komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{masse}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 26

Emission (g/h) og vægtningsfaktor ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
HC _{masse}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
NO _{xmasse}	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO _{masse}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
CO _{2masse}	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Effekt P _i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Vægtningfaktor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$HC = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{2\,188,001 \times 0,09 + 2\,068,760 \times 0,2 + 1\,510,187 \times 0,29 + 1\,424,792 \times 0,3 + 1\,853,109 \times 0,07 + 975,435 \times 0,05}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{9\,354,488 \times 0,09 + 7\,295,794 \times 0,2 + 5\,717,531 \times 0,29 + 3\,973,503 \times 0,3 + 2\,756,113 \times 0,07 + 1\,430,229 \times 0,05}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Tillæg 4

1. OVERHOLDELSE AF EMISSIONSNORMER

Dette tillæg finder kun anvendelse på gnisttændingsmotorer i trin II.

- 1.1. Emissionsnormerne for udstødningen fra trin II-motorer i bilag I 4.2 finder anvendelse på emissioner fra motorene i disses emissionsholdbarhedstid (EDP), således som den bestemmes i henhold til dette tillæg.
- 1.2. For alle trin II-motorer gælder, at såfremt alle prøvningsmotorer, som repræsenterer en motorfamilie, ved korrekt prøvning efter metoderne i dette direktiv afgiver emissioner, som højst svarer til hver trin II-emissionsnorm (i givet fald FEL-værdi, FEL = familieemissionsgrænse) i en given motorklasse efter multiplikation med den i dette tillæg fastlagte forringelsesfaktor (DF), er motorfamilien i overensstemmelse med den pågældende klasses emissionsnormer. Såfremt en prøvemotor, som repræsenterer en motorfamilie, afgiver emissioner, som efter multiplikation med den i dette tillæg fastlagte forringelsesfaktor overstiger en af emissionsnormerne (i givet fald FEL-værdien) for en given motorklasse, opfylder motorfamilien ikke den pågældende klasses emissionsnormer.
- 1.3. Små fabrikanter af motorer kan efter eget valg enten benytte forringelsesfaktorerne for HC+NO_x og CO i tabel 1 eller 2 i dette afsnit eller beregne forringelsesfaktorer for HC+NO_x og CO efter den fremgangsmåde, der er beskrevet i punkt 1.3.1. For teknologier, som ikke er omhandlet i tabel 1 og 2, skal fabrikanten benytte den fremgangsmåde, der er beskrevet i punkt 1.4.

Tabel 1

Faste forringelsesfaktorer for HC + NO_x og CO for håndbårne motorer fra små fabrikanter af motorer

Motorklasse	Totaktmotorer		Firtaktmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	Df-værdier beregnes ved hjælp af formlen i punkt 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Tabel 2

Faste forringelsesfaktorer for HC + NO_x og CO for ikke håndbårne motorer fra små fabrikanter af motorer

Motorklasse	Sideventilet		Topventilet		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	Df-værdier beregnes ved hjælp af formlen i punkt 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1 Formel til beregning af forringelsesfaktorer for motorer med efterbehandling:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

hvor:

DF = forringelsesfaktor

NE = emissionsniveau for nye motorer før katalysatoren (g/kWh)

EDF = forringelsesfaktor for motorer uden katalysator som angivet i tabel 1

CC = mængde omdannet ved 0 timer, g/kWh

F = 0,8 for HC og 0,0 for NO_x for alle motorklasser

F = 0,8 for CO for alle motorklasser

1.4. Fabrikanten skal anvende en fast DF-værdi eller i givet fald beregne en DF-værdi for hvert af de regulerede forurenende stoffer for alle trin II-motorfamilier. Sådanne DF-værdier skal anvendes til typegodkendelse og afprøvning i produktionslinjen.

1.4.1. For motorer, for hvilke der ikke anvendes en fast DF-værdi fra tabel 1 eller 2 i dette afsnit, beregnes DF-værdier således:

1.4.1.1. På mindst én prøvemotor, som repræsenterer den konfiguration, som anses for med størst sandsynlighed at ville overskride emissionsnormerne for HC + NO_x (eller i givet fald FEL-værdierne), og som er bygget, så den er repræsentativ for motorer fra produktionen, udføres en fuldstændig emissionsprøvning som beskrevet i dette direktiv, efter det antal timer, som repræsenterer stabiliserede emissioner.

1.4.1.2. Afprøves flere end én motor, afrundes gennemsnittet af resultaterne til samme antal decimaler, som er anvendt i den pågældende norm, og angives med yderligere ét signifikant ciffer.

1.4.1.3. Denne emissionsprøvning gentages efterhånden, som motoren bliver ældre. Ældningsproceduren skal være udformet således, at den giver fabrikanten mulighed for behørigt at forudsige den ændrede emission under benyttelsen, som forventes i motorens holdbarhedsperiode, idet der tages hensyn til den type slid og anden form for ændringsmekanismer, som forventes under typiske omstændigheder hos brugeren, og som kan påvirke emissionspræstationerne. Afprøves flere end én motor, afrundes gennemsnittet af resultaterne til det i den pågældende norm benyttede antal decimaler, angivet med yderligere ét signifikant ciffer.

1.4.1.4. Emissionen ved holdbarhedsperiodens slutning (i givet fald gennemsnitsemmissionen) af hvert af de regulerede forurenende stoffer divideres med den stabiliserede emission (i givet fald gennemsnitsemmission), og der afrundes til to signifikante cifre. Det heraf følgende tal regnes for DF-værdien, medmindre det er mindre end 1,00, i hvilket tilfælde DF sættes til 1,0.

1.4.1.5. Efter fabrikantens valg kan der fastlægges supplerende emissionskontrolpunkter mellem kontrolpunktet for stabiliserede emissioner og emissionsholdbarhedsperiodens slutning. Er der fastlagt mellemliggende kontroller, skal kontrolpunkterne være jævnt fordelt over emissionsholdbarhedsperioden (plus/minus 2 timer), og ét sådant kontrolpunkt skal være placeret midt i hele emissionsholdbarhedsperioden (plus/minus 2 timer).

For hvert af de forurenende stoffer HC + NO_x og CO lægges en ret linje gennem målepunkterne, idet den indledende kontrol sættes til at have fundet sted ved time nul, og idet mindste kvadraters metode anvendes. Forringelsesfaktoren er de beregnede emissionsværdier ved holdbarhedsperiodens slutning divideret med de beregnede emissioner i time nul.

1.4.1.6. De beregnede forringelsesfaktorer kan omfatte familier ud over dem, de er beregnet for, forudsat at fabrikanten inden typegodkendelsen forelægger en begrundelse, som kan godtages af den nationale typegodkendelsesmyndighed, og som godtgør, at de pågældende motorfamilier på grund af den anvendte konstruktion og teknologi med rimelighed kan forventes at have tilsvarende egenskaber, hvad angår emissionsældning.

En ikke-udtømmende fortegnelse over konstruktionsmæssig og teknologisk inddeling er givet i det følgende:

— konventionelle 2-taktsmotorer uden efterbehandlingssystem

— konventionelle 2-taktsmotorer med keramisk katalysator af samme aktive materiale og størrelse og med samme antal celler pr. cm²

— konventionelle 2-taktsmotorer med metalkatalysator af samme aktive materiale og størrelse, samme substrat og samme antal celler pr. cm²

— 2-taktsmotorer med lagdelt skylningssystem

- 4-taktsmotorer med katalysator (defineret ovenfor) med samme ventilteknologi og identisk smøresystem
- 4-taktsmotorer uden katalysator med samme ventilteknologi og identisk smøresystem

2. EMISSIONSHOLDBARHEDSPERIODER FOR TRIN II-MOTORER

2.1. Fabrikanten skal angive, hvilken kategori EDP (emissionsholdbarhedstid) der finder anvendelse for hver motorfamilie på typegodkendelsestidspunktet. Denne kategori skal være den, som ifølge motorfabrikanten kommer nærmest på den forventede levetid af det udstyr, i hvilket motorerne forventes monteret. Fabrikanten skal opbevare data, som behørigt dokumenterer hans valg af EDP-kategori, for hver motorfamilie. Sådanne data skal på anmodning forelægges den godkendende myndighed.

2.1.1. For håndbårne motorer: Fabrikanten vælger kategori emissionsholdbarhedsperiode fra tabel 1.

Tabel 1

Kategorier af emissionsholdbarhedsperioder for håndbårne motorer (timer)

Kategori	1	2	3
Klasse SH:1	50	125	300
Klasse SH:2	50	125	300
Klasse SH:3	50	125	300

2.1.2. For ikke håndbårne motorer: Fabrikanten vælger kategori emissionsholdbarhedsperiode fra tabel 2.

Tabel 2

Kategorier af emissionsholdbarhedsperioder for ikke håndbårne motorer (timer)

Kategori	1	2	3
Klasse SN:1	50	125	300
Klasse SN:2	125	250	500
Klasse SN:3	125	250	500
Klasse SN:4	250	500	1 000

2.1.3. Fabrikanten skal til den godkendende myndighed tilfredshed godtgøre, at den erklærede levetid er passende. Dokumentation for fabrikantens valg af kategori emissionsholdbarhedsperiode for en given motorfamilie kan omfatte, men er ikke begrænset til:

- undersøgelser af levetiden af det udstyr, hvori de pågældende motorer er monteret
- tekniske vurderinger af motorer, som er ældet i almindelig brug, med fastlæggelse af, hvornår motorpræstationerne nedsættes til det punkt, hvor anvendelighed og/eller driftssikkerhed er forringet så meget, at hovedreparation eller udskiftning er nødvendig
- garantierklæringer eller garantiperioder
- markedsføringsmateriale vedrørende motorens levetid
- indberetninger om svigt fra købere af motorer, og
- tekniske vurderinger af levetiden, i timer, af nærmere bestemte motorteknologier, -materialer eller -konstruktioner.

5. Bilag IV bliver bilag V og ændres således:

Overskrifterne affattes således:

»TEKNISKE SPECIFIKATIONER FOR DET REFERENCEBRÆNDSTOF, DER SKAL ANVENDES VED AFPRØVNINGER I FORBINDELSE MED GODKENDELSESPROCEDUREN OG TIL KONTROL AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

REFERENCEBRÆNDSTOF TIL MOBILE, IKKE VEJGÅENDE MASKINER MED GNISTTÆNDINGSMOTORER ⁽¹⁾«.

I linjen »Syretal« i tabellen ændres »min.« i kolonne 2 til »maks.« Der tilføjes følgende nye tabel og nye fodnoter:

»REFERENCEBRÆNDSTOF TIL MOBILE, IKKE VEJGÅENDE MASKINER MED GNISTTÆNDINGSMOTORER

Bemærkning: Brændstoffet til totaktsmotorer er en blanding af smørelie og den nedenfor specificerede benzin. Brændstof/smørelieforholdet skal være det af fabrikanten anbefalede som foreskrevet i bilag IV, punkt 2.7.

Parameter	Enhed	Grænse ⁽¹⁾		Prøvningsmetode	Offentliggørelse
		Minimum	Maksimum		
Researchoktantant (RON)		95,0	—	EN 25164	1993
Motoroktantant (MON)		85,0	—	EN 25163	1993
Massefylde ved 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Reiddamptryk (RVP)	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Destillation					
— Begyndelseskogepunkt	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Fordampning ved 100 °C	% v/v	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Fordampning ved 150 °C	% v/v	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Slutkogepunkt	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Rest	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Kulbrinter					
— Olefiner	% v/v	—	10	ASTM D 1319	1995
— Aromater	% v/v	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Benzen	% v/v	—	1,0	EN 12177	1998
— Mættede forbindelser	% v/v	—	resten	ASTM D 1319	1995
C/H-forhold		Angiv	Angiv		
Oxidationsbestandighed ⁽²⁾	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Ilt	% m/m	—	2,3	EN 1601	1997
Existing gum	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Svovl	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Kobberkorrosion ved 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Bly	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Fosfor	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

⁽¹⁾ De i specifikationen angivne værdier er »sande værdier«. Grænseværdierne for dem er fastsat i henhold til ISO 4259 »petroleum products — determination and application of precision data in relation to methods of test«, idet minimumsværdien er fastsat på grundlag af en minimumsforskel på 2R større end nul; for maksimums- og minimumsværdi har minimumsforskellen været 4R (R = reproducerbarhed). Til trods for denne disposition, som er nødvendig af statistiske grunde, bør brændstoffabrikanten tilstræbe en værdi på nul, hvor den foreskrevne maksimumsværdi er 2R og en gennemsnitsværdi i tilfælde, hvor der angives maksimums- og minimumsværdier. Dersom det bliver nødvendigt at afgøre, om et brændstof opfylder kravene i specifikationerne, anvendes ISO 4259.

⁽²⁾ Brændstoffet kan indeholde oxidationsinhibitorer og metaldeaktivatorer, som normalt anvendes til stabilisering af benzinproduktionen på raffinaderier, men additiver i form af detergenter eller dispergerende stoffer eller opløsningsolier må ikke tilsættes.»

6. Bilag V bliver bilag VI.

7. Bilag VI bliver bilag VII og ændres således:

a) Tillæg 1 ændres således:

— Overskriften affattes således:

»Tillæg 1

PRØVNINGSRESULTATER FOR MOTORER MED KOMPRESSIØNSTÆNDING«

— Punkt 1.3.2 affattes således:

»1.3.2. Optaget effekt ved angivet motorhastighed (som specificeret af fabrikanten):

Materiel	Optaget effekt P_{AE} (kW) ved forskellige motorhastigheder ⁽¹⁾ , idet tillæg 3 til dette bilag tages i betragtning	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed
Total:		

⁽¹⁾ Må ikke være over 10 % af den under prøven målte effekt.«

— Punkt 1.4.2 affattes således:

»1.4.2. Motoreffekt ⁽¹⁾

Tilstand	Effektindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed
Maksimaleffekt målt ved prøven (P_M) (kW) (a)		
Total effekt optaget af motordrevet udstyr i henhold til dette tillægs punkt 1.3.2 eller bilag III, punkt 2.8 (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorens nettoeffekt som angivet i bilag I, punkt 2.4, (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Ukorrigeret effekt, målt efter forskrifterne i bilag I, punkt 2.4«

— Punkt 1.5 affattes således:

»1.5. Forureningsniveau

1.5.1. Dynamometerindstilling (kW)

Belastning (%)	Dynamometerindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed
10 (i givet fald)		
25 (i givet fald)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissionsresultater for prøvningscyklussen:«

b) Følgende tillæg tilføjes:

»Tillæg 2

PRØVNINGSRESULTATER FOR GNISTTÆNDINGSMOTORER

1. OPLYSNINGER VEDRØRENDE PRØVNINGENS (PRØVNINGERNES) UDFØRELSE (1):

1.1. Referencebrændstof, der er anvendt ved prøvningen

1.1.1. Oktantal

1.1.2. (Angiv olieprocent i blandingen, hvis brændstoffet iblandes smøremidlet, som for 2-taktsmotorer)

1.1.3. Massefylde af benzin til 4-takts motorer og af benzin/olieblanding til 2-taktsmotorer

1.2. Smøremiddel

1.2.1. Fabrikat(er)

1.2.2. Type(r)

1.3. Eventuelt motordrevet udstyr

1.3.1. Liste og angivelse af detaljer til identifikation

1.3.2. Optaget effekt ved angivne motorhastigheder (som specificeret af fabrikanten):

Materiel	Optaget effekt P_{AE} (kW) ved forskellige motorhastigheder (1), idet tillæg 3 til dette bilag tages i betragtning	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed
Total		

(1) Må ikke være over 10 % af den under prøven målte effekt.

1.4. Motorydelse

1.4.1. Motorhastigheder:

Tomgang: min^{-1}

Mellemhastighed: min^{-1}

Mærkehastighed: min^{-1}

1.4.2. Motoreffekt ⁽²⁾

Tilstand	Effektindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed
Maksimaleffekt målt ved prøven (P_M) (kW) (a)		
Total effekt optaget af motordrevet udstyr i henhold til punkt 1.3.2 i dette tillæg eller punkt 2.8 i bilag III (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorens nettoeffekt som angivet i bilag I, punkt 2.4, (kW) (c)		
$c = a + b$		

1.5. Forureningsniveau

1.5.1. Dynamometerindstilling (kW)

Belastning (%)	Dynamometerindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	Mellemhastighed (i givet fald)	Mærkehastighed (i givet fald)
10 (i givet fald)		
25 (i givet fald)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissionsresultater for prøvningscyklussen:

CO: g/kWh

HC: g/kWh

NO_x: g/kWh⁽¹⁾ Er der flere stammotorer, skal der indleveres et skema for hver af dem.⁽²⁾ Ukorrigeret effekt, målt efter forskrifterne i bilag I, punkt 2.4«

c) Følgende tillæg tilføjes:

»Tillæg 3

UDSTYR OG TILBEHØR, SOM SKAL MONTERES MED HENBLIK PÅ PRØVNING TIL BESTEMMELSE AF MOTOREFFEKT

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
1	Indsugningssystem	
	Indsugningsmanifold	Ja, standardudstyr
	System til kontrol med emission fra krumtaphus	Ja, standardudstyr
	Kontrolanordninger for dobbelt indsugningsmanifold	Ja, standardudstyr
	Luftmængdemåler	Ja, standardudstyr
	Luftindsugningskanal	Ja ^(a)
	Luftfilter	Ja ^(a)
	Indsugningslyddæmper	Ja ^(a)
	Hastighedsbegrænsere	Ja ^(a)

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
2	Forvarmning af indsugningsmanifold	Ja, standardudstyr Stilles om muligt i den gunstigste position
3	Udstødningssystem Udstødningsrenser Udstødningsmanifold Tilslutningsrør Lydpotte Udstødningsrør Udstødningsbremse Tryklader	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja ^(b) Ja ^(b) Ja ^(b) Nej ^(c) Ja, standardudstyr
4	Brændstoffødepumpe	Ja, standardudstyr ^(d)
5	Karbureringsudstyr Karburator Elektronisk styresystem, luftmængdemåler osv. Udstyr til gasmotorer Trykbegrænser Fordamper Blander	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
6	Brændstofindsprøjtning (benzin og diesel) Forfilter Filter Pumpe Højtryksrør Indsprøjtningventil eller -dyse Luftindsugningsventil Elektronisk styresystem, luftmængdemåler osv. Regulator/styresystem Automatisk fuldlaststop for reguleringsstang, afhængigt af de atmosfæriske betingelser	Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr ^(e) Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
7	Væskekøling Køler Ventilator Ventilatorskærm Vandpumpe Termostat	Nej Nej Nej Ja, standardudstyr ^(f) Ja, standardudstyr ^(g)
8	Luftkøling Ventilatorskærm Ventilator eller blæser Temperaturreguleringsenhed	Nej ^(h) Nej ^(h) Nej

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
9	Elektrisk materiel Generator Tændingsfordelersystem Tændspole Kabler Tændrør Elektronisk motorstyring med bankeføler/ tilbagestilling af tænding	Ja, standardudstyr ^(f) Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
10	Trykladeudstyr Kompressor drevet direkte af motoren og/eller af udstødningen Ladeluftkøler Vandpumpe eller ventilator (motordrevet) Anordning til regulering af kølevæskegen- nemstrømning	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr ⁽ⁱ⁾ ^(k) Nej ^(h) Ja, standardudstyr
11	Hjælpeventilator til prøvebænk	Ja, om nødvendigt
12	Forureningskontrolanordning	Ja, standardudstyr ^(l)
13	Startudstyr	Prøvebænkudstyr
14	Smøreoliepumpe	Ja, standardudstyr

- ^(a) Det komplette indsugningssystem skal være monteret som det leveres til den påtænkte anvendelse:
Når der er risiko for mærkbar påvirkning af motoreffekten;
for gnisttændingsmotorer med naturlig indsugning;
når fabrikanten anmoder derom.
I andre tilfælde kan der anvendes et ækvivalent system, og det skal kontrolleres, at indsugningstrykket ikke afviger mere end 100 Pa fra den øvre grænse, som foreskrives af fabrikanten for et rent luftfilter.
- ^(b) Det komplette indsugningssystem skal være monteret som det leveres til den påtænkte anvendelse:
Når der er risiko for mærkbar påvirkning af motoreffekten;
for gnisttændingsmotorer med naturlig indsugning;
når fabrikanten anmoder derom.
I andre tilfælde kan der monteres et ækvivalent system, forudsat at det målte tryk ikke afviger mere end 1 000 Pa fra den øvre grænse, som foreskrives af fabrikanten.
- ^(c) Har motoren udstødningsbremse, skal gasspjældet være fastgjort i helt åben stilling.
- ^(d) Brændstoffødetrykket kan om nødvendigt justeres, så det reproducerer det tryk, der forefindes i motorkonfigurationen (navnlig når der anvendes et »brændstofretursystem«).
- ^(e) Luftindtagsventilen er styreventil for indsprøjtningsspumpens pneumatiske regulator. Regulatoren eller indsprøjtningssystemet kan indeholde andre anordninger, som kan påvirke den indsprøjtede brændstofmængde.
- ^(f) Kølevæskedekulationen må kun drives af motorens vandpumpe. Køling af væsken kan ske ved et eksternt kredsløb, således at tryktabet i dette kredsløb og trykket ved pumpeindgangen er omtrent det samme som i motorens kølesystem.
- ^(g) Termostaten kan fastgøres i helt åben stilling.
- ^(h) Når der er monteret kølerventilator eller blæser med henblik på prøvningen, skal den optagne effekt tillægges resultatet bortset fra luftkølede motorer med ventilatoren monteret direkte på krumtapakslen. Effekten af ventilator eller blæser bestemmes ved de hastigheder som anvendes ved prøvningerne, enten ved beregning ud fra standardspecifikationerne eller gennem praktiske prøver.
- ⁽ⁱ⁾ Minimumeffekt af generatoren: Generatorens elektriske effekt skal begrænses til, hvad der kræves til drift af tilbehør, som er nødvendigt for motorens drift. Er det nødvendigt at tilslutte et batteri, skal dette være fuldt opladet og i god stand.
- ^(j) Motorer med ladeluftkøling skal afprøves med ladeluftkøling, hvad enten de er væske- eller luftkølede, men et prøvebænk-system kan efter fabrikantens ønske erstatte luftkøleren. I begge tilfælde skal måling af effekten ved hver hastighed finde sted med maksimalt tryktab og minimalt temperaturfald af indsugningsluften gennem ladeluftkøleren på prøvebænkssystemet som foreskrevet af fabrikanten.
- ^(k) Dette kan f.eks. være udstødningsrecirkulation (EGR), katalysator, termisk reaktor, sekundær lufttilførsel og system til beskyttelse mod fordampning af brændstof.
- ^(l) Effekten til elektriske og andre startsystemer skal leveres fra prøvebænken.«

8. Bilag VII-X bliver bilag VIII-XI.

9. Følgende bilag tilføjes:

»BILAG XII

ANERKENDELSE AF ALTERNATIVE TYPEGODKENDELSER

1. Følgende typegodkendelser og i givet fald de tilsvarende godkendelsesmærker anerkendes som ækvivalente med en godkendelse i medfør af dette direktiv for motorer i kategori A, B og C, som fastsat i artikel 9, stk. 2.
 - 1.1 Direktiv 2000/25/EF.
 - 1.2 Typegodkendelser i medfør af direktiv 88/77/EØF, som opfylder kravene i trin A eller B vedrørende artikel 2 og bilag I, punkt 6.2.1 i direktiv 88/77/EØF, som ændret ved direktiv 91/542/EØF, eller UN-ECE-regulativ nr. 49. 02-rækken af ændringer, corrigenda I/2.
 - 1.3 Typegodkendelser i henhold til UN-ECE-regulativ nr. 96.

 2. For motorer i kategori D, E, F og G (trin II), som fastsat i artikel 9, stk. 3, anerkendes følgende typegodkendelser og i givet fald de tilsvarende godkendelsesmærker som ækvivalente med en godkendelse i medfør af dette direktiv.
 - 2.1 Direktiv 2000/25/EF, trin II-godkendelser
 - 2.2 Typegodkendelser i medfør af direktiv 88/77/EØF, som ændret ved direktiv 99/96/EF, som er i overensstemmelse med trin A, B1, B2 eller C, som omhandlet i artikel 2 og punkt 6.2.1 i bilag I.
 - 2.3 UN-ECE-regulativ nr. 49. 03-rækken af ændringer.
 - 2.4 UN-ECE-regulativ nr. 96, trin B-godkendelser i henhold til punkt 5.2.1 i 01-rækken af ændringer af regulativ nr. 96.«
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 19. december 2000 forelagde Kommissionen Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 2. oktober 2001.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 11. juli 2001.
3. Den 25. marts 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251, stk. 2.

II. FORMÅL

Formålet med forslaget er at udvide anvendelsesområdet for det nugældende direktiv om emissioner fra motorer med kompressionstænding til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (direktiv 97/68/EF) til også at omfatte små gnisttændingsmotorer. Dette vil bidrage til at opfylde målene for luftkvalitet, navnlig hvad angår ozondannelse.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt

Rådet foretog en række ændringer af Kommissionens forslag; den vigtigste ændring indebar, at de dele af forslaget, hvormed der indførtes en »udjævnings- og hensættelsesordning« for emissioner, udgik.

Kommissionen foreslog at indføre denne ordning for at følge den ordning, der anvendes i USA; Rådet mente imidlertid ikke, at dette direktiv var det rette sted at indføre en sådan ordning. Henvisningerne til ordningen er derfor udgået alle steder i forslaget. Uden denne ordning er det nødvendigt med en alternativ form for fleksibilitet af hensyn til de maskiner, der ikke kan opfylde de relevante emissionsgrænseværdier på grund af manglende teknisk knowhow. Den løsning, der er fundet (se nærmere i ny artikel 14a), indebærer, at Kommissionen skal undersøge eventuelle tekniske vanskeligheder i forbindelse med overholdelse af trin II-kravene for visse former for anvendelse af motorerne og om nødvendigt foreslå relevante undtagelsesbestemmelser for sådanne motorer. Rapporten om undersøgelserne skal sammen med relevante forslag fremlægges senest den 31. december 2003.

Der blev også foretaget andre mindre ændringer vedrørende fritagelserne for fabrikanter af et mindre antal motorer og vedrørende visse af definitionerne. En teknisk arbejdsgruppe drøftede bilagene til forslaget og foreslog en række mindre tekniske ændringer, som blev indarbejdet i bilagene.

Kommissionen har accepteret den fælles holdning som vedtaget af Rådet.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Ved afstemningen på plenarmødet den 2. oktober vedtog Europa-Parlamentet 21 ændringer til forslaget. I Rådets fælles holdning er sytten af disse indarbejdet ordret, og en (ændring 30) er indarbejdet med en mindre tilføjelse.

a) De tre ændringer, der ikke er indarbejdet, er følgende:

Ændring 29, hvori det blev foreslået, at kædesave og en række andre håndbårne maskiner helt skal fritages for så vidt angår trin I og II i direktivet; den kunne ikke accepteres hverken af Rådet eller Kommissionen.

Ændring 22 vedrørte anvendelse af mærkning og økonomiske incitamenter som tilskyndelse til fremrykket gennemførelse, og ændring 18 var et forslag om en ny betragtning vedrørende økonomiske incitamenter. Rådet mente, at der allerede var mulighed for sådanne incitamenter, uden at det udtrykkeligt blev nævnt i forslaget; hvis det blev nævnt, ville der faktisk være risiko for, at muligheden for eventuelt at anvende sådanne incitamenter begrænses.

b) De atten ændringer, som Rådet har indarbejdet i sin fælles holdning, kan grupperes således:

Ændring 2, 3, 6, 7, 8, 12, 15 og 17 vedrører udeladelsen af den foreslåede udjævnings- og hensættelsesordning; også Rådet ønskede at lade den udgå.

Ændring 19 og 20 er præciseringer af definitioner i artikel 2, der blev accepteret som foreslået.

Ændring 23, der blev accepteret som foreslået, præciserer anvendelsen af fritagelsen for producenter af et mindre antal motorer.

Ændring 21, 24 og 27 forenkler ordningen for henvisning til typegodkendelser, idet disse specificeres i et bilag; Rådet støttede denne forenkling.

Ændring 25 pålægger medlemsstaterne at gennemføre direktivet senest 18 måneder efter dets ikrafttrædelsesdato.

Ændring 26 indfører en ny artikel 2a, som Rådet støttede; den pålægger Kommissionen at forelægge en rapport for Rådet og Europa-Parlamentet om de potentielle omkostninger og fordele samt gennemførligheden med hensyn til at nedbringe partikelemissioner samt emissioner fra visse fritidskøretøjer, små motorer med kompressionstænding og lokomotivmotorer med kompressionstænding.

Ændring 28, som Rådet ligeledes støttede, fremrykker den foreslåede dato for overensstemmelse med trin II til 1. august 2007 for motorer i klasse SH:1, SH:2 og SN:3 og til 1. august 2008 for motorer i klasse SH:3.

Ændring 30 indfører, med en ny artikel 14a, den fleksibilitet, der er nævnt ovenfor (i punkt III.1), og som er nødvendig, i og med at den af Kommissionen foreslåede udjævnings-, hensættelses- og handelsordning udgår. I den fælles holdning er den foreslåede nye artikel 14a ændret lidt, idet der er tilføjet »navnlig håndbårne motorer, som benyttes i flere positioner og til erhvervsmæssig brug«. Formålet med denne tilføjelse er at gøre det klarere, hvilke typer maskiner der skal undersøges. Kommissionen har desuden fremlagt en erklæring med en liste over de typer maskiner, den formentlig vil undersøge; denne liste omfatter alle de maskiner, der var anført i ændring 29, som Rådet forkastede, da undtagelsen var alt for vidtgående.

IV. KONKLUSIONER

Rådet mener, at dens fælles holdning, hvori er indarbejdet de ændringer, der er nævnt i punkt III.2.b), i det store og hele tager hensyn til Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse og udgør en velafbalanceret løsning i forbindelse med det ændrede direktiv. De miljømæssige fordele, der skal opnås med de nye grænseværdier er sikret, samtidig med at der er fundet en praktisk løsning for de maskiner, der ikke på nuværende tidspunkt kan opfylde kravene. Den valgte løsning, der pålægger Kommissionen at fremsætte anbefalinger senest ved udgangen af 2003, giver samtidig industrien den sikkerhed, den har behov for, når den skal opfylde sine miljømæssige forpligtelser.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 36/2002

fastlagt af Rådet den 25. marts 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af ... om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne

(2002/C 145 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Terrorangrebene den 11. september 2001 i De Forenede Stater og den efterfølgende politiske udvikling havde alvorlige konsekvenser for luftfartsselskabers operationer og medførte en betydelig nedgang i efterspørgslen i resten af sommerfartplansæsonen 2001 og i vinterfartplansæsonen 2001-2002.
- (2) Med henblik på at sikre, at manglende udnyttelse af tildelte ankomst- og afgangstidspunkter for disse sæsoner ikke fører til, at luftfartsselskaber mister deres rettigheder til disse tidspunkter, synes der at være behov for klart og entydigt at slå fast, at terrorangrebene den 11. september 2001 har haft en negativ indflydelse på disse fartplansæsoner.

- (3) Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne ⁽⁴⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 95/93 indsættes følgende artikel:

»Artikel 10a

Begivenhederne den 11. september 2001

Koordinatorerne accepterer, for så vidt angår artikel 10, stk. 3, at luftfartsselskaberne er berettiget til at få tildelt samme serie ankomst- og afgangstidspunkter i sommerfartplansæsonen 2002 og vinterfartplansæsonen 2002-2003, som de var tildelt den 11. september 2001 for henholdsvis sommerfartplansæsonen 2001 og vinterfartplansæsonen 2001-2002.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den ...

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.4.2001, s. 131.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6. februar 2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 25. marts 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 14 af 22.1.1993, s. 1.

RÅDETS BEGRUNDELSE

1. Den 15. januar 2002 forelagde Kommissionen Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne. Forslaget ligger i forlængelse af begivenhederne den 11. september 2001 og har til formål for sommersæsonen 2002 og vintersæsonen 2002-2003 at lade luftfartsselskaberne beholde de ankomst- og afgangstidspunkter, som de var tildelt den 11. september 2001. Forslaget er baseret på artikel 80, stk. 2, i EF-traktaten og henhører under den fælles beslutningsprocedure i traktatens artikel 251.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 21. marts 2002, og Regionsudvalget har afstået fra at afgive udtalelse om denne sag.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 6. februar 2002 ⁽¹⁾.

Den 25. marts 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning i medfør af traktatens artikel 251, stk. 2.

2. Rådet kunne fuldt ud tilslutte sig Kommissionens forslag. Under behandlingen af forslaget konstaterede det imidlertid, at det ikke kunne acceptere Europa-Parlamentets foreslåede ændring om indsættelse af en artikel 10b. Endvidere foretog det følgende to ændringer, som ikke er af væsentlig substansbetydning:
 - udeladelse af første punktum i forslagets artikel 10a, da der henvises til terrorangrebene i betragtningerne
 - fastholdelse af den 11. september 2001 som referencedato for planlægningen af ankomst- og afgangstidspunkter.

⁽¹⁾ Dok. 5961/02 CODEC 149 Aviation 17.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 37/2002

fastlagt af Rådet den 15. april 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/.../EF om ændring af direktiv 98/70/EF af ... om kvaliteten af benzin og dieselolie

(2002/C 145 E/04)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF ⁽⁴⁾ fastsætter miljøspecifikationer for brændstoffer.

(2) I traktatens artikel 95 er det fastsat, at forslag fra Kommissionen inden for bl.a. sundhed og miljøbeskyttelse, der vedrører det fælles markeds oprettelse og funktion, skal bygge på et højt miljøbeskyttelsesniveau, og at Europa-Parlamentet og Rådet også bestræber sig på at nå dette mål.

(3) Der skal foretages en revision af direktiv 98/70/EF for at opfylde kravene i Fællesskabets luftkvalitetsstandarder og dermed forbundne målsætninger og for at supplere de obligatoriske specifikationer, der allerede er fastsat i direktivets bilag III og IV.

⁽¹⁾ EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 255.

⁽²⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 115.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 29.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 15. april 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/71/EF (EFT L 287 af 14.11.2000, s. 46).

(4) En reduktion af svovlindholdet i benzin og dieselolie kan bidrage til at nå disse mål.

(5) Det er klart dokumenteret, at svovl i benzin og dieselolie svækker effektiviteten af katalysator-teknologien til efterbehandling af udstødningsgassen fra vejgående motorkøretøjer og i stigende grad fra mobile ikke-vejgående maskiner.

(6) For vejgående motorkøretøjer anvendes i stadig højere grad katalysatorer som middel til at opfylde emissionsgrænserne i Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer ⁽⁵⁾ og Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof ⁽⁶⁾. En reduktion af svovlindholdet i benzin og dieselolie kan derfor forventes at få større virkninger på udstødningsgassen end ændringer af de andre brændstofparametre.

(7) Indførelsen af brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg vil gøre det muligt at opnå de forbedringer af brændstofeffektiviteten, som de nye teknologier for motorkøretøjer giver mulighed for, og bør undersøges i forbindelse med mobile ikke-vejgående maskiner og føre til en væsentlig mindskelse af emissionen af konventionelle luftforurenende stoffer fra bestående køretøjer. Fordelene vil opveje den øgede emission af CO₂, som fremstilling af benzin og diesel med lavere svovlindhold medfører.

(8) Der bør derfor træffes foranstaltninger til, at der indføres og sikres adgang til brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Fiskale foranstaltninger har vist sig at være et effektivt middel til at fremme en hurtig indførelse af brændstoffer af bedre kvalitet i overensstemmelse med de enkelte medlemsstats behov og prioriteringer og forkorte overgangsperioden med to forskellige kvaliteter på markedet.

⁽⁵⁾ EFT L 76 af 6.4.1970, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/100/EF (EFT L 16 af 18.1.2002, s. 32).

⁽⁶⁾ EFT L 36 af 9.2.1988, s. 33. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/27/EF (EFT L 107 af 18.4.2001, s. 10).

- (9) Som følge af den brede adgang til brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, vil bilfabrikanterne have mulighed for at gøre væsentlige yderligere fremskridt hen imod en forbedring af nye køretøjers brændstoeffektivitet. Når de nuværende miljøtilsagn tages op til revision sammen med bilfabrikanterne i 2003, vil det potentielle bidrag fra brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg til opnåelsen af Fællesskabets mål på 120 g/km for de gennemsnitlige CO₂-emissioner for nye biler blive evalueret.
- (10) Der skal fra 1. januar 2005 være adgang til tilstrækkelige mængder benzin og dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg baseret på en passende geografisk fordeling, så der sikres fri bevægelighed for nye biler, der kræver disse brændstoffer. Samtidig skal det sikres, at reduktionen af CO₂-emissionerne fra nye biler mere end opvejer de yderligere emissioner, som fremstillingen af disse brændstoffer medfører.
- (11) Fristen for fuldstændig indtrængning på markedet for benzin og dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg bør fastsættes til 1. januar 2009, så brændstofindustrien får tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige investeringer til tilpasning af sine produktionsplaner. Med den fuldstændige indførelse af benzin og dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg fra 1. januar 2009 vil emissionen af konventionelle forureningsstoffer fra de bestående biler endvidere mindskes, hvilket vil føre til forbedring af luftkvaliteten, samtidig med at det sikres, at der ikke sker en samlet stigning af drivhusgasemissionerne. I den forbindelse vil det, for så vidt angår dieselolie, være nødvendigt at bekræfte denne dato senest den 31. december 2005.
- (12) For at beskytte menneskers sundhed og/eller miljøet i bestemte byområder eller i bestemte, økologisk eller miljømæssigt følsomme områder med særlige forureningsproblemer bør medlemsstaterne efter en procedure, der fastsættes i dette direktiv, kunne kræve, at brændstoffer kun må markedsføres, hvis de, for så vidt angår problematiske forurenende stoffer, opfylder strengere miljøspecifikationer end dem, der er fastsat i dette direktiv. Denne procedure er en undtagelse fra den informationsprocedure, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester⁽¹⁾.
- (13) Emissionerne fra motorer i mobile ikke-vejgående maskiner og landbrugs- og skovbrugstraktorer skal opfylde grænseværdierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/25/EF af 22. maj 2000 om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til fremdrift af landbrugs- og skovbrugstraktorer og om ændring af Rådets direktiv 74/150/EØF⁽³⁾. Opfyldelsen af disse emissionsgrænseværdier vil i stigende grad afhænge af kvaliteten af de gasolier, der anvendes til disse motorer, hvorfor det er vigtigt, at der indføres en definition på disse brændstoffer i direktiv 98/70/EF.
- (14) Der bør indføres et ensartet system for overvågning af brændstofkvaliteten eller nationale systemer, der sikrer lige så pålidelige resultater, og systemer for indberetning, således at overholdelsen af de foreskrevne miljøspecifikationer for brændstofkvaliteten kan vurderes.
- (15) Der bør fastlægges en procedure for ajourføring af de målemetoder, der anvendes til at sikre, at de foreskrevne brændstofkvalitetsspecifikationer overholdes.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 98/70/EF bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾.
- (17) Bestemmelserne i direktiv 98/70/EF bør tages op til revision under hensyn til Fællesskabets nye lovgivning om luftkvalitet og de dermed forbundne miljømålsætninger, såsom behovet for at fremme alternative brændstoffer, herunder biobrændstoffer, og til udviklingen af nye forureningsbekæmpelsesteknologier og effekten af metaliske tilsætningsstoffer og andre relevante spørgsmål vedrørende deres effektivitet, og med henblik på i givet fald at bekræfte datoen for fuldstændig indførelse af dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, så det sikres, at der ikke sker en samlet stigning af emissionen af drivhusgasser.
- (18) Der bør foretages en omfattende undersøgelse af alle alternative brændstoffer, herunder biobrændstoffer, og behovet for en specifik lovgivning herom bør drøftes.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/63/EF (EFT L 227 af 23.8.2001, s. 41).

⁽³⁾ EFT L 173 af 12.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(19) Medlemsstaterne bør indføre bestemmelser om sanktioner og bøder for overtrædelser af direktiv 98/70/EF og sikre, at de gennemføres.

(20) Direktiv 98/70/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 98/70/EF ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »benzin«: ethvert flygtigt mineralolieprodukt, som henhører under KN-kode 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 og 2710 11 59 (*), og som er bestemt til brug som brændstof i forbrændingsmotorer med styret tænding til fremdrift af motorkøretøjer
- 2) »dieselolie«: gasolie, som henhører under KN-kode 2710 19 41 (*), og som anvendes til fremdrift af motorkøretøjer som omhandlet i direktiv 70/220/EØF og 88/77/EØF
- 3) »gasolier, som er bestemt til brug i mobile ikke-vejgående maskiner og i landbrugs- og skovbrugstraktorer«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 19 41 og 2710 19 45 (*), og som er bestemt til brug i de i direktiv 97/68/EF (**) og 2000/25/EF (***) omhandlede motorer
- 4) »regioner i Fællesskabets yderste periferi«: for Frankrig: de franske oversøiske departementer, for Portugal: Azorerne og Madeira og for Spanien: De Kanariske Øer.

For medlemsstater med arktiske eller strenge klimaforhold kan det maksimale destillationspunkt på 65 % ved 250 °C for dieselolie og gasolier erstattes med et maksimalt destillationspunkt på 10 % (vol/vol) ved 180 °C.

(*) KN-kodenumrene er numrene i den fælles toldtarif som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 (EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1).

(**) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/63/EF (EFT L 227 af 23.8.2001, s. 41).

(***) EFT L 173 af 12.7.2000, s. 1.

2) I artikel 3, stk. 2, tilføjes følgende litra:

- »d) Uden at det berører litra c), træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at blyfri benzin med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg markedsføres på deres område efterhånden, dog senest den 1. januar 2005. Medlemsstaterne påser, at adgangen til denne blyfri benzin er passende fordelt geografisk, og at den i alle andre henseender er i overensstemmelse med specifikationerne i bilag III.

Medlemsstaterne kan dog for regionerne i Fællesskabets yderste periferi udarbejde specifikke bestemmelser om indførelsen af benzin med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Medlemsstater, der anvender denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom.

- e) Medlemsstaterne påser, at blyfri benzin senest den 1. januar 2009 kun kan markedsføres på deres område, såfremt den er i overensstemmelse med miljøspecifikationerne i bilag III, med undtagelse af svovlindholdet, som maksimalt må være 10 mg/kg.«

3) I artikel 4:

a) tilføjes følgende litra i stk. 1:

- »d) Uden at dette berører litra c), træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg markedsføres på deres område efterhånden, dog senest den 1. januar 2005. Medlemsstaterne påser, at adgangen til denne dieselolie er passende fordelt geografisk, og at den i alle andre henseender er i overensstemmelse med specifikationerne i bilag IV.

Medlemsstaterne kan dog for regionerne i Fællesskabets yderste periferi udarbejde specifikke bestemmelser om indførelsen af dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Medlemsstater, der anvender denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom.

- e) Medlemsstaterne påser, med forbehold af bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, litra a), at dieselolie senest den 1. januar 2009 kun kan markedsføres på deres område, såfremt den er i overensstemmelse med miljøspecifikationerne i bilag IV, med undtagelse af svovlindholdet, som maksimalt må være 10 mg/kg.«

b) tilføjes følgende stykke:

»5. Medlemsstaterne påser, at gasolier, der er bestemt til brug i mobile ikke-vejpgående maskiner og landbrugs- og skovbrugstraktorer, og som markedsføres på deres område, indeholder under 2 000 mg/kg svovl. Senest den 1. januar 2008 må svovlindholdet i gasolier bestemt til brug i mobile ikke-vejpgående maskiner og landbrugs- og skovbrugstraktorer maksimalt være 1 000 mg/kg. Medlemsstaterne kan imidlertid kræve en lavere grænse eller det samme svovlindhold som det, der i dette direktiv er fastsat for dieselolie.«

4) I artikel 6:

a) affattes stk. 1 således:

»1. Uanset artikel 3, 4 og 5 og i overensstemmelse med traktatens artikel 95, stk. 10, kan en medlemsstat træffe foranstaltninger til at kræve, at brændstoffer, for så vidt angår hele bilparken eller en del af den, i bestemte områder kun må markedsføres på dens område, såfremt de er i overensstemmelse med strengere miljøspecifikationer end dem, der er fastsat i dette direktiv, med det formål at beskytte befolkningens sundhed i et bestemt byområde eller miljøet i et bestemt økologisk eller miljømæssigt følsomt område i denne medlemsstat, når luftforurening eller forurening af grundvandet er eller må formodes at blive et alvorligt og tilbagevendende problem for menneskers sundhed eller for miljøet.«

b) affattes stk. 3 således:

»3. Den berørte medlemsstat forelægger Kommissionen relevante miljøoplysninger om det pågældende område og de påtænkte foranstaltningers forventede virkning på miljøet.«

c) udgår stk. 7 og 8.

5) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Overvågning og rapportering

1. Medlemsstaterne overvåger på grundlag af analysemetoderne i europæisk standard EN 228:1999 og EN 590:1999, at kravene i artikel 3 og 4 for henholdsvis benzin og dieselolie overholdes.

2. Medlemsstaterne opretter et system til brændstofkvalitetsovervågning, som er i overensstemmelse med kravene

i den relevante europæiske standard. Medlemsstaterne kan anvende et andet system til brændstofkvalitetsovervågning, hvis det sikrer tilsvarende pålidelige resultater.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni hvert år en rapport med brændstofkvalitetsdata for det foregående kalenderår. Den første rapport forelægges senest den 30. juni 2002. Fra 1. januar 2004 skal rapporten udformes i overensstemmelse med modellen i den relevante europæiske standard. Derudover indberetter medlemsstaterne den samlede mængde benzin og dieselolie, der er markedsført på deres område, og den markedsførte mængde blyfri benzin og dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Medlemsstaterne aflægger endvidere hvert år rapport om adgangen på et passende geografisk grundlag til benzin og dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, der markedsføres på deres område.

4. Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der indgives i henhold til stk. 3, straks stilles til rådighed via passende kanaler. Kommissionen offentliggør hvert år og første gang senest den 31. december 2003 en rapport om den aktuelle brændstofkvalitet i de forskellige medlemsstater og om den geografiske dækning med brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg med henblik på at give overblik over situationen med hensyn til brændstofkvalitet i de forskellige medlemsstater.«

6) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Revisionsprocedure

1. Kommissionen tager senest den 31. december 2005 brændstofs-specifikationerne i bilag III og IV, bortset fra svovlindhold, op til revision og foreslår, hvis det er hensigtsmæssigt, ændringer hertil i overensstemmelse med de nuværende og kommende krav i fællesskabslovgivningen om emissioner fra køretøjer og luftkvalitet og de hermed forbundne mål. Kommissionen overvejer navnlig:

a) Nødvendigheden af at ændre tidsfristen for fuldstændig indførelse af dieselolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg for at sikre, at der ikke sker en samlet stigning i drivhusgasemissionerne. I denne analyse tages der hensyn til udviklingen i raffineringsteknologien, de forventede forbedringer af køretøjernes brændstoføkonomi og den hastighed, hvormed ny brændstoffeffektiv teknologi indføres i bilparken.

b) Konsekvenserne af ny fællesskabslovgivning, der fastsætter luftkvalitetsnormer for stoffer som f.eks. polycykliske aromatiske kulbrinter.

c) Resultatet af den revision, der er omhandlet i artikel 10 i Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, kvælstofdioxid og kvælstofoxider, partikler og bly i luften (*).

d) Resultatet af revisionen af japanske (**), koreanske (***) og europæiske (****) bilfabrikanter forskellige forpligtelser til at nedbringe brændstofforbruget og kuldioxid-emissionerne for nye personbiler på baggrund af de ændringer af brændstofkvaliteten, der indføres med dette direktiv, og fremskridt mod Fællesskabets mål på 120 g/km for de gennemsnitlige CO₂-emissioner fra biler.

e) Resultatet af revisionen i medfør af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/96/EF af 13. december 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof, og om ændring af Rådets direktiv 88/77/EØF (*****), samt bekræftelsen af den bindende emissionsstandard for NO_x for motorer til tunge køretøjer.

f) Effektiviteten af ny forureningsbegrænsende teknologi, påvirkningen fra metalliske tilsætningsstoffer og andre relevante emner vedrørende deres ydeevne samt udviklingen på de internationale brændstofmarkeder.

g) Behovet for at ændre andre parametre i brændstofspekifikationerne samt for at tilskynde til indførelse af alternative brændstoffer, herunder biobrændstoffer.

2. Under forberedelsen af næste fase i spørgsmålet om emissionsstandarder for motorer med kompressionstænding i ikke-vejgående maskiner skal Kommissionen sideløbende fastsætte kvalitetskravene til brændstoffer. Kommissionen skal i den forbindelse tage hensyn til omfanget af emissionerne fra denne sektor, de samlede miljøfordele, konsekvenserne i medlemsstaterne for så vidt angår brændstoffdistributionen samt omkostninger og fordele ved en mere restriktiv grænse for svovlindholdet end den, der i øjeblikket kræves for brændstof, der anvendes i motorer med kompressionstænding i ikke-vejgående maskiner, herunder det samme maksimale svovlindhold som det, der i dette direktiv er fastsat for vejgående køretøjer.

3. Ud over hvad der er fastsat i stk. 1, kan Kommissionen bl.a. forelægge:

— forslag, der tager hensyn til den særlige situation for bilparker tilhørende selskaber og nødvendigheden af at foreslå specifikationsniveauer for de særlige brændstoffer, de bruger

— forslag om fastsættelse af specifikationsniveauer for flaskegas (LPG), naturgas og biobrændstoffer.

(*) EFT L 163 af 29.6.1999, s. 41. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/744/EF (EFT L 278 af 23.10.2001, s. 35).

(**) EFT L 100 af 20.4.2000, s. 57.

(***) EFT L 100 af 20.4.2000, s. 55.

(****) EFT L 40 af 13.2.1999, s. 49.

(*****) EFT L 44 af 16.2.2000, s. 1.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.«

8) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»De målemetoder, der anvendes i forbindelse med de parametre, der er anført i bilag I og III, er de analysemetoder, der er opstillet i europæisk standard EN 228:1999. De målemetoder, der anvendes i forbindelse med de parametre, der er anført i bilag II og IV, er de analysemetoder, der er opstillet i europæisk standard EN 590:1999. Medlemsstaterne kan vedtage andre analysemetoder end EN 228:1999 eller EN 590:1999, hvis det er hensigtsmæssigt, og hvis deres nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for de analysemetoder, de erstatter. Bliver det nødvendigt at tilpasse de tilladte analysemetoder til den tekniske udvikling, kan Kommissionen vedtage de fornødne ændringer efter proceduren i artikel 11, stk. 2.«

9) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12 i direktiv 96/62/EF (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (**), jf. dens artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 296 af 21.11.1996, s. 55.

(**) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

10) Bilag I til IV erstattes med teksten i bilaget.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra 1. januar 2004.

Udfærdiget i ...

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

»BILAG I

MILJØSPECIFIKATIONER FOR BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR MED STYRET
TÆNDINGType: **Benzin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Researchoktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Damptryk, sommer ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillation:			—
— fordampet ved 100 °C	% v/v	46,0	
— fordampet ved 150 °C	% v/v	75,0	—
Kulbrinter:			
— alkener	% v/v	—	18,0 ⁽⁶⁾
— aromater	% v/v	—	42,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Oxygenindhold	% m/m	—	2,7
Oxygenater			
— methanol, stabilisatorer skal være tilsat	% v/v	—	3
— ethanol, stabilisatorer kan være tilsat	% v/v	—	5
— isopropylalkohol	% v/v	—	10
— tertbutylalkohol	% v/v	—	7
— isobutylalkohol	% v/v	—	10
— ethere med 5 kulstofatomer pr. molekyle og derover	% v/v	—	15
— andre oxygenater ⁽⁷⁾	% v/v	—	10
Svovlindhold	mg/kg	—	150
Blyindhold	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 228:1999 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 228:1999, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på ISO 4259 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2 R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i ISO 4259 (offentliggjort i 1995).

⁽³⁾ Blyfri normalbenzin kan markedsføres med et motor-oktant (MON) på mindst 81 og research-oktant (RON) på mindst 91.

⁽⁴⁾ Sommerperioden begynder senest 1. maj og slutter tidligst 30. september. For medlemsstater med arktiske eller strenge klimaforhold begynder sommerperioden senest den 1. juni og slutter tidligst den 31. august.

⁽⁵⁾ For medlemsstater med arktiske eller strenge klimaforhold må damptrykket ikke overstige 70 kPa i sommerperioden.

⁽⁶⁾ Blyfri normalbenzin må markedsføres med et maksimalt indhold af alkener på 21 % v/v.

⁽⁷⁾ Andre monovalente alkoholer og ethere, hvis slutkogepunkt ikke er højere end det slutkogepunkt, der er fastsat i EN 228:1999.

BILAG II

MILJØSPECIFIKATIONER FOR BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR MED KOMPRES-
SIONSTÆNDINGType: **Dieselloolie**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Cetantal		51,0	—
Massefylde ved 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillation:			
— mindst 95 % (v/v)	°C	—	360
Polycykliske aromatiske kulbrinter	% m/m	—	11
Svovlindhold	mg/kg	—	350

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 590:1999 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 590:1999, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på ISO 4259 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2 R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i ISO 4259 (offentliggjort i 1995).

BILAG III

MILJØSPECIFIKATIONER FOR BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR MED STYRET TÆNDING

Type: **Benzin**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Researchoktantal		95 ⁽³⁾	—
Motoroktantal		85	—
Damptryk, sommer ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destillation:			—
— fordampet ved 100 °C	% v/v	46,0	
— fordampet ved 150 °C	% v/v	75,0	—
Kulbrinter:			
— alkener	% v/v	—	18,0
— aromater	% v/v	—	35,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Oxygenindhold	% m/m	—	2,7
Oxygenater			
— methanol, stabilisatorer skal være tilsat	% v/v	—	3
— ethanol, stabilisatorer kan være tilsat	% v/v	—	5
— isopropylalkohol	% v/v	—	10
— tertbutylalkohol	% v/v	—	7
— isobutylalkohol	% v/v	—	10
— ethere med 5 kulstofatomer pr. molekyle og derover	% v/v	—	15
— andre oxygenater ⁽⁶⁾	% v/v	—	10
Svovlindhold	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽⁷⁾
Blyindhold	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 228:1999 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 228:1999, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på ISO 4259 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2 R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i ISO 4259 (offentliggjort i 1995).

⁽³⁾ Medlemsstaterne kan beslutte at tillade fortsat markedsføring af blyfri normalbenzin med et motoroktantal (MON) på mindst 81 og researchoktantal (RON) på mindst 91.

⁽⁴⁾ Sommerperioden begynder senest 1. maj og slutter tidligst 30. september. For medlemsstater med arktiske eller strenge klimaforhold begynder sommerperioden senest 1. juni og slutter tidligst 31. august.

⁽⁵⁾ For medlemsstater med arktiske eller strenge klimaforhold må damptrykket ikke overstige 70 kPa i sommerperioden.

⁽⁶⁾ Andre monovalente alkoholer og ethere, hvis slutkogepunkt ikke er højere end det slutkogepunkt, der er fastsat i EN 228:1999.

⁽⁷⁾ I overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, skal blyfri benzin med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg senest den 1. januar 2005 markedsføres på medlemsstaternes område og være tilgængelig med en passende geografisk fordeling. Senest den 1. januar 2009 skal svovlindholdet i al blyfri benzin, der markedsføres på en medlemsstats område, maksimalt være 10 mg/kg.

BILAG IV

MILJØSPECIFIKATIONER FOR BRÆNDSTOFFER TIL BRUG I KØRETØJER MED MOTOR MED KOMPRES-
SIONSTÆNDINGType: **Dieselloolie**

Parameter ⁽¹⁾	Enhed	Grænseværdier ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Cetantal		51,0	—
Massefylde ved 15 °C	kg/m ³	—	845
Destillation:			
— 95 % (v/v)	°C	—	360
Polycykliske aromatiske kulbrinter	% m/m	—	11
Svovlindhold	mg/kg	—	50
	mg/kg	—	10 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 590:1999 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 590:1999, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter.

⁽²⁾ De anførte værdier er »sande værdier«. Opstillingen af grænseværdierne bygger på ISO 4259 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2 R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i ISO 4259 (offentliggjort i 1995).

⁽³⁾ I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, skal dieselloolie med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg senest den 1. januar 2005 markedsføres på medlemsstaternes område og være tilgængelig med en passende geografisk fordeling. Herudover og med forbehold af revisionen i artikel 9, stk. 1, skal svovlindholdet i al dieselloolie, der markedsføres på en medlemsstats område, senest den 1. januar 2009 maksimalt være 10 mg/kg.»

UDKAST TIL RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 11. maj 2001 Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og diesellole.

2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 29. november 2001.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 18. oktober 2001.

3. Rådet vedtog den 15. april 2001 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251, stk. 2.

II. FORMÅL

Med forslaget indføres krav om, at der, baseret på en afbalanceret geografisk fordeling, inden 1. januar 2005 markedsføres benzin og diesellole med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, og denne grænseværdi gøres obligatorisk inden for en specificeret tidsfrist (1. januar 2011 i forslaget). Denne tidsfrist for diesellole kan tages op til fornyet behandling.

Forslaget afklarer også situationen med hensyn til det nuværende tilladte svovlindhold for diesel, der anvendes i mobile ikke-vejgående maskiner, men indfører ingen nye bestemmelser. Der foreslås også mindre ændringer i bestemmelserne om teknisk tilpasning og tilpasning til en uafklaret europæisk standard for overvågning af brændstofkvalitet. Der er ikke foreslået ændringer til andre parametre end svovlparametrene.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt

De vigtigste spørgsmål er:

- den endelige dato, hvorefter det maksimale svovlindhold i al benzin og diesel, der sælges, skal være begrænset til 10 mg/kg: Kommissionen har foreslået 1. januar 2011, Europa-Parlamentet 1. januar 2008 og Rådet enedes om 1. januar 2009. Med hensyn til adgangen til dette brændstof inden 1. januar 2005 vedtog Rådet, at det skulle være baseret på en »passende« geografisk fordeling snarere end »afbalanceret« fordeling som i Kommissionens forslag;
- mobile ikke-vejgående maskiner: Kommissionen foreslog ikke at ændre dette, Europa-Parlamentet foreslog, at de samme krav skulle gælde fra 1. januar 2005, og Rådet har krævet, at Kommissionen fremsætter forslag vedrørende kvaliteten af brændstof til mobile ikke-vejgående maskiner; imidlertid kan medlemsstaterne nu anvende strengere standarder for svovlindhold, hvis de ønsker det;
- strengere miljøspecifikationer for benzin og diesel end direktivets, når det er begrundet i lokale miljøforhold: Rådet udvidede den nugældende bestemmelse i direktiv 98/70, hvorefter en medlemsstat af hensyn til luftkvaliteten kan søge om tilladelse til at indføre strengere miljøspecifikationer for benzin og/eller diesel inden for særlige områder af sit territorium, således at den også omfatter risiko for forurening af grundvandet.

Kommissionen har godkendt den fælles holdning, som Rådet har vedtaget.

2. Europa-Parlamentets ændringer

Ved afstemningen på plenarmødet den 29. november 2001 vedtog Europa-Parlamentet 36 ændringer til forslaget. 17 af dem er allerede blevet indarbejdet i Rådets fælles holdning (7 i artiklerne og 10 i betragtningerne) enten ordret, delvis eller i substansen.

a) De 19 ændringer, der ikke er blevet indarbejdet, kan grupperes således:

Fiskale incitammenter (*ændring 10, 19, og 27*): Europa-Parlamentet foreslog, at medlemsstaterne skal have en automatisk ret til at fremme snarlig indførelse af benzin og diesel med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg ved brug af fiskale incitammenter. Dette blev ikke godkendt af Rådet, da det er uforeneligt med retsgrundlaget for forslaget og eksisterende bestemmelser i fællesskabslovgivningen.

Undtagelser (*ændring 20, 21, 24 og 25*): Europa-Parlamentet foreslog at afskaffe en medlemsstats mulighed for at søge om undtagelse i indtil to år fra forpligtelsen til at markedsføre benzin og diesel med et svovlindhold på under 50 milliontedel fra 1. januar 2005. Dette blev ikke godkendt.

Definition af baseret på en afbalanceret geografisk fordeling (*Ændring 42/45 og 43/46*): Europa-Parlamentet foreslog, at Kommissionen ved en komitologiprocedure skal fastsætte kriterierne for, hvad der i den indledende fase udgør adgang til 10 mg/kg benzin og diesel baseret på en afbalanceret geografisk fordeling. Rådet fandt, at forskelligheden i de lokale forhold går imod udviklingen af sådanne fælles kriterier.

Mobile ikke-vejgående maskiner (*ændring 3, 12, 26 og 37*): Europa-Parlamentet foreslog, at diesel, der anvendes i mobile ikke-vejgående maskiner, fra 1. januar 2005 skal opfylde de samme miljøspecifikationer som diesel til vejgående brug. Rådet godkendte imidlertid ikke disse ændringer, men det opfordrede i artikel 1, nr. 5, litra b), Kommissionen til at fastsætte de nødvendige specifikationer for diesel, når den forbereder næste fase i spørgsmålet om emissionsstandarder for motorer med kompressionstænding i ikke-vejgående maskiner.

Endelig dato: (*ændring 5, 11, 15, 18, 23 og 32*): Europa-Parlamentet foreslog, at den endelige dato, efter hvilken benzin og diesel, der sælges, skal opfylde kravet om et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, rykkes frem til 1. januar 2008, at Kommissionens mulighed for at bekræfte den endelige dato for diesels vedkommende fjernes, og at der gives mulighed for undtagelse af socioøkonomiske hensyn; disse ændringer afspejler sig ikke i den fælles holdning. Rådet gik imidlertid med til at fremrykke den endelige dato til 1. januar 2009, men opretholdt Kommissionens mulighed for at bekræfte datoen for diesels vedkommende senest den 31. december 2005.

b) De 17 ændringer, Rådet har indarbejdet i sin fælles holdning, kan grupperes således:

Indberetning (*ændring 29 og principielt 28*): Kommissionen var indforstået med at stille de oplysninger, der med ændring 29 kræves i det nye stykke, til rådighed (artikel 8, stk. 4); ændring 28 indfører kun små ændringer i formuleringen af det krav om indberetning (artikel 8, stk. 3), der stilles til medlemsstaterne. De fleste af disse ændringer var indarbejdet i den fælles holdning;

Datoer (*ændring 30*): Den i denne ændring foreslåede fremrykning af revisionsdatoen til 31. december 2005 for fuld gennemførelse af forslaget med hensyn til diesel er blevet godkendt ordret; dette passer med Rådets beslutning om at fremrykke tidsfristen to år i forhold til Kommissionens forslag;

91 RON-benzin (*ændring 35*): Denne ændring giver mulighed for fortsat salg af 91 RON-benzin og indgik i den fælles holdning;

Revisionsbestemmelse (*ændring 48 og delvis 47*): Revisionsbestemmelsen (artikel 9), som man er nået til enighed om i den fælles holdning, indeholder et krav om at overveje behovet for ændre andre brændstofparametre og at tilskynde til indførelse af alternative brændstoffer, herunder biobrændstoffer (dette dækker principielt *ændring 48*). Ifølge revisionsbestemmelsen skal Kommissionen også overveje »påvirkningen fra metalliske tilsætningsstoffer og andre relevante emner vedrørende ydeevne« af forureningsbegrænsende teknologier (dette dækker principielt en del af *ændring 47*);

Styrkelse af frivillige aftaler (*ændring 34 principielt*): tanken med denne ændring er blevet indarbejdet i artikel 9, stk. 1, litra d) med to mindre ændringer af formuleringen;

Betragtninger (*ændring 1, 2, 4 (delvis), 6, 7, 8, 9, 13, 16 og 44*). Disse ændringer er blevet indarbejdet i betragtningerne i den fælles holdning; de drejer sig om:

Ændring 1 — fremhævelse af betydningen af svovlindhold i brændstoffer i såvel vejgående motorkøretøjer som mobile ikke-vejgående maskiner (betragtning 5);

Ændring 2 — præcisere henvisning til direktivets titel (betragtning 6);

Ændring 4 — understreger den virkning, lavere svovlindhold vil have på emissionen af CO₂ fra vejgående køretøjer (betragtning 7); delen om ikke-vejgående maskiner er ikke medtaget i den fælles holdning;

Ændring 6 — fremhæver den rolle, fiskale incitamenter kan spille (betragtning 8);

Ændring 7 — understreger behovet for at tage hensyn til udviklingen i retning af benzin og diesel med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg ved revisionen i 2003 af de frivillige aftaler med de større bilfabrikanter med henblik på at reducere CO₂-emissioner fra motorkøretøjer (betragtning 9);

Ændring 8 — afspejler sig delvist i betragtning 10, for så vidt som den forbedrer teksten, der henviser til det maksimale svovlindhold. Den del af ændringen, der henviser til den obligatoriske adgang til alle kvaliteter af benzin med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg, afspejles ikke i den fælles holdning;

Ændring 9 — indfører en ny betragtning, der henviser til behovet for at tillade fortsat markedsføring af blyfri normalbenzin; dette afspejles i bestemmelsen i fodnote 3 i bilag I og III.

Ændring 13 — afspejler sig i princippet i betragtning 14, idet de systemer for overvågning af brændstofkvaliteten, der er fastlagt, vil opfylde den samme målsætning, som ændringen tilstræber.

Ændring 16 og 44 — henviser til behovet for yderligere vurdering af alternative brændstoffer, biobrændstoffer og af virkningen af en række spørgsmål, herunder anvendelse af metalliske tilsætningsstoffer i forbindelse med forureningsbegrænsende udstyr; begge ændringer afspejles i betragtning 17.

3. De vigtigste fornyelser, Rådet har indført

Den vigtigste fornyelse, der samtidig er et skridt i retning af Europa-Parlamentets holdning (i *ændring 5, 11, 15, 18, 23 og 32*) er ændringen af tidsfristen for fuld markedsadgang til benzin og dieselbrændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 mg/kg. Den dato, Kommissionen havde foreslået, var den 1. januar 2011, denne er i den fælles holdning rykket frem til den 1. januar 2009 (Europa-Parlamentet foreslog 1. januar 2008). På grund af den fremrykkede tidsfrist er Europa-Parlamentets ændring, der går ud på at rykke revisionsdatoen for dieselbrændstof frem fra 31. december 2006 til 31. december 2005, blevet indarbejdet i den fælles holdning.

Kommissionens forslag indeholdt ingen ændringer med hensyn til brændstofkravene for mobile ikke-vejgående maskiner. Rådet overvejede dette spørgsmål meget grundigt og ændrede forslaget med krav om, at Kommissionen fremsætter et forslag vedrørende brændstofkvalitet for mobile ikke-vejgående maskiner, når den forbereder næste fase af spørgsmålet om emissionsstandarder for motorer med kompressionstænding.

Rådet besluttede også at udvide en tidligere bestemmelse i artikel 6 i direktiv 98/70/EF, som i øjeblikket giver medlemsstaterne tilladelse til, under anvendelse af en EF-kontrolprocedure, på grund af luftforurening at kræve markedsføring af brændstof med strengere miljøspecifikationer i bestemte områder af en medlemsstat, til også at omfatte forurening af grundvandet.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at dets fælles holdning i vidt omfang tager hensyn til Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Rådets fælles holdning har rykket Kommissionens forslag nærmere til Europa-Parlamentets udtalelse hvad angår de fleste af de ændringer, der ikke blev godkendt. Den udgør en afbalanceret løsning med hensyn til det ændrede direktiv, således at der med de nye grænser sikres miljøfordele, samtidig med at de krav, der stilles til industrien, kan gennemføres i praksis.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 38/2002

fastlagt af Rådet den 15. april 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 af ... om affaldsstatistik

(2002/C 145 E/05)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har brug for, at der regelmæssigt udarbejdes statistikker om produktion og håndtering af affald fra virksomheder og private husholdninger, så der kan føres kontrol med gennemførelsen af affaldspolitikken. Herved skabes der grundlag for at iagttage, om principperne om maksimering af nyttiggørelse og sikker bortskaffelse overholdes. Der vil fremover være behov for at udvikle statistiske redskaber til at vurdere overholdelsen af princippet om affaldsforebyggelse samt til at koble data om affaldsdannelsen sammen med ressourceanvendelsen på globalt, nationalt og regionalt plan.
- (2) Med henblik på at opnå sammenlignelige affaldsstatistiske resultater er der behov for en definition af de begreber, der beskriver affald og affaldshåndtering.
- (3) Som led i Fællesskabets affaldspolitik er der opstillet en række principper, der skal overholdes af affaldsproducerende enheder og ved affaldshåndtering. Dette medfører kontrol med affaldet på forskellige stadier af affaldsstrømmen: i forbindelse med affaldsdannelse og indsamling, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald.
- (4) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽⁴⁾ udgør referencerammen for bestemmelserne i nærværende forordning.

(5) For at sikre sammenlignelige resultater bør affaldsstatistikkerne udarbejdes i overensstemmelse med den fastlagte opdeling, i et passende format og inden for en fastsat tidsfrist fra udløbet af referenceåret.

(6) Målet for denne forordning, nemlig at fastlægge en ramme for udarbejdelsen af fællesskabsstatistikker om affaldsdannelse samt nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da det er nødvendigt at definere begreber for beskrivelsen af affald og affaldshåndtering for at sikre sammenlignelighed mellem medlemsstaternes statistikker, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(7) De enkelte medlemsstater kan have behov for en overgangsperiode til at etablere deres affaldsstatistikker for så vidt angår de økonomiske aktiviteter i henhold til NACE Rev. 1 ⁽⁵⁾, som er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990, hvor deres nationale statistiske system kræver større tilpasninger.

(8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.

(9) Kommissionen har hørt Udvalget for Det Statistiske Program —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte regler for udarbejdelse af EF-statistikker om affaldsdannelse samt nyttiggørelse og bortskaffelse af affald.

⁽¹⁾ EFT C 87 af 29.3.1999, s. 22, og EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 202.

⁽²⁾ EFT C 329 af 17.11.1999, s. 17.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4. september 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 15. april 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002 (EFT L 6 af 10.1.2002, s. 3).

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen udarbejder inden for hvert deres kompetenceområde EF-statistikker om affaldsdannelse samt nyttiggørelse og bortskaffelse af affald med undtagelse af radioaktivt affald, som allerede er omfattet af anden lovgivning.

3. Statistikkerne skal dække følgende områder:

a) affaldsdannelse, jf. bilag I

b) nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, jf. bilag II.

4. Ved udarbejdelsen af statistikkerne skal medlemsstaterne og Kommissionen følge den hovedsagelig materialeorienterede statistiknomenklatur i nærværende forordnings bilag III.

5. Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 7, stk. 2, en ækvivalenstabell mellem statistiknomenklaturen i bilag III og affaldslisten i Kommissionens beslutning 2000/532/EF⁽¹⁾.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med denne forordning forstås ved:

a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand som defineret i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽²⁾

b) »separat indsamlede fraktioner af affald«: husholdningsaffald og lignende affald, der er indsamlet i ensartede fraktioner af offentlige tjenester, nonprofit-organisationer og private virksomheder inden for organiseret affaldsindsamling

c) »genanvendelse«: som defineret i artikel 3, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽³⁾

d) »nyttiggørelse«: enhver af de processer, der er nævnt i bilag II.B til direktiv 75/442/EØF

e) »bortskaffelse«: enhver af de processer, der er nævnt i bilag II.A til direktiv 75/442/EØF

f) »nyttiggørelses- eller bortskaffelsesanlæg«: anlæg, der skal have tilladelse eller være registreret i henhold til artikel 9, 10 eller 11 i direktiv 75/442/EØF

g) »farligt affald«: affald som defineret i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald⁽⁴⁾

h) »ikke-farligt affald«: affald, der ikke er omfattet af litra g)

i) »forbrænding«: varmebehandling af affald i et forbrændingsanlæg som defineret i artikel 3, punkt 4, eller et kombineret forbrændingsanlæg som defineret i artikel 3, punkt 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald⁽⁵⁾

j) »deponeringsanlæg«: et affaldsbortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 2, litra g), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april om deponering af affald⁽⁶⁾

k) »affaldsforbrændingsanlægs kapacitet«: højeste kapacitet til at forbrænde affald i tons eller gigajoule pr. år

l) »affaldsgenanvendelsesanlægs kapacitet«: højeste kapacitet til at genanvende affald i tons pr. år

m) »deponeringsanlægs kapacitet«: deponeringsanlæggets resterende kapacitet (ved udgangen af datareferenceåret) til fortsat at bortskaffe affald målt i kubikmeter

n) »andre bortskaffelsesanlægs kapacitet«: anlæggets kapacitet til at bortskaffe affald målt i tons pr. år.

Artikel 3

Indsamling af data

1. Medlemsstaterne tilvejebringer under opfyldelse af de krav med hensyn til kvalitet og nøjagtighed, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 7, stk. 2, de oplysninger, som er nødvendige for at kunne specificere de undersøgelsesdata, der er omfattet af bilag I og II, enten ved:

— undersøgelser

— administrative eller andre kilder som f.eks. indberetningsforpligtelserne i henhold til fællesskabslovgivningen om affaldshåndtering

⁽¹⁾ EFT L 226 af 6.9.2000, s. 3. Senest ændret ved Rådets beslutning 2001/573/EF (EFT L 203 af 28.7.2001, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

⁽³⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

⁽⁵⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁶⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

— statistiske vurderingsmetoder på grundlag af stikprøver eller affaldsrelaterede estimatorer, eller

— en kombination af disse metoder.

For at nedbringe den byrde, der pålægges respondenterne, har de nationale myndigheder og Kommissionen adgang til administrative datakilder inden for de rammer og på de betingelser, som den enkelte medlemsstat og Kommissionen fastsætter på deres respektive kompetenceområde.

2. For at nedbringe den administrative byrde på mindre virksomheder, dvs. virksomheder med under 10 ansatte, fritages disse for undersøgelser, medmindre de i betydelig grad bidrager til affaldsdannelsen.

3. Medlemsstaterne udarbejder statistiske resultater i henhold til den opdeling, der er foretaget i bilag I og II.

4. Den undtagelse, der henvises til i stk. 2, skal være forenelig med de dæknings- og kvalitetsmål, der henvises til i afdeling 7, punkt 1, i bilag I og II.

5. Medlemsstaterne indberetter resultaterne, herunder også klassificerede oplysninger, til Eurostat i et passende format og inden for en fast tidsfrist fra udløbet af de referenceperioder, der er fastlagt i bilag I og II.

6. Behandling og fremsendelse af klassificerede oplysninger, jf. stk. 5, foretages i overensstemmelse med gældende fælleskabsbestemmelser om klassificerede statistiske oplysninger.

Artikel 4

Overgangsperiode

1. I en overgangsperiode på højst to år efter forordningens ikrafttræden kan Kommissionen efter anmodning fra de enkelte medlemsstater og i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2, indrømme fravigelser af bestemmelserne i afdeling 5 i bilag I og II for så vidt angår produktion af resultater i henhold til afdeling 8, punkt 1.1, positionsnummer 13-17 i bilag I samt afdeling 8, punkt 2, i bilag II.

2. De i stk. 1 nævnte fravigelser kan kun indrømmes de enkelte medlemsstater for oplysninger for det første referencår.

Artikel 5

Import og eksport af affald

1. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser af import og eksport af affald, der skal gennemføres af

medlemsstaterne på frivillig basis. Pilotundersøgelserne skal have til formål at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger og evaluere omkostninger og fordele ved at indsamle oplysninger, samt vurdere den byrde, der pålægges erhvervslivet.

2. Kommissionens program for pilotundersøgelser skal stemme overens med indholdet af bilag I og II, navnlig med hensyn til anvendelsesområde og dækning, affaldskategorier til klassificering af affald, referenceår og indberetningshyppighed under hensyntagen til indberetningsforpligtelserne i henhold til Rådets forordning (EØF) 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

3. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til gennemførelse af pilotundersøgelserne.

4. På grundlag af konklusionerne af disse pilotundersøgelser underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om mulighederne for at udarbejde statistikker for de aktiviteter og karakteristika, der er omfattet af pilotundersøgelserne vedrørende import og eksport af affald. Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2.

5. Pilotundersøgelserne bør gennemføres inden for tre år fra denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 6

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, fastlægges efter proceduren i artikel 7, stk. 2. De omfatter foranstaltninger med henblik på:

- a) tilpasning til økonomiske og tekniske forbedringer af indsamling og statistisk behandling af data samt behandling og fremsendelse af resultater
- b) tilpasning af de i bilag I, II og III anførte specifikationer
- c) udarbejdelse af resultater i henhold til artikel 3, stk. 2, 3 og 4 under hensyn til de økonomiske strukturer og tekniske vilkår i en medlemsstat; foranstaltningerne kan give en medlemsstat mulighed for ikke at indberette visse positioner i opdelingen, hvis indvirkningen på kvaliteten af statistikkerne godtgøres at være begrænset. I alle tilfælde, hvor der tillades undtagelser, opregnes den samlede mængde affald for hver position, der er opført i afdeling 2, punkt 1, og afdeling 8, punkt 1, i bilag I

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

- d) definition af de rigtige kvalitetsevalueringskriterier og indholdet af kvalitetsrapporterne som omtalt i afdeling 7 i bilag I og II
- e) fastsættelse af et passende format for medlemsstaternes indberetning af resultaterne inden to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden
- f) udarbejdelse af listen over de overgangsperioder og fravigelser, som anført i artikel 4, der er indrømmet medlemsstaterne
- g) gennemførelse af resultaterne af pilotundersøgelserne, som anført i artikel 5, stk. 4, og i bilag I, afdeling 1, punkt 2, bilag I, afdeling 2, punkt 2, og bilag II, afdeling 8, punkt 3.

Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽¹⁾.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.
4. Kommissionen meddeler de udkast til foranstaltninger, den agter at forelægge for Udvalget for Det Statistiske program, til det udvalg, der er nedsat ved direktiv 75/442/EØF.

Artikel 8

Rapporter

1. Kommissionen forelægger senest fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert tredje år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistikker, der er udarbejdet i henhold til denne forordning, herunder navnlig om deres kvalitet og den byrde, der pålægges erhvervslivet.
2. Kommissionen skal senest to år efter denne forordnings ikrafttræden forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om ophævelse af indberetningsforpligtelser, der overlapper hinanden.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG I

AFFALDSDANNELSE

AFDELING 1

Dækning

1. Der udarbejdes statistikker for alle de aktiviteter, der falder inden for hovedafdeling C til Q i NACE Rev. 1. Disse hovedafdelinger dækker alle økonomiske aktiviteter, bortset fra landbrug, jagt og skovbrug (A), og fiskeri (B), der falder uden for dette bilags område.

Dette bilag vedrører ligeledes:

- a) affald fra husholdninger
- b) affald fra nyttiggørelses- og/eller bortskaffelsesprocesser.
2. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, der skal gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis, for at vurdere relevansen af at medtage hovedafdeling A og B i NACE Rev. 1 i den i punkt 1 nævnte dækningsliste. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til disse pilotundersøgelser. På grundlag af konklusionerne af pilotundersøgelserne vedtager Kommissionen de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i denne forordnings artikel 7, stk. 2.

AFDELING 2

Affaldskategorier

1. Der udarbejdes statistikker om følgende affaldskategorier:

Materialeliste			
Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01.1	Brugte opløsningsmidler	Ikke-farligt
2	01.1	Brugte opløsningsmidler	Farligt
3	01.2	Syre, alkalisk affald og saltholdigt affald	Ikke-farligt
4	01.2	Syre, alkalisk affald og saltholdigt affald	Farligt
5	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
6	01.3	Brugte olier	Farligt
7	01.4	Brugte kemiske katalysatorer	Ikke-farligt
8	01.4	Brugte kemiske katalysatorer	Farligt
9	02	Kemikalieaffald	Ikke-farligt
10	02	Kemikalieaffald	Farligt
11	03.1	Kemikaliebundfald og -rester	Ikke-farligt
12	03.1	Kemikaliebundfald og -rester	Farligt
13	03.2	Industrielt spildevandslam	Ikke-farligt
14	03.2	Industrielt spildevandslam	Farligt
15	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Ikke-farligt
16	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Farligt
17	06	Metalaffald	Ikke-farligt
18	06	Metalaffald	Farligt
19	07.1	Glasaffald	Ikke-farligt
20	07.2	Papir- og papaffald	Ikke-farligt
21	07.3	Gummi- og plastaffald	Ikke-farligt

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
22	07.4	Plastaffald	Ikke-farligt
23	07.5	Træaffald	Ikke-farligt
24	07.6	Tekstilaffald	Ikke-farligt
25	07.6	Tekstilaffald	Farligt
26	08	Kasseret udstyr	Ikke-farligt
27	08	Kasseret udstyr	Farligt
28	08.1	Kasserede biler	Ikke-farligt
29	08.41	Batterier og akkumulatorer	Ikke-farligt
30	08.41	Batterier og akkumulatorer	Farligt
31	09	Animalsk og vegetabilsk affald (undtagen animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter)	Ikke-farligt
32	09.11	Animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	Ikke-farligt
33	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
34	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
35	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
36	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
37	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Mineralsk affald (bortset fra affald hidrørende fra forbrænding, forurennet jord og forurennet klapmateriale)	Ikke-farligt
38	12.1 + 12.2 + 12.3 + 12.5	Mineralsk affald (bortset fra affald hidrørende fra forbrænding, forurennet jord og forurennet klapmateriale)	Farligt
39	12.4	Affald hidrørende fra forbrænding	Ikke-farligt
40	12.4	Affald hidrørende fra forbrænding	Farligt
41	12.6	Forurennet jord og forurennet klapmateriale	Farligt
42	13	Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald	Ikke-farligt
43	13	Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald	Farligt

2. I overensstemmelse med indberetningsforpligtelserne i henhold til direktiv 94/62/EF udarbejder Kommissionen et program for pilotundersøgelser, der skal gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis for at vurdere relevansen af at medtage emballageaffald (EWC-Stat/Version 2) i den i punkt 1 nævnte opdeling. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til disse pilotundersøgelser. På grundlag af konklusionerne af pilotundersøgelserne vedtager Kommissionen de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i denne forordnings artikel 7, stk. 2.

AFDELING 3

Undersøgelsesdata

1. Undersøgelsesdata for affaldskategorierne:

Der indsamles data om affaldsmængden for hver af de i afdeling 2, punkt 1, anførte affaldskategorier.

2. Regionale undersøgelsesdata:

Befolkning eller boliger omfattet af en indsamlingsordning for blandet husholdningsaffald og lignende affald (NUTS 2-niveau).

AFDELING 4

Anmeldelsesenhed

1. Den anmeldelsesenhed, der skal benyttes for alle affaldskategorier, er 1 000 tons (normalt) vådt affald. For affaldskategorierne »slam« bør der endvidere anføres et tal for tørstof.
2. Anmeldelsesenheden for regionale undersøgelsesdata bør være i procent af befolkning eller boliger.

AFDELING 5

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår er det andet kalenderår efter forordningens ikrafttræden.
2. Medlemsstaterne indberetter oplysninger hvert andet år efter første referenceår.

AFDELING 6

Indberetning af resultater til Eurostat

Resultaterne indberettes senest 18 måneder efter udløbet af referenceåret.

AFDELING 7

Rapport om statistikkernes dækning og kvalitet

1. For hver position, der er anført i afdeling 8 (aktiviteter og husholdninger), anfører medlemsstaterne, hvor stor en procentdel af affaldsuniverset under den pågældende position der er dækket af de indsamlede oplysninger. Minimumskravet til dækningen fastlægges efter proceduren i denne forordnings artikel 7, stk. 2.
2. Medlemsstaterne udarbejder en kvalitetsrapport, hvoraf det fremgår, hvor præcise de indsamlede oplysninger er. Der gives en beskrivelse af skøn, aggregeringer eller udelukkelse og måden, hvorpå disse procedurer påvirker fordelingen af affaldskategorier, jf. afdeling 2, punkt 1, efter økonomiske aktiviteter og husholdninger, jf. afdeling 8.
3. Kommissionen inddrager dæknings- og kvalitetsrapporterne i den i denne forordnings artikel 8 nævnte rapport.

AFDELING 8

Produktion af resultater

1. Resultaterne vedrørende de i afdeling 3, punkt 1, anførte undersøgelsesdata udarbejdes for:
 - 1.1. Følgende afdelinger, hovedgrupper, grupper og undergrupper i NACE Rev. 1.1:

Positionsnummer	NACE Rev. 1.1 kode	Beskrivelse
1	C	Råstofudvinding
2	DA	Fremstilling af nærings- og nydelsesmidler
3	DB + DC	Fremstilling af tekstiler og beklædningsartikler + Fremstilling af læder og lædervarer
4	DD	Fremstilling af træ og træprodukter
5	DE	Fremstilling af papirmasse, papir og papirvarer; forlagsvirksomhed og trykning
6	DF	Fremstilling af koks, raffinerede olieprodukter og nukleart brændsel
7	DG + DH	Fremstilling af kemiske produkter, kemofibre + Fremstilling af gummi- og plastprodukter
8	DI	Fremstilling af andre ikke-metallholdige mineralske produkter
9	DJ	Fremstilling og forarbejdning af jern og metal
10	DK + DL + DM	Fremstilling af maskiner og udstyr + Fremstilling af elektrisk og optisk udstyr + Fremstilling af transportmidler

Positionsnummer	NACE Rev. 1.1 kode	Beskrivelse
11	DN Med undtagelse af 37	Fremstillingsvirksomhed I.A.N.
12	E	Elektricitets-, gas- og vandforsyning
13	F	Bygge- og anlægsvirksomhed
14	G-Q Med undtagelse af 90 og 51.57	Servicevirksomhed: Engroshandel og detailhandel; Reparation af motorkøretøjer, motorcykler og varer til personlig brug eller til husholdninger + Hotel- og restaurationsvirksomhed + Transport, oplagingsvirksomhed og kommunikation + Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed + Fast ejendom, udlejning og forretningsservice + Offentlig administration, forsvar og lovpligtig socialsikring + Undervisning + Sundhedsvæsen og sociale foranstaltninger + Andre kollektive, sociale og personlige tjenesteydelser + Husholdningers aktiviteter + Eksterritoriale organer
15	37	Genanvendelse
16	51.57	Engroshandel med affaldsprodukter
17	90	Kloakvæsen, renovationsvæsen og renholdelse mv.

1.2. Husholdninger:

18		Husholdningsaffald
----	--	--------------------

2. Med hensyn til økonomiske aktiviteter er de statistiske enheder de lokale enheder eller de faglige enheder, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 696/93 af 15. marts 1993 om de statistiske enheder til observation og analyse af produktionssystemer i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, i henhold til hver enkelt medlemsstats statistiske system.

I den kvalitetsrapport, der skal udarbejdes i henhold til afdeling 7, skal der medtages en beskrivelse af, hvorledes den valgte statistiske enhed berører fordelingen af oplysninger på NACE Rev. 1-grupperne.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 30.3.1993, s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

BILAG II

NYTTIGGØRELSE OG BORTSKAFFELSE AF AFFALD

AFDELING 1

Dækning

- Der udarbejdes statistikker for alle nyttiggørelses- og bortskaffelses anlæg, hvor de processer, der henvises til i afdeling 8, punkt 2, udføres, og som tilhører eller er en del af de økonomiske aktiviteter i NACE-Rev. 1-grupperne, jf. bilag I, afdeling 8, punkt 1.1.
- Anlæg, hvis affaldsbehandling kun omfatter genanvendelse af affald på det anlæg, hvor det er dannet, er ikke omfattet af dette bilag.

AFDELING 2

Affaldskategorier

De affaldskategorier, for hvilke der udarbejdes statistikker i henhold til hver enkelt nyttiggørelses- eller bortskaffelsesproces, jf. afdeling 8, punkt 2, er følgende:

Forbrænding			
Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01 + 02 + 03	Kemisk affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Ikke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemisk affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Farligt
3	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
4	01.3	Brugte olier	Farligt
5	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Ikke-farligt
6	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Farligt
7	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
8	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
9	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
10	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Andet affald (Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Animalsk og vegetabilsk affald + Mineralsk affald + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Ikke-farligt
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Andet affald (Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Animalsk og vegetabilsk affald + Mineralsk affald + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Farligt
Nyttiggørelsesoperationer (med undtagelse af energiudnyttelse)			
Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
2	01.3	Brugte olier	Farligt
3	06	Metalaffald	Ikke-farligt
4	06	Metalaffald	Farligt

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
5	07.1	Glasaffald	Ikke-farligt
6	07.2	Papir- og papaffald	Ikke-farligt
7	07.3	Gummi- og papaffald	Ikke-farligt
8	07.4	Plastaffald	Ikke-farligt
9	07.5	Træaffald	Ikke-farligt
10	07.6	Tekstilaffald	Ikke-farligt
11	07.6	Tekstilaffald	Farligt
12	09	Animalsk og vegetabilsk affald (undtagen animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter)	Ikke-farligt
13	09.11	Animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	Ikke-farligt
14	12	Mineralsk affald	Ikke-farligt
15	12	Mineralsk affald	Farligt
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Andet affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald + Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Kasseret udstyr + Blandet almindeligt affald + Almindeligt slam + Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald)	Ikke-farligt
17	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Andet affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald + Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Kasseret udstyr + Blandet almindeligt affald + Almindeligt slam + Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald)	Farligt

Bortskaffelse (på anden måde end ved forbrænding)

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01 + 02 + 03	Kemisk affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Ikke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemisk affald, undtagen brugt motorolie (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Farligt
3	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
4	01.3	Brugte olier	Farligt
5	09	Animalsk og vegetabilsk affald	Ikke-farligt
6	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
7	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
8	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
9	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
10	12	Mineralsk affald	Ikke-farligt
11	12	Mineralsk affald	Farligt

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Andet affald (Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Ikke-farligt
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Andet affald (Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Farligt

AFDELING 3

Undersøgelserdata

De undersøgelsesdata, for hvilke der udarbejdes statistikker over nyttiggørelses- og bortskaffelsesprocesser, jf. afdeling 8, punkt 2, fremgår af nedenstående tabel.

Nyttiggørelses- og bortskaffelsesanlæggenes antal og kapacitet pr. region	
Positionsnummer	Beskrivelse
1	Antal anlæg på NUTS 2-niveau
2	Kapacitet i enheder svarende til de enkelte processer, NUTS 2-niveau
Affald behandlet pr. nyttiggørelses- og bortskaffelsesanlæg, inklusive import	
3	Samlede behandlede affaldsmængder pr. processpecifik affaldskategori, jf. afdeling 2, med undtagelse af affald, der genanvendes på det anlæg, hvor det er dannet, NUTS 1-niveau

AFDELING 4

Anmeldelsesenhed

Den anmeldelsesenhed, der skal benyttes for alle affaldskategorier, er 1 000 tons (normalt) vådt affald. For affaldskategorierne »slam« bør der endvidere anføres et tal for tørstof.

AFDELING 5

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår er det andet kalenderår efter forordningens ikrafttræden.
2. Medlemsstaterne indberetter oplysninger hvert andet år efter det første referenceår for de anlæg, som der henvises til i afdeling 8, punkt 2.

AFDELING 6

Indberetning af resultater til Eurostat

Resultaterne indberettes senest 18 måneder efter udløbet af referenceåret.

AFDELING 7

Rapport om statistikkernes dækning og kvalitet

1. For de i afdeling 3 anførte undersøgelsesdata og for hver position blandt de i afdeling 8, punkt 2, anførte typer af processer anfører medlemsstaterne, hvor stor en procentdel af affaldsuniverset under den pågældende position der er dækket af de indsamlede oplysninger. Minimumskravet til dækningen fastlægges efter proceduren i denne forordnings artikel 7, stk. 2.

2. For de i afdeling 3, anførte undersøgelsesdata udarbejder medlemsstaterne en kvalitetsrapport, hvoraf det fremgår, hvor præcise de indsamlede oplysninger er.
3. Kommissionen inddrager dæknings- og kvalitetsrapporterne i den i denne forordnings artikel 8 i nævnte rapport.

AFDELING 8

Produktion af resultater

1. Resultaterne udarbejdes for hver position blandt de i afdeling 8, punkt 2, anførte typer af processer i overensstemmelse med afdeling 3.
2. Liste over nyttiggørelses- og bortskaffelsesprocesser; koderne henviser til koderne i bilagene til direktiv 75/442/EØF:

Positionsnummer	Kode	Typer af nyttiggørelses- og bortskaffelsesprocesser
Forbrænding		
1	R1	Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling
2	D10	Forbrænding på landjorden
Nyttiggørelsesoperationer (med undtagelse af energiudnyttelse)		
3	R2 +	Nyttiggørelse eller regenerering af opløsningsmidler
	R3 +	Genanvendelse eller nyttiggørelse af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)
	R4 +	Genanvendelse eller nyttiggørelse af metaller og metalforbindelser
	R5 +	Genanvendelse eller nyttiggørelse af andre uorganiske stoffer
	R6 +	Regenerering af syrer eller baser
	R7 +	Nyttiggørelse af produkter, der anvendes til opfangning af forurenende stoffer
	R8 +	Nyttiggørelse af produkter fra katalysatorer
	R9 +	Regenerering eller andre genanvendelser af olie
	R10 +	Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi
	R11	Anvendelse af affald hidrørende fra en af formerne i R1 til R10
Bortskaffelsesoperationer		
4	D1 +	Deponering på eller i jorden (f.eks. lossepladser osv.)
	D3 +	Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f.eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter osv.)
	D4 +	Deponering i overfladevand (f.eks. udledning af flydende affald eller slam i borer, småsøer eller laguner osv.)
	D5 +	Deponering på specielt indrettet losseplads (f.eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø osv.)
	D12	Permanent oplagring (f.eks. placering af beholdere i en mine osv.)
5	D2 +	Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden osv.)
	D6 +	Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning
	D7	Dumpning, herunder nedgravning i havbunden

3. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, der skal gennemføres på frivillig basis af medlemsstaterne. Pilotundersøgelserne skal have til formål at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger om omfanget af affald, der forbehandles, jf. bilag II.A og II.B i direktiv 75/442/EØF. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til gennemførelse af disse pilotundersøgelser. På grundlag af konklusionerne af pilotundersøgelserne vil Kommissionen vedtage de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i denne forordnings artikel 7, stk. 2.
4. De statistiske enheder er lokale enheder eller faglige enheder, jf. forordning (EØF) nr. 696/93, i henhold til hver enkelt medlemsstats statistiske system.

I den kvalitetsrapport, der skal udarbejdes i henhold til afdeling 7, skal der medtages en beskrivelse af, hvorledes den valgte statistiske enhed berører fordelingen af oplysninger på NACE Rev. 1-grupperne.

BILAG III

AFFALDSSTATISTIKNOMENKLATUR

Jf. bilag I, afdeling 2, punkt 1, og bilag II, afdeling 2 EWC-Stat Rev. 2 (hovedsagelig materialeorienteret affaldsstatistiknomenklatur)

- 01 Affald af kemiske forbindelser
 - 01.1 Brugte opløsningsmidler
 - 01.11 Halogenerede brugte opløsningsmidler
 - 1 Farligt
 - Halogenholdige vandige opløsningsmiddelblandinger
 - Chlorfluorcarboner
 - Affald fra affedtning, indeholdende opløsningsmidler, uden en flydende fase
 - Halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
 - Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
 - Andre halogenerede opløsningsmidler
 - Andre halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
 - Slam indeholdende halogenerede opløsningsmidler
 - Slam og fast affald indeholdende halogenerede opløsningsmidler
 - 01.12 Ikke-halogenerede brugte opløsningsmidler
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald fra opløsningsmiddelektion
 - 1 Farligt
 - Halogenfrie vandige opløsningsmiddelblandinger
 - Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
 - Andre opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
 - Slam indeholdende andre opløsningsmidler
 - Slam eller fast affald indeholdende andre opløsningsmidler
 - Slam eller fast affald uden halogenerede opløsningsmidler
 - Opløsningsmidler og organiske væsker uden halogenerede opløsningsmidler
 - Opløsningsmidler
 - Opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger uden halogenerede opløsningsmidler
 - 01.2 Syreholdigt, alkalisk og saltholdigt affald
 - 01.21 Syreholdigt affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Ikke-cyanidholdigt affald uden chrom
 - Syrer
 - 1 Farligt
 - Sure bejdsebade
 - Syrer, uspecificeret
 - Blegebade og blege-fixerbade
 - Ikke-cyanidholdigt affald indeholdende chrom

- Elektrolyt fra batterier og akkumulatorer
- Fixerbade
- Saltsyre
- Salpetersyre og salpetersyring
- Fosforsyre og fosforsyring
- Svovlsyre
- Svovlsyre og svovlsyring
- Andet affald, uspecificeret
- 01.22 Alkalisk affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Basisk affald
 - 1 Farligt
 - Baser, uspecificeret
 - Ammoniakvand
 - Calciumhydroxid
 - Cyanidholdigt (alkalisk) affald indeholdende andre tungmetaller end chrom
 - Cyanidholdigt (alkalisk) affald uden indhold af tungmetaller
 - Metalhydroxidslam og andet slam fra metalfældning
 - Natriumkarbonat
 - Opløsningsmiddelbaserede fremkalderbade
 - Cyanidholdigt affald
 - Andet affald, uspecificeret
 - Vandbaserede fremkalder- og aktivatorbade
 - Vandbaserede fremkalderbade til offsetplader
- 01.23 Saltopløsninger
 - 0 Ikke-farligt
 - Saltopløsninger indeholdende sulfater, sulfitter eller sulfider
 - Saltopløsninger indeholdende chlorider, fluorider og andre halogenider
 - Saltopløsninger indeholdende fosfater og beslægtede salte i fast form
 - Saltopløsninger indeholdende nitrater og beslægtede forbindelser
 - 1 Farligt
 - Affald fra elektrolytisk raffinering
- 01.24 Andet saltholdigt affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Boremudder og boreaffald indeholdende baryt
 - Karbonater
 - Boremudder og boreaffald indeholdende chlorid
 - Metaloxider
 - Fosfater og beslægtede salte i fast form

- Salte og opløsninger indeholdende organiske forbindelser
- Slam fra kobberbaserede hydrometallurgiske processer
- Salte i fast form indeholdende ammonium
- Salte i fast form indeholdende chlorider, fluorider og andre halogenholdige faste salte
- Salte i fast form indeholdende nitrider (metal-nitrogen-forbindelser)
- Salte i fast form indeholdende sulfater, sulfitter eller sulfider
- Affald indeholdende svovl
- Affald fra kalisalt- og stensaltforarbejdning
- Andet affald, uspecificeret
- 1 Farligt
 - Metalsalte
 - Andet affald
 - Fosfateringsbade
 - Saltslagge fra sekundær smeltning
 - Salte og opløsninger indeholdende cyanider
 - Slam fra zinkbaserede hydrometallurgiske processer (inkl. jarosit, goethit)
 - Affald fra behandling af saltslagge og sort slagge
 - Arsenholdigt affald
 - Kviksølvholdigt affald
 - Affald indeholdende andre tungmetaller
- 01.3 Brugte olier
- 01.31 Brugt motorolie
 - 1 Farligt
 - Chlorerede motor-, gear- og smøreolier
 - Ikke-chlorerede motor-, gear- og smøreolier
 - Andre motor-, gear- og smøreolier
 - 01.32 Andre brugte olier
- 0 Ikke-farligt
 - Boremudder og boreaffald indeholdende olie
 - Slam fra afsaltning
 - Slam fra vedligeholdelse af anlæg og udstyr
 - Slam fra tilslibning, honing og slibning
 - Polereslam
 - Andet affald, uspecificeret
- 1 Farligt
 - Surt alkylslam
 - Bremsevæsker
 - Chlorerede emulsioner
 - Hydraulikolier kun indeholdende mineralolie

- Hydraulikolier indeholdende PCB el. PCT
- Isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker indeholdende PCB eller PCT
- Slam fra spåntagende processer
- Mineraloliebaserede isolations- og varmetransmissionsolier
- Ikke-chlorerede emulsioner
- Ikke-chlorerede hydraulikolier (ikke emulsioner)
- Ikke-chlorerede isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker
- Andet olieaffald, uspecificeret
- Andre chlorerede hydraulikolier (ikke emulsioner)
- Andre chlorerede isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker
- Andre hydraulikolier
- Brugt voks og fedt
- Syntetiske isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker
- Syntetiske skæreolier
- Bundslam fra tanke
- Brugte halogenholdige skæreolie-emulsioner
- Brugte halogenfrie skæreolie-emulsioner
- Brugte halogenholdige skæreolier (ikke emulsioner)
- Brugte halogenfrie skæreolier (ikke emulsioner)
- 01.4 Brugte kemiske katalysatorer
- 01.41 Brugte kemiske katalysatorer
- 0 Ikke-farligt
 - Andre brugte katalysatorer
 - Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller
 - Brugte katalysatorer, f.eks. fra NO_x-fjernelse
 - Brugte katalysatorer, f.eks. fra NO_x-fjernelse
- 02 Kemikalieaffald
- 02.1 Kemikalier, der ikke overholder specifikationerne
- 02.11 Affald indeholdende landbrugskemikalier
- 1 Farligt
 - Affald indeholdende landbrugskemikalier
 - Uorganiske pesticider, biocider og træbeskyttelsesmidler
 - Pesticider
- 02.12 Medicinrester
 - 0 Ikke-farligt
 - Kasserede kemikalier og medicin
 - Medicinrester
 - 02.13 Maling, fernis, trykfarver og klæbestoffer
 - 0 Ikke-farligt
 - Vandigt flydende affald indeholdende trykfarver

Vandigt flydende affald indeholdende klæbestoffer og fugemasser

Vandigt slam indeholdende klæbestoffer og fugemasser

Vandigt slam indeholdende trykfarver

Vandigt slam indeholdende maling eller fernis

Vandige opslæmninger indeholdende maling eller fernis

Tørret trykfarve

Farvestoffer og pigmenter

Tørrede klæbestoffer og fugemasser

Tørret maling og fernis

Pulvermaling

Affald fra pulverbelægningsmaterialer

Affald fra fjernelse af maling eller fernis

Affald fra vandbaserede trykfarver

Affald fra vandbaserede malinger og ferniser

Kasseret toner (inkl. kassette)

Affald fra vandbaserede klæbestoffer og fugemasser

Andet affald, uspecificeret

1 Farligt

Klæbestof- og fugemasseslam indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Klæbestof- og fugemasseslam uden halogenerede opløsningsmidler

Trykfarveslam indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Trykfarveslam uden halogenerede opløsningsmidler

Maling, trykfarver, klæbestoffer og harpikser

Slam fra fjernelse af maling og fernis indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Slam fra fjernelse af maling og fernis uden halogenerede opløsningsmidler

Klæbestof- og fugemasseaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Klæbestof- og fugemasseaffald uden halogenerede opløsningsmidler

Trykfarveaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Trykfarveaffald uden halogenerede opløsningsmidler

Maling- og fernisaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler

Maling- og fernisaffald uden halogenerede opløsningsmidler

02.14 Andet kemikalieaffald

0 Ikke-farligt

Aerosoler

Blegemiddelslam fra hypochlorit- og chlorprocesser

Blegemiddelslam fra andre blegeprocesser

Detergenter

Industrigasser i trykflasker, LPG-beholdere og industrielle aerosolbeholdere (inkl. haloner)

Fotografisk film og papir indeholdende sølv eller sølvforbindelser

Affald fra kemisk behandling

- Affald fra kemiske processer, hvori kvælstof indgår, samt affald fra fremstilling af kunstgødning
- Affald fra konserveringsmidler
- Affald fra produktion af silicium og siliciumderivater
- Andet affald, uspecificeret
- 1 Farligt
 - Ikke-halogenerede organiske træbeskyttelsesmidler
 - Træbeskyttelsesmidler indeholdende organiske chlorforbindelser
 - Træbeskyttelsesmidler indeholdende organiske metalforbindelser
 - Uorganiske træbeskyttelsesmidler
 - Kviksølvholdigt slam
 - Kasserede kemikalier
 - Fotokemikalier
- 02.2 Ubrugte eksplosive stoffer
- 02.21 Kasserede eksplosive stoffer og pyrotekniske produkter
 - 1 Farligt
 - Kasseret fyrværkeri
 - Andre kasserede eksplosive stoffer
 - 02.22 Kasseret ammunition
 - 1 Farligt
 - Kasseret ammunition
- 02.3 Blandet kemikalieaffald
- 02.31 Små mængder blandet kemisk affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Andet affald indeholdende uorganiske kemikalier, f.eks. uspecificerede laboratoriekemikalier, brandslukningspulver
 - Andet affald indeholdende organiske kemikalier, f.eks. uspecificerede laboratoriekemikalier
 - 02.32 Andet kemisk affald, blandet
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald blandet med henblik på slutdeponering
 - 02.33 Emballage forurenet af farlige stoffer
- 03 Andet kemisk affald
- 03.01 Kemikaliebundfald og -rester
- 03.11 Tjære- og kulstofholdigt affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Asfalt
 - Andet affald, uspecificeret
 - Carbon black
 - Anodeaffald
 - Affald fra fremstilling af anoder til vandige elektrolytiske processer

- 1 Farligt
 - Svovlsur tjære
 - Andre former for tjære
 - Tjære og andet affald indeholdende kulstof fra anodefremstilling
- 03.12 Olie/vandemulsionsslam
 - 1 Farligt
 - Bundolie fra sejlads på indre vandveje
 - Affald fra modtageanlæg for bundolie
 - Afsaltnings slam eller -emulsioner
 - Slam fra olieudskillere
 - Slam fra olieseparatorer
 - Fast affald fra olieseparatorer
 - Andre emulsioner
 - Affald fra rengøring af marine transporttanke indeholdende kemikalier
 - Affald fra rengøring af jernbane- og vejtransporttanke indeholdende kemikalier
 - Affald fra rengøring af lagertanke indeholdende kemikalier
- 03.13 Kemiske reaktionsrester
 - 0 Ikke-farligt
 - Bundfald og grønludslam (fra behandling af sortlud)
 - Garvelud indeholdende chrom
 - Garvelud uden chrom
 - Andet affald, uspecificeret
 - 1 Farligt
 - Vaskevand og vandig moderlud
 - Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
 - Ikke-forglasset fast fase
 - Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
- 03.14 Brugte filtrerings- og absorberingsmaterialer
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra karbonatfjernelse
 - Brugt aktivt kul
 - Mættede eller brugte ionbytterharpikser
 - Opløsninger og slam fra regenerering af ionbyttere
 - 1 Farligt
 - Aktivt kul fra chlorproduktion
 - Filterkage fra røggasrensning
 - Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
 - Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
 - Mættede eller brugte ionbytterharpikser
 - Opløsninger og slam fra regenerering af ionbyttere

- Brugt aktivt kul
- Brugt filterjord
- 03.2 Industrielt spildevandsslam
- 03.21 Slam fra industriprocesser og spildevandsbehandling
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra anaerob behandling af animalsk og vegetabilsk affald
 - Slam fra anaerob behandling af husholdningsaffald og lignende affald
 - Slam fra afsværtning af genbrugspapir
 - Perkolat fra lossepladser
 - Slam indeholdende chrom
 - Slam uden chrom
 - Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
 - Slam, uspecificeret
 - Andet affald, uspecificeret
 - 03.22 Slam indeholdende kulbrinter
 - 0 Ikke-farligt
 - Andet affald, uspecificeret
 - 1 Farligt
 - Vandigt flydende affald fra olieregenerering
 - Vandigt vaskevand
 - Affald fra dampaffedtning
 - Olieholdigt affald fra rensning af lastrum ved søtransport
 - Olieholdigt affald fra rensning af lastrum ved jernbane- og vejtransport
 - Olieholdigt affald fra rensning af lagertanke
 - Fedt og olieblanding fra olieoperationer
- 04 Radioaktivt affald
 - 04.1 Nukleart affald
 - 04.11 Nukleart affald
 - 04.2 Brugte ioniserende kilder
 - 04.21 Brugte ioniserende kilder
 - 04.3 Udstyr og produkter, der er radioaktivt forurenede
 - 04.31 Udstyr og produkter, der er radioaktivt forurenede
 - 04.4 Jord, der er radioaktivt forurenede
 - 04.41 Jord, der er radioaktivt forurenede
- 05 Affald fra lægepraksis og biologisk affald
 - 05.1 Smittefarligt affald fra lægepraksis
 - 05.11 Smittefarligt affald fra lægepraksis
 - 0 Ikke-farligt
 - Kropsdele og organer (herunder blodposer og stabiliseret blod)

- 1 Farligt
 - Andet affald, hvis indsamling og bortskaffelse er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare
- 05.12 Smittefarligt affald fra dyrlægepraksis
 - 0 Ikke-farligt
 - Skarpe og spidse genstande
 - 05.2 Ikke-smittefarligt affald fra lægepraksis
 - 05.21 Ikke-smittefarligt affald fra lægepraksis
 - 05.22 Ikke-smittefarligt affald fra dyrlægepraksis
 - 05.3 Genteknologiaffald
 - 05.31 Genteknologiaffald
- 1 Farligt
 - Andet affald, hvis indsamling og bortskaffelse er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare
- 06 Metalaffald
 - 06.1 Jernholdigt metalaffald og skrot
 - 06.11 Jernholdigt metalaffald og skrot
 - 0 Ikke-farligt
 - Kasserede forme
 - Filspåner og drejespåner af jern
 - Andre jernpartikler
 - Jern og stål
 - Jernholdigt materiale fjernet fra bundaske
 - 06.2 Ikke-jernholdigt metalaffald og skrot
 - 06.21 Ædelmetalaffald
 - 1 Farligt
 - Sølvholdigt affald fra behandling af fotografisk affald på produktionsstedet
 - 06.22 Aluminiumsemballageaffald
 - 06.23 Andet aluminiumsaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Aluminium
 - 06.24 Kobberaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Kobber, bronze, messing
 - Kabler
 - 06.25 Blyaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Bly
 - 06.26 Andet metalaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Filspåner og drejespåner af ikke-jernmetal

- Andre ikke-jernmetalpartikler
 - Zink
 - Tin
- 06.3 Blandet metalaffald
- 06.31 Blandet metalemballage
 - 0 Ikke-farligt
 - Metal
 - Småt metal (dåser mv.)
 - Andet metal
- 06.32 Andet blandet metalaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Andet affald, uspecificeret
 - Blandet metal
- 07 Ikke-metalholdigt affald
- 07.1 Glasaffald
- 07.11 Glasemballage
 - 0 Ikke-farligt
 - Glas
- 07.12 Andet glasaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Affaldsglas
 - Glas
- 07.2 Papir- og papaffald
- 07.21 Papir- og papemballageaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Papir og pap
- 07.22 Blandet emballagepapaffald
- 07.23 Andet papir- og papaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Fiber- og papirslam
 - Andet affald, uspecificeret
 - Papir og pap
- 07.3 Gummiaffald
- 07.31 Brugte dæk
 - 0 Ikke-farligt
 - Brugte dæk
- 07.32 Andet gummiaffald
- 07.4 Plastaffald
- 07.41 Plastemballageaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Plast

- 07.42 Andet plastaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Plastaffald (undtagen emballager)
 - Plastpartikler
 - Affald fra den plastforarbejdende industri
 - Plast
 - Småt plast
 - Andet plast
- 07.5 Træaffald
- 07.51 Træemballageaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Træ
- 07.52 Savsmuld og spåner
 - 0 Ikke-farligt
 - Savsmuld
 - Savsmuld Spåner, afskåret materiale, ødelagt tømmer/spånplader/finer
- 07.53 Andet træaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Bark- og korkaffald
 - Bark
 - Træ
- 07.6 Tekstilaffald
- 07.61 Brugt tøj
- 07.62 Blandet tekstilaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Absorptionsmidler, filtmaterialer, aftørningsklude og beskyttelsesdragter
 - Tøj
 - Ikke-halogeneret affald fra sletning og efterbehandling
 - Tekstiler
 - Affald fra kompositmaterialer (imprægnerede tekstiler, elastomerer, plastomerer)
 - Affald fra forarbejdede blandede tekstilfibre
 - Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af animalsk oprindelse
 - Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig baseret på kunstige eller syntetiske materialer
 - Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af vegetabilsk oprindelse
 - Affald fra uforarbejdede blandede tekstilfibre før spinning og vævning
 - Affald fra uforarbejdede tekstilfibre og andre naturfibre, hovedsagelig af vegetabilsk oprindelse
 - Affald fra uforarbejdede tekstilfibre, hovedsagelig baseret på kunstige eller syntetiske materialer
 - Affald fra uforarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af animalsk oprindelse
 - 1 Farligt
 - Halogeneret affald fra sletning og efterbehandling

- 07.63 Læderaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Garvet læder (afskrab, fraskåret materiale, polerstøv) indeholdende chrom
 - Affald fra beredning og efterbehandling
 - Andet affald, uspecificeret
- 08 Kasseret udstyr
- 08.1 Kasserede biler
- 08.11 Kasserede personbiler
 - 0 Ikke-farligt
 - Udtjente biler
- 08.12 Andre kasserede køretøjer
 - 0 Ikke-farligt
 - Kasserede køretøjer
- 08.2 Kasseret elektrisk og elektronisk udstyr
- 08.21 Kasseret større husholdningsudstyr
- 08.22 Kasseret mindre husholdningsudstyr
- 08.23 Andet kasseret elektrisk og elektronisk udstyr
 - 0 Ikke-farligt
 - Engangskameraer med batterier
 - Engangskameraer uden batterier
 - Andet kasseret elektronisk udstyr (f.eks. trykte kredsløb)
 - Elektronisk udstyr (f.eks. trykte kredsløb)
- 08.3 Voluminøst husholdningsudstyr
- 08.31 Voluminøst husholdningsudstyr
- 08.4 Kasserede dele af maskiner og udstyr
- 08.41 Batterier og akkumulatorer
 - 0 Ikke-farligt
 - Alkaliske batterier
 - Andre batterier og akkumulatorer
 - Batterier
 - 1 Farligt
 - Transformatorer og kondensatorer indeholdende PCB el. PCT
 - Blyakkumulatorer
 - Ni-Cd batterier
 - Kviksølv tørcelebatterier
- 08.42 Brugt katalysatorudstyr
 - 0 Ikke-farligt
 - Afmonterede bilkatalysatorer indeholdende ædle metaller
 - Andre afmonterede bilkatalysatorer

- 08.43 Andre kasserede dele af maskiner og udstyr
 - 0 Ikke-farligt
 - Andet affald, uspecificeret
 - Udstyr indeholdende chlorfluorcarboner
 - Andet kasseret udstyr
 - Udstyr indeholdende chlorfluorcarboner
 - 1 Farligt
 - Lysstofrør og andet kviksølvholdigt affald
- 09 Animalsk og vegetabilsk affald
- 09.1 Affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter
- 09.11 Animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter
 - 0 Ikke-farligt
 - Animalske vævsdele
 - Slam fra vask og rengøring
 - Affald fra skavning og spaltning med kalk
 - Affald fra kalkbehandling
 - Organiske materialer fra naturlige produkter (som fedt, voks)
 - 09.12 Vegetabilsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra vask og rengøring
 - Vegetabilske vævsdele
 - Slam fra vask, rengøring, skrælning, centrifugering og separering
 - Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning
 - Andet affald, uspecificeret
 - Affald fra vask, rengøring og mekanisk sønderdeling af råstoffer
 - Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
 - 09.13 Blandet affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter
 - 0 Ikke-farligt
 - Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning
 - Olie og fedt
 - Organisk komposterbart køkkenaffald (inkl. fritureolie samt køkkenaffald fra kantiner og restauranter)
 - Andet affald, uspecificeret
 - 09.2 Grønt affald
 - 09.21 Grønt affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald fra skovbrug
 - Komposterbart affald

- 09.3 Animalsk fæces, urin og gødning
- 09.31 Husdyrgødning
 - 0 Ikke-farligt
 - Animalsk fæces, urin og gødning (indbefattet tilsmudset halm), flydende affald opsamlet separat og behandlet uden for produktionsstedet
- 10 Blandet almindeligt affald
- 10.1 Husholdningsaffald og lignende affald
- 10.11 Husholdningsaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Blandet husholdningsaffald
- 10.12 Affald fra gadefejning
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald fra markedspladser
 - Affald fra gadefejning
- 10.2 Blandede og udifferentierede materialer
- 10.21 Blandet emballage
 - 0 Ikke-farligt
 - Blandet
- 10.22 Andet blandet og udifferentieret affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Vandigt flydende affald fra forglaset hærdningsaffald
 - Blandet emballage
 - Uorganiske partier, der ikke opfylder specifikationerne
 - Organiske partier, der ikke opfylder specifikationerne
 - Andet uorganisk affald med metal, uspecificeret
 - Fotografisk film og papir uden sølv eller sølvforbindelser
 - Fast affald fra skibsladninger
 - Brugt sand fra sandblæsning
 - Andet affald, uspecificeret
 - Affald, hvis indsamling og bortskaffelse ikke er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare
 - Affald, hvis indsamling og bortskaffelse ikke er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare (f.eks. forbindinger, gipsbandager, linned, engangsbeklædning, bleer)
 - Svejseaffald
- 10.3 Sorteringsaffald
- 10.31 Fragmenteringsaffald fra biler
 - 0 Ikke-farligt
 - Let fraktion fra bilfragmentering
- 10.32 Andet sorteringsaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Kasserede materialer fra papir- og papgenvinding

- Affald fra bilfragmentering
- Ikke-komposteret fraktion af husholdningsaffald og lignende affald
- Ikke-komposteret fraktion af animalsk og vegetabilsk affald
- Kompost, som ikke overholder specifikationerne
- Andet affald, uspecificeret
- Ristegods
- 11 Almindeligt slam
- 11.1 Slam fra spildevandsrensingsanlæg
- 11.11 Slam fra behandling af spildevand fra kloakker
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra behandling af byspildevand
- 11.12 Bionedbrydeligt slam fra behandling af andet spildevand
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
 - Affald fra køletårne
 - Andet affald, uspecificeret
 - Slam fra behandling af industrispildevand
 - Andet affald, uspecificeret
- 11.2 Slam fra anlæg til rensning af drikkevand og vand til industrielt brug
- 11.21 Slam fra anlæg til rensning af drikkevand og vand til industrielt brug
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra kedelfødevand
 - Slam fra klaring af drikkevand
 - Andet affald, uspecificeret
- 11.3 Ikke-forurenet klapmateriale
- 11.31 Ikke-forurenet klapmateriale
 - 0 Ikke-farligt
 - Klapmateriale
- 11.4 Indhold fra kloakker
- 11.41 Indhold fra kloakker
 - 0 Ikke-farligt
 - Slam fra septiktanke
- 12 Mineralsk affald
- 12.1 Bygnings- og nedrivningsaffald
- 12.11 Beton-, murstens- og gipsaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Andet affald, uspecificeret
 - Affald fra andre cementbaserede kompositmaterialer
 - Beton

- Mursten
- Gipsbaserede byggematerialer
- 12.12 Hydrocarboniseret vejbelægningsmateriale
 - 0 Ikke-farligt
 - Asfalt med indhold af tjære
 - Asfalt uden indehold af tjære
 - Tjære og tjæreprodukter
 - 1 Farligt
 - Isolationsmateriale indeholdende asbest
- 12.13 Blandet bygningsaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Andre isolationsmaterialer
 - Blandet bygnings- og nedrivningsaffald
- 12.2 Asbestaffald
- 12.21 Asbestaffald
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald fra fremstilling af asbestcement
 - Kasseret udstyr indeholdende fri asbest
 - Affald fra den asbestforarbejdende industri
 - Asbestbaserede byggematerialer
 - 1 Farligt
 - Asbestholdigt affald fra elektrolyse
- 12.3 Affald af naturligt forekommende mineraler
- 12.31 Affald af naturligt forekommende mineraler
 - 0 Ikke-farligt
 - Vandigt slam indeholdende keramiske materialer
 - Støv- og partikelholdigt affald
 - Ferskvandsboremudder og boreaffald
 - Andet ikke-komposterbart affald
 - Rødt slam fra aluminiumoxidproduktion
 - Jord og sten
 - Jord fra rengøring og vask af roer
 - Fast affald fra primær filtrering eller behandling på rist
 - Fast og flydende mineaffald
 - Affald fra brydning af metalholdige mineraler
 - Affald fra brydning af ikke-metalholdige mineraler
 - Affald fra hugning og savning af sten
 - Affald fra oparbejdning af metalholdige mineraler
 - Affald fra oparbejdning af ikke-metalholdige mineraler

- Affald fra vask og rensning af mineraler
- Kasseret grus og neddelte klippemateriale
- Affald af råvareblandinger før termisk behandling
- Kasseret sand og ler
- Affald fra sandfang
- Andet affald, uspecificeret
- 12.4 Affald hidrørende fra forbrænding
- 12.41 Affald fra røggasrensning
 - 0 Ikke-farligt
 - Calciumbaseret reaktionsaffald i slamform fra røggasafsvovling
 - Calciumbaseret reaktionsaffald i fast form fra røggasafsvovling
 - Støv fra røggasrensning
 - Andet slam fra røggasrensning
 - Andet fast affald fra røggasrensning
 - Slam fra røggasrensning
 - Fast affald fra røggasrensning
 - 1 Farligt
 - Vandigt flydende affald fra røggasrensning samt andet vandigt flydende affald
 - Støv fra røggasrensning
 - Flyveaske og andet affald fra røggasrensning
 - Slam fra røggasrensning
 - Fast affald fra røggasrensning
- 12.42 Slagger og aske fra termisk behandling og forbrænding
 - 0 Ikke-farligt
 - Vandigt slam fra kedelrensning
 - Bundaske
 - Bundaske og slagge
 - Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
 - Ovnstøv
 - Ovnslagge
 - Andet partikelformet materiale og støv
 - Andet partikelformet materiale og støv (herunder fra kuglemøller)
 - Andet slam
 - Flyveaske stammende fra tørv
 - Fosforslagge
 - Affald fra pyrolyse
 - Slagge (1. og 2. smeltning)
 - Fast affald fra røggasrensning
 - Ubehandlet slagge

- Affald fra slaggebehandling
- Andet affald, uspecificeret
- 1 Farligt
 - Sort slagge fra sekundær smeltning
 - Kedelstøv
 - Calciumarsenat
 - Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
 - Flyveaske
 - Flyveaske stammende fra olie
 - Andet partikelformet materiale og støv
 - Slagge fra primær smeltning/hvid slagge
 - Afskummet materiale
 - Slagge (1. og 2. smeltning)
- 12.5 Diverse mineralsk affald
- 12.51 Affald af kunstige mineraler
 - 0 Ikke-farligt
 - Aluminiumoxidstøv
 - Vandige opløsninger indeholdende keramiske materialer
 - Gips fra fremstilling af titandioxid
 - Calciumcarbonat, der ikke opfylder specifikationer
 - Andet partikelformet materiale og støv
 - Fosfatgips
 - Tegl og keramik
 - Affald fra brænding og læskning af kalk
 - Affaldsglasbaserede fibermaterialer
 - Affald fra spritdestillation
 - Andet affald, uspecificeret
 - 12.52 Affald af ildfaste materialer
 - 0 Ikke-farligt
 - Ubenyttede støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler
 - Brugte støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler
 - Ovnstøv
 - Brugte foringer og ildfaste materialer
 - Brugte kulstofstrimler og ildfaste materialer fra elektrolyse
 - Andet affald, uspecificeret
 - 1 Farligt
 - Brugte beholderbeklædninger
 - Brugt aktivt kul fra røggasrensning

-
- 12.6 Forurenet jord og forurenet klapmateriale
 - 12.61 Forurenet jord og murbrokker
 - 1 Farligt
 - Oliespild
 - 12.62 Forurenet klapmateriale
 - 13 Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald
 - 13.1 Solidificeret eller stabiliseret affald
 - 13.11 Solidificeret eller stabiliseret affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Affald stabiliseret/solidificeret med hydrauliske bindemidler
 - Affald stabiliseret/solidificeret med organiske bindemidler
 - Affald stabiliseret ved biologisk behandling
 - 13.2 Forglasset affald
 - 13.21 Forglasset affald
 - 0 Ikke-farligt
 - Forglasset affald
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 28. januar 1999 Rådet et forslag til Rådets forordning om affaldsstatistik ⁽¹⁾.
2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 22. september 1999 ⁽²⁾.
3. Kommissionen ændrede derefter sit forslag og fremsendte den 9. marts 2001 et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om affaldsstatistik ⁽³⁾. Dette forslag bygger på traktatens artikel 285.
4. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse den 4. september 2001.
5. Den 11. december 2001 forelagde Kommissionen et ændret forslag, hvori de fleste af Europa-Parlamentets ændringer var indarbejdet.
6. Den 15. april 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Forslaget har til formål at fastsætte regler for udarbejdelse af EF-statistikker, som giver mulighed for at følge, hvorledes affaldspolitikken bliver gennemført. Medlemsstaterne skal inden for den således fastlagte ramme regelmæssigt indsende oplysninger om affaldsdannelse, genvinding og bortskaffelse af affald.

III. GENNEMGANG AF DEN FÆLLES HOLDNING

A. GENERELLE BEMÆRKNINGER

For at kunne udarbejde statistikker er det bydende nødvendigt at have et logisk klassifikationssystem, som bygger på praksis mht. håndtering, men uden uklarheder (f.eks. uden overlappning), som er videnskabeligt velfunderet og hviler på fælles entydige definitioner. Sådanne forudsætninger mangler endnu på visse områder, såsom affald fra landbrug og fiskeri samt import og eksport af affald. I den fælles holdning slås der til lyd for, at der foretages pilotundersøgelser til at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger og evaluere omkostninger og fordele ved at indsamle oplysninger, samt vurdere den byrde, der pålægges erhvervslivet, med henblik på at tage stilling til, om disse områder skal medtages i forordningens anvendelsesområde.

Der må tilstræbes en rimelig ligevægt mellem relevante statistikker, som effektivt tjener det ønskede formål, og den arbejdsbyrde og de omkostninger, som pålægges virksomhederne og det offentlige. I den fælles holdning prioriteres statistikker af høj kvalitet udarbejdet med regelmæssige mellemrum frem for statistikker, der udarbejdes med for stor hyppighed og for mange detaljer. Oplysningerne skal dog frembringes med så korte mellemrum, at der hurtigt kan foreligge statistiske serier. Desuden kan informationssystemet optimeres gennem en samordning med andre internationale behov. På baggrund heraf er der i den fælles holdning fastsat en indberetningshyppighed på to år for samtlige EF-affaldsstatistikker.

Det er absolut nødvendigt at fastsætte mindstenormer for kvalitet for at sikre, at de data, som medlemsstaterne indsender, kan sammenlignes. Medlemsstaterne kan dog frit vælge statistisk metode, uden at det berører sammenligneligheden. Medlemsstaterne skal have denne valgfrihed i medfør af nærhedsprincippet; den giver mulighed for at tilpasse metoderne til de forskellige økonomiske strukturer og tekniske vilkår i medlemsstaterne og derved opnå en bedre samlet kvalitet med færre omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 87 af 29.3.1999, s. 22.

⁽²⁾ EFT C 329 af 17.11.1999, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 202.

De tekniske enkeltheder fremgår ikke af retsakterne; de skal fastsættes under anvendelse af udvalgsproceduren.

B. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

1. Rådets holdning til Europa-Parlamentets ændringer

1.1. Rådet har indarbejdet *ændring 1, 5 og 25* i den fælles holdning.

1.2. Rådet har, mht. princippet eller delvis, medtaget følgende ændringer:

Ændring 2 og 11 (betragtning 7 og artikel 4):

Rådet kan ikke acceptere, at overgangsperioden udgår fuldstændig, fordi medlemsstaterne skal have tid til at tilpasse deres nationale statistiske systemer til kravene i den forordning, der skal vedtages. Selv om arbejdet med dette forslag har stået på i nogen tid, er det ikke tilstrækkelig begrundelse for at udelade overgangsperioden, for det er først når teksten er vedtaget — og dens indhold ligger fast — at de enkelte medlemsstater helt kan have tillid til, at de kan begynde af gennemføre de tilpasninger, der er nødvendige for at iværksætte forordningen.

For at imødekomme Europa-Parlamentets ønsker har Rådet dog:

- begrænset overgangsperiodens anvendelsesområde til de aktiviteter, der kræver væsentlige tilpasninger,
- understreget, at det er medlemsstaterne enkeltvis, der skal anmode om undtagelser på grundlag af medlemsstatens særlige vanskeligheder, som vil blive behandlet inden for rammerne af udvalgsproceduren.

Ændring 3 og 12 (artikel 1 og 5):

Rådet erkender, at der er et politisk behov for at indsamle oplysninger om import og eksport af affald. Der skal dog gennemføres en række forberedelser for at løse visse tekniske problemer (navnlig udarbejdelse af en fælles metode og fælles definitioner), inden disse områder indarbejdes i forordningen.

Rådet har dog ændret stk. 4 og 5 i artikel 5 for bedre at kunne sikre, at de statistiske oplysninger om import og eksport af affald indsamles snarest muligt.

Ændring 4 (artikel 1, stk. 4):

Rådet deler Europa-Parlamentets opfattelse. Det har dog lagt sig fast på en anden affattelse, idet der i en lovtæst ikke kan henvises til en tekst, som ikke længere er gældende (beslutning 94/3/EF). Der er lagt vægt på den hovedsagelig materialeorienterede statistiknomenklatur. Det pointeres desuden, at bilag III skal tilpasses inden for rammerne af udvalgsproceduren af hensyn til Kommissionens beslutning 2000/532/EF, som er trådt i stedet for beslutning 94/3/EF (det nye stk. 5 i den fælles holdning).

Denne nye affattelse indebærer følgende ændringer af hensyn til sammenhængen i teksten:

- Bilag II, afdeling 2: punkt 1 og 2 udgår;
- Bilag III:
 - titlen ændres

- koderne foran overskrifterne udgår (da de ikke længere er aktuelle), hvilket medfører en rent redaktionel ændring i overskrifterne (nogle overskrifter optræder flere gange med forskellige koder; når koderne udgår, giver det ikke længere mening at gentage overskrifterne).

Ændring 6, 7 og 8 (artikel 3, stk. 1):

Rådet har bibeholdt de redaktionelle præciseringer, som Europa-Parlamentet havde indsat i første afsnit.

Til gengæld kan Rådet ikke acceptere en ensartet indsamlingsmetode. Affaldshåndtering er ikke organiseret efter de samme strukturer i alle medlemsstaterne. I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det op til hver enkelt medlemsstat at tilpasse indsamlingsmetoden til den givne sammenhæng. Det er ikke nødvendigt at have en ensartet indsamlingsmetode, det vil være upraktisk og medføre større omkostninger med en dårligere kvalitet. Indsamlingsmetoden af oplysninger og resultaterne heraf skal bygge på mindstenormer for kvalitet, men medlemsstaterne skal frit kunne vælge, hvordan de vil opfylde disse normer.

Ændring 10 (artikel 3, stk. 3):

Rådet accepterer Europa-Parlamentets ønske om at lade noget af teksten udgå. De økonomiske strukturer og tekniske vilkår i en medlemsstat kan dog indebære, at der er visse oplysninger, som medlemsstaten ikke er i stand til at meddele. Rådet er imidlertid af den opfattelse, at det ikke må få en negativ indflydelse på kvaliteten af de indsendte oplysninger (f.eks. kan kravet om udarbejdelse af samlede resultater ikke fraviges), og at hvert enkelt tilfælde skal behandles og afgøres under anvendelse af udvalgsproceduren. Rådet flytter derfor den pågældende tekst til artikel 6, litra c), hvor den får en mere restriktiv affattelse.

Ændring 13 (artikel 7, stk. 1):

Ændringen kan ikke accepteres i den foreliggende form, da det er i modstrid med afgørelse 1999/468/EF at udpege et eller flere udvalg til at bistå Kommissionen med henblik på vedtagelsen af en og samme foranstaltning. Da den foreliggende tekst er en lovtekst vedrørende statistik, skal Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 322/97. I betragtning af Europa-Parlamentets ønske om at fremme samarbejdet mellem statistikere og teknikere er artikel 7, stk. 4, dog blevet ændret for at styrke Udvalget for Tilpasning til den Videnskabelige og Tekniske udvikling af EF-lovgivningen i dets rådgivende rolle.

Ændring 14 (artikel 8, stk. 2):

Rådet deler Europa-Parlamentets opfattelse, at forslagene om ophævelse af indberetninger, der overlapper hinanden skal forelægges snarest muligt. Udtrykket »hvor det er relevant« udgår som følge af Europa-Parlamentets ændring. Det forekommer dog ikke realistisk at forvente en rapport inden for et år. En revision af rapporteringsforpligtelserne indgår også i aktionerne i forslaget om sjette miljøhandlingsprogram, som i øjeblikket behandles i Europa-Parlamentet og Rådet; de planlagte revisioner inden for dette program og det foreliggende forslag skal foretages parallelt. To år forekommer at være en rimelig frist.

Ændring 15 og 20 (bilag I, afdeling 1, og bilag I, afdeling 8, underpunkt 1.1):

Rådet accepterer at unklade at udelukke hovedgruppe 12 i NACE Rev. 1.

For så vidt angår affald fra landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri deler Rådet Europa-Parlamentets opfattelse, at disse erhverv er affaldskilder, som man ikke kan se bort fra, og at det er nødvendigt med en politik for håndtering heraf. Rådet mener, at der skal foretages pilotundersøgelser til at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger og evaluere omkostninger og fordele ved at indsamle oplysninger, samt vurdere den byrde, der pålægges erhvervslivet. Rådet har indsat et nyt punkt 2 herom i bilag I, afdeling 1.

Ændring 16, 22 og 23 (bilag I, afdeling 2, materialeliste, positionsnummer 31 og 32 (nyt); bilag II, afdeling 2, tabel vedrørende »nyttiggørelse«, positionsnummer 12 og 13 (nyt); bilag II, afdeling 2, tabel vedrørende »bortskaffelse«, positionsnummer 5:

Rådet accepterer idéen i Europa-Parlamentets ændring — som går ud på at adskille animalsk affald fra vegetabilsk affald — for så vidt angår bilag I og tabellen vedrørende nyttiggørelse i bilag II, men har ændret affattelsen af hensyn til den terminologi, der anvendes i bilag III. Rådet kan ikke acceptere ændringen i tabellen vedrørende bortskaffelse i bilag II, fordi den ikke er praktisk anvendelig ved deponeringsanlæg eller fører til for høje og ubegrundede omkostninger i en sådan situation.

Ændring 18 og 24 (bilag I, afdeling 5, og bilag II, afdeling 5):

Rådet finder det vigtigere at sørge for at indsamle oplysninger af god kvalitet end at øge hyppigheden. Der er ingen grund til at foretage en undersøgelse om året på et område, hvor der kun er få ændringer fra år til år, i betragtning af de ekstra omkostninger, det vil medføre for samfundet og for virksomhederne. For at imødekomme Europa-Parlamentets ønske og bevare tekstens sammenhæng har Rådet dog fastsat indberetningshyppigheden for statistiske oplysninger til to år i de to bilag.

Ændring 26 (bilag II, afdeling 8, tabel vedrørende »nyttiggørelse«):

Rådet accepterer ændringen med en præcision af den nye titel (nyttiggørelsesoperationer »med undtagelse af energiudnyttelse«); anvendelsen af udtrykket »nyttiggørelse« uden yderligere præcisering vil kunne skabe forvirring, da det også dækker forbrænding med energigenvinding (som allerede er omfattet af de foregående positionsnumre vedrørende »forbrænding«). Af hensyn til sammenhængen i hele teksten er der foretaget den samme præcisering i bilag II, afdeling 2. Rådet bibeholder »+«-tegnene for at pointere, at de oplysninger, der skal indberettes, svarer til de samlede oplysninger for positionsnummer 3.

Ændring 27 (bilag II, afdeling 8, tabel vedrørende »bortskaffelse«):

Rådet overtager den ændrede affattelse, men bibeholder den opdeling af bortskaffelsesoperationerne i positionsnummer 4 og 5, som findes i Kommissionens forslag. Det er hensigten, at oplysninger om bortskaffelse på lossepladser skal samles under ét positionsnummer (endelig bortskaffelse på en nærmere bestemt losseplads): behandling i jordmiljø (D2) hører ikke til i denne kategori og skal forblive under positionsnummer 5, mens deponering i overfladevand (D4) skal forblive under positionsnummer 4.

Rådet bibeholder »+«-tegnene for at pointere, at de oplysninger, der skal indberettes, svarer til de samlede oplysninger for positionsnummer 4 og positionsnummer 5.

1.3. Rådet har ikke medtaget følgende ændringer:

Ændring 9 (artikel 3, stk. 2) og 19 (bilag I, afdeling 7, punkt 1):

Det drejer sig om tekniske detaljer, som ikke hører hjemme i en lovtekst, og hvor kriterierne i øvrigt ikke er tilstrækkelig begrundet. Sådanne tekniske detaljer skal fastlægges inden for rammerne af udvalgsproceduren efter en indgående undersøgelse af alle de elementer, der skal tages med i betragtning.

Ændring 17 (bilag I, afdeling 2, Materialeliste, tidligere positionsnummer 35, nu 36 i den fælles holdning):

Da det europæiske affaldskatalog (EAK) er blevet ændret på det punkt ved beslutning 2000/532/EF, finder Rådet det hensigtsmæssigt at afvente, at bilag III tilpasses den nye beslutning, inden det tager stilling til, om der skal indsættes et særligt positionsnummer vedrørende klapmateriale i forordningen.

Ændring 21 (bilag I, afdeling 8, punkt 2) og 28 (bilag II, afdeling 8, punkt 4):

Rådet finder, at medlemsstaterne skal kunne vælge statistisk metode ud fra de virksomhedsregistre, de har til deres rådighed, så meget mere som det forhold, at de statistiske oplysninger indsamles fra lokale enheder eller faglige enheder, ikke er til hinder for, at der kan frembringes sammenlignelige resultater.

2. Kommissionens ændrede forslag

2.1. Rådets fælles holdning afviger fra Kommissionens ændrede forslag på følgende punkter:

Ændring 2 og 11 (overgangsperiode);

Ændring 15 og 20 (landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri);

Ændring 16, 22 og 23 (positionsnummer vedrørende animalsk affald). Med hensyn til ændring 16 og 22 mener Rådet, at det først, når der er gennemført pilotundersøgelser om medtagelse af landbrug i statistikken (se 1.2. ovenfor, ændring 15 og 20), vil fremgå, om positionen »animalsk fæces, urin og gødning« i Kommissionen ændrede forslag skal indarbejdes i teksten. Positionen vil altid kunne indarbejdes i forbindelse med udvalgsproceduren;

Ændring 17 (bilag I, materialeliste: klapmateriale);

Ændring 24 (indberetningshyppighed i forbindelse med bilag II);

Ændring 27 (bilag II, afdeling 8, opdeling af bortskaffelsesoperationer under positionsnummer 4 og 5).

2.2. Rådet tilslutter sig de redaktionelle præciseringer, som Kommissionen har foretaget i bilag II, afdeling 7, punkt 1, og afdeling 8, punkt 1.

Rådet har desuden

- ladet koderne i bilag II, afdeling 3, punkt 1, og afdeling 8, punkt 1, udgå, da de ikke længere er relevante
- besluttet, at bilag II, afdeling 8, punkt 1, skal vedrøre alle tre positionsnumre i afdeling 3 og ikke kun de samlede behandlede affaldsmængder (positionsnummer 3).

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 39/2002

fastlagt af Rådet den 15. april 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af ... om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet

(2002/C 145 E/06)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Derfor bør den dispensation, som giver medlemsstaterne mulighed for kun at skulle gennemføre en årlig undersøgelse, være tidsbegrænset.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

(4) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 577/98 bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

(5) Forordning (EF) nr. 577/98 bør ændres tilsvarende.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

(6) Udvalget for Det Statistiske Program, der blev nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁶⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med afgørelsens artikel 3 —

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

(1) I Rådets forordning (EF) nr. 577/98 ⁽⁴⁾ er der fastlagt grundlæggende bestemmelser vedrørende en stikprøveundersøgelse af arbejdsstyrken, som skal levere sammenlignelige statistiske oplysninger om niveauet for samt strukturen og udviklingen i beskæftigelsen og arbejdsløsheden i medlemsstaterne.

Forordning (EF) nr. 577/98 ændres således:

(2) En hurtig gennemførelse i alle medlemsstater af den kontinuerlige stikprøveundersøgelse af arbejdsstyrken, som skal foretages i henhold til forordning (EF) nr. 577/98, betragtes som en prioriteret aktion i handlingsplanen om statistikkraft i ØMU, som Rådet godkendte den 19. januar 2001.

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Undersøgelsen er en kontinuerlig undersøgelse, som giver resultater på kvartals- og årsbasis; det er dog muligt for medlemsstater, som ikke er i stand til at gennemføre en kontinuerlig undersøgelse, i en overgangsperiode til og med år 2002 at foretage en årlig undersøgelse, som skal finde sted om foråret.

(3) Siden forordning (EF) nr. 577/98 trådte i kraft, er der gået tilstrækkelig lang tid til, at alle medlemsstater har kunnet træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre forordningen fuldt ud. Det er dog ikke alle medlemsstater, der har truffet sådanne foranstaltninger.

Som undtagelse herfra forlænges overgangsperioden

a) indtil 2003 for Italien

b) indtil 2004 for Tyskland på betingelse af, at Tyskland på kvartalsbasis forelægger skøn over de samlede stikprøveundersøgelser vedrørende hovedarbejdsstyrken og årlige gennemsnitsskøn over visse specifikke arbejdsstyrkestikprøveundersøgelser.«

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 23.

⁽²⁾ EFT C 48 af 21.2.2002, s. 67.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. december 2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 15. april 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

2. Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Procedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der blev nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF (**).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 3 måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

(**) **

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen sendte den 13. juni 2001 Rådet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 577/98 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet.
2. Ovennævnte forslag er baseret på traktatens artikel 285, hvorefter den fælles beslutningsprocedure med Europa-Parlamentet, der er foreskrevet i traktatens artikel 251, finder anvendelse.
3. Europa-Parlamentet godkendte under førstebehandlingen den 11. december 2001 Kommissionens forslag uden ændringer.
4. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 14. januar 2002.
5. Den 15. april 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251.

II. FORSLAGETS MÅLSÆTNING

Formålet med forslaget er at ændre forordning (EF) nr. 577/98 for at sikre, at alle medlemsstater gennemfører en kontinuerlig stikprøveundersøgelse af arbejdsstyrken. Det vil betyde, at medlemsstater, der har vanskeligt ved at gennemføre en kontinuerlig undersøgelse, ikke længere har mulighed for blot at foretage en årlig undersøgelse.

Endvidere ajourfører forslaget komitologibestemmelserne i forordningen i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning følger Kommissionens forslag, der blev godkendt af Europa-Parlamentet, med tilføjelse af undtagelser for Italien og Tyskland, således at de kan foretage de tekniske forberedelser, der er nødvendige for at gennemføre en kontinuerlig undersøgelse.

For Italiens vedkommende gælder undtagelsen i et år indtil udgangen af 2003.

For Tysklands vedkommende gælder undtagelsen i to år indtil udgangen af 2004 på betingelse af, at Tyskland på kvartalsbasis forelægger substituerende skøn over de samlede stikprøveundersøgelser vedrørende hovedarbejdsstyrken og årlige gennemsnitsskøn over visse specifikke arbejdsstyrkestikprøveundersøgelser. Forelæggelsen af disse oplysninger vil beskytte EU-statistikernes integritet i den overgangsperiode, hvor Tyskland ikke forelægger data fra en kontinuerlig undersøgelse, ved at sikre adgang til hyppigere og mere specifikke data end dem, der i øjeblikket forelægges som led i den årlige undersøgelse.

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at de ændringer, der er indført i dets fælles holdning, fuldt ud er på linje med den foreslåede forordnings målsætning og indebærer, at forordningen gennemføres i fuldt omfang så hurtigt som muligt.
